

WIJ

40

WIJ

Een uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredacteur:

Maurits van Liedekerke

Redacteuren:

Tom Serkeyn

Peter Dejaegher

Geert Vranken

Sekretariaat:

Hilde De Leeuw

Alle stortingen van abonnementen, publiciteit en redaktie op prk. 000-0171139-31 van WIJ, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel

Tel. 02/219.49.30

Fax: 02/217.35.10

Jaarabonnement 1.200 fr.

Halfjaarlijks 700 fr.

Driemaandelijks 400 fr.

Los nummer 33 fr.

Verantwoordelijk uitgever:

Bert Anciaux, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel

Reklame:

Karel Severs, tel. 02/219.49.30,

toestel 231

(s voormiddags) of privé,

Alsembergssteenweg 797,

1653 Dworp.

Tel. 02/380.04.78.

VU STELDE LIJVIG VERKIEZINGSPROGRAMMA OP DE VU IS ONMISBAAR

Zet vijftientwintig VU-ers te schrijven aan een verkiezingsprogramma, en je kan er zeker van zijn dat je een lijvig en doorwrocht boekwerk krijgt dat niet moet onderdoen voor de Sleutelstunt van Dehaene's reclamebureau. Het pleit bovendien voor de VU-politici, studiedienst- en kabinetsmedewerkers die hun steentje bijdroegen dat ze het verkiezingsprogramma nog wisten te beperken tot zeventig bladzijden. In de Express 300.000 kunt U er een uitgebreide samenvatting van lezen. In de marge van de persvoorstelling werd echter vooral gesproken over de mogelijkheid dat de VU aan volgende regering(en) zou deelnemen. Het antwoord van de VU luidt: als de partij onmisbaar is. Waar onmiddellijk aan toegevoegd werd dat de VU onmisbaar is.

Het afgeladen volle achterzaaltje van het Vlaams-Brusselse kaffee *De Ultieme Hallucinatie* vormde vorige week donderdag het gedroomde kader voor de persvoorstelling van het Verkiezingsprogramma van de Volksunie. Algemeen voorzitter Bert Anciaux kampte met hevige aanvallen van buikgriep, maar

werd vakkundig bijgestaan door Vlaams minister Johan Sauwens, fractieleider in de Vlaamse Raad Paul Van Grembergen, fractieleider in de Senaat Jan Loones, fractieleider in de Kamer Herman Lauwers, staatssekreteraris in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest Vic Anciaux, Limburgs bestendig af-

JAAK VAN ASSCHE, BV EN VU-KANDIDAAT

In Bonheiden is hij schepen van Leefmilieu en Cultuur maar vandaag is hij ook kandidaat op de VU-senaatslijst, als BV maar dan in de betekenis van Bewuste Vlaming. Waarom bij deze verkiezingen belangrijk vindt u in een nieuwe uitgave van Express 300.000.

gevaardigde Frieda Brepoels, algemeen sekretaris Chris Vandenberghe, en ondervoorzitter Patrik

Vankrunkeloven. Antwerps schepen Hugo Schiltz en ondervoorzitter Annemie Van de Casteele waren verontschuldigd.

DE RUG VAN DEHAENE

Het regent nu verkiezingskongressen, maar de indruk dat zij op het kiesvolk indruk maken hebben wij niet. De publieke opinie wacht af en hult zich in stilzwijgen. En wat het straatbeeld aan emotie laat zien is eerder aan de povere kant, tot vandaag althans.

Eén man die met kop en schouders boven dit lauwe landschap uitsteekt is de federale eerste-minister. Zijn naam op de affiche is overbodig, géén politikus in dit land beschikt over zo'n welgedane achterkant. Men kan naar de bedoeling van de prent raden. Tal van veronderstellingen werden reeds gemaakt. De meest passende lijkt ons dat de man over zo'n brede rug beschikt dat geen probleem z'n kouwde kleren raakt. Of dat hij de rug draait naar het gekibbel van de ondermaatsen.

Jean-Luc Dehaene wil zich duidelijk van de rest distantiëren. Dat deed hij o.m. door de uitgave van zijn boek *Sleutels voor Morgen*. In volle kiesstrijd komt de uit-tredende premier met een eigen programma, zijn programma!

nog voor zijn partij met het hare naar buiten kwam. Eerst Dehaene dus, daarna de partij. Of wie volgt wie?

Ondervraagd over deze gang van zaken antwoordde de eerste-minister dat zijn programma naast het programma van de CVP moet worden gelegd. Dehaene dient zich, nog voor de kiezer uitspraak heeft gedaan, ook als de nieuwe premier aan. Daarom draagt een hoofdstuk van zijn boek de titel „Mijn agenda voor de volgende regering”. Dit gaat natuurlijk zeer ver. Eerst op eigen houtje het kabinet afblazen, verkiezingen uitschrijven en vervolgens de agenda bepalen.

De commentator van *De Morgen* merkte over het boek terecht op: „Natuurlijk schetst het alleen de woorden, en niet de daden van de CVP.” En hij verwijst naar de tegenstelling tussen de milieupagina's van Dehaene en de Map-opstelling van zijn partij. Het is met de CVP altijd hetzelfde liedje. Graag de grote principes verkondigen, maar de daden zijn verre van navenant.

Ook CVP-voorzitter Johan Van Hecke zet die traditie verder. Toen hij zijn gedachten te boek stelde heette het dat de kristendemokratie van een andere, hogere orde is dan de rest. Wij, de idealisten; de anderen, de materialisten. Het opdelen in goeden en kwaden, dat is wat de volksmond graag als „CVP-achtig” betitelt.

In het huis aan de Twekerkenstraat wordt uit verschillende monden gesproken. Jongste voorbeelden zijn uitspraken over de verdere staatshervorming, de splijting van Brussel-Halle-Vilvoorde, de federalisering van de gezondheidszorg. Dehaene zegt zus, Van den Brande zegt zo. Van den Brande ziet een Vlaanderen dat verder naar onafhankelijkheid gaat, Dehaene ziet zichzelf als een federaal lichaam dat de deelstaten overkoepelt.

Zo'n strategie is CVP-achtig. Radikaal-Vlaams om de flaminganten te plezieren en Belgisch-behoudend om de unitaristen niet voor het hoofd te stoten. Het mag dan ook niet verbazen dat een scherpe waarnemer als prof. Senelle onlangs opmerkte dat het de CVP aan elke visie op de staatshervorming ontbreekt.

Als mens van het recht-toe-

recht-aan-type wil dhr. Dehaene boven elke tweeslachtigheid staan en ontwerpt hij zichzelf een federale functie. Als premier van een paritair samengestelde regering dient hij, zoals zijn illustere voorganger en partijgenoot Gaston Eyskens ooit stelde, „seksloos” te zijn. Dehaene leeft zich wonderwel in zo'n lichaam in.

Wij willen met dit artikel wijzen op een CVP die Vlaamse kordaatheid predikt en daarmee ook op VU-kiezers mikt. En op een CVP die een federaal boegbeeld uitspeelt om de Belgische potten gelijmd te houden. Met de bedoeling zelfde meerderheden in de federale en in de regionale regeringen op te zetten. Aldus krijgen Waalse partijen de kans hun macht tot in het Vlaamse parlement te laten spelen.

Een kritische partij als de Volksunie moet in dat Vlaamse parlement voldoende sterk vertegenwoordigd zijn om deze in-menging aan te klagen en te bestrijden.

Op 21 mei a.s. bepaalt de kiezer hoe omvangrijk die VU-aanwezigheid zal zijn.

Maurits Van Liedekerke

Al deze politici gaven op min of meer beknopte wijze toelichting bij een hoofdstuk uit het verkiezingsprogramma. Een samenvatting van dit programma leest U in de Express 300.000. Het vragenruytje achteraf cirkelde vooral rond de vraag of de VU bereid is ook tijdens volgende legislatuur regeerverantwoordelijkheid op te nemen. Tijdens de huidige regeerperiode maakte de VU immers deel uit van de Vlaamse regering, met minister Sauwens, en van de Brusselse regering, met staatssekreteraris Vic Anciaux.

SOCIALE ZEKERHEID

De kans dat de Volksunie na 21 mei deel zal uitmaken van de federale regering werd niet erg hoog ingeschat. VU-voorzitter Bert Anciaux en zijn ondervoorzitter Vankrunkeloven kondigden immers aan dat de gedeeltelijke federalisering van de Sociale Zekerheid, met name de gezondheidszorg en de kinderbijlagen, als absolute voorwaarde voor regeringsdeelname gesteld wordt. „Dat vormt voor ons een breekpunt”, voegde ook minister Sauwens daar aan toe.

(Lees verder blz. 5)

■ Op zaterdag 29 april viert het Brussels gewest het Feest van de Iris, de pendant van de Vlaamse leeuw en Waalse haan. Naast deelnemen aan de Brusselse Jazzrally kan U bij die gelegenheid de haven van Brussel bezoeken per boot (Nederlandstalige rondvaart om 12 u. 's middags aan de Sainctelettebrug) of op het Muntplein wat bijleren op de Energiebus, een initiatief van staatssecretaris Vic Anciaux (VU).

■ De oud-burgemeester van Schaarbeek, Roger Nols, komt op voor het Front National.

■ Volgens VLD-voorzitter Guy Verhofstadt is er in dit land maar één partij met een echt sociaal programma, met name de VLD. Hij kondigde zonder blikken of blozen aan dat de liberalen op vier jaar tijd de armoede willen halveren. Gekombineerd met een fiskale stop en een verlaging van de lasten op arbeid kan dit als verkiezingsbelofte tellen.

■ Van den Brande verklaarde dat er tijdens de volgende legislatuur een nieuwe kommunautaire ronde moet komen. De haene zei eerder dat er tijdens de volgende legislatuur geen behoefte is aan een nieuwe kommunautaire ronde. Beide politici zijn CVP-boegbeeld. Van den Brande ziet tussen beide standpunten overigens geen tegenstrijdigheid. Of U wel misschien?

■ In een Beiers onderzoek naar het wereldbeeld van kinderen werd gevraagd om een koe in te kleuren. 30% onder hen zag de levende melkmachine paars, Milka-paars.

■ BANAAN heeft nu ook iemand creatief genoeg gevonden om van de geliefde vrucht een letterwoord te maken. De term die iedereen morgen al weer vergeten is, luidt *Beter Alternatieven Nastreven Als Apathisch Nietsdoen*. Beter dan helemaal niets natuurlijk.

■ Het Joegoslavië-tribunaal wil Radovan Karadzic op de beschuldigdenbank zien zitten. De Bosnisch-Servische leider zal terecht moeten staan voor oorlogsmisdaden.

■ De Union Francophone weet zich zeker van twee rechtstreeks verkozen leden in de Vlaamse Raad. Of dat zo wordt is nog niet zeker, maar de mogelijkheid zit erin gezien de bundeling van FDF, PSC, PRL en PS opkomt in Halle-Vilvoorde en in Leuven.

■ De schreeuwelijke affiches van het Axion Cyber City - event hebben hun doel, de jongeren die geïnteresseerd zijn in technologische nieuwigheden, volledig gemist. Op het bijhorende openingsconcert waren welgeteld 6 (zes) betalende bezoekers. De marketingdienst van organisator Gemeentekrediet weet zich nu al zeker van een plaatsje in elke reclamekursus: Hoe moet het niet.

DENERT

Antoine Denert, de dynamische burgemeester van het Wase Kruibeke, komt bij de komende verkiezingen op voor de seniorenpartij WOW in Gent. Denert was enkele jaren geleden Jaak Gabriëls gevolgd naar de VLD. De liefde voor de liberalen bekoelde bij de burger-vader echter snel. Zo kwam Denert bij de gemeenteverkiezingen op met een eigen lijst, naast de lijst van de VLD.

Sedertdien solliciteerde Denert bij andere partijen. Hij bood volgens uiteenlopende bronnen z'n diensten aan bij zowel de VU, het Vlaams Blok als Agalev. Om verschillende redenen kwam Denert met die partijen niet tot overeenstemming. Daarom ziet Denert in Waardig Ouder Worden in Gent een uitwijkmogelijkheid.

130 MILJOEN

Het ministerie van Economische Zaken vordert 130 miljoen frank van Agusta, omdat de beruchte helikopterbouwer zijn verplichtingen inzake de beloofde compensaties in het helikopterkontraat van '88 aan zijn laars lapt. Dat Agusta-kontraat bepaalde dat de Italiaanse firma 130 miljoen frank als waarborg moest storten op een Italiaanse bank met een zetel in Brussel.

België zou dan dat geld kunnen opeisen als Agusta de economische compensaties niet uitvoerde. Zeven jaar na de ondertekening van het helikopterkontraat moet de eerste steen van een komposietfabriek in het Limburgse Lummen, één van de economische compensaties, nog gelegd worden. Niets wijst er overigens op dat die eerste steen-legging er nog ooit zal komen. Het onderhoudscentrum in Zaventem, nog zo'n compensatie, werd daarentegen wel gebouwd. Maar het is nog steeds niet operationeel. Het ministerie van Economische Zaken stuurde daarom een brief om de 130 miljoen op te eisen. Het kreeg nog geen antwoord.

In de Agusta-affaire werd verleden week ex-SP-minister Frank Vandenbroucke opnieuw langdurig ondervraagd. Hij werd geconfronteerd met uitspraken van ex-SP-sekretaris Carla Galle over de SP-partijfinanciering uit de jaren tachtig. Volgens verschillende bronnen zou het deze week de beurt zijn aan Navo-sekretaris-generaal Willy Claes en SP-voorzitter Louis Tobback om op de rooster van onderzoeksrechter Anciaux en raadsheer Fischer gelegd te worden.

NIET OPPORTUUN

Het nutteloze Voerenkompromis van Dehaene lijkt toch een invloed te hebben die in het nadeel van de Vlamingen speelt. Zo bleek uit een bericht van *De Standaard* waarin gemeld wordt dat de Limburgse gouverneur opportuniteitsredenen inroept om een onwettige vergadering van de gemeenteraad in Voeren niet te schorsen.

De Vlaamse Voerenaars hadden klacht ingediend tegen de installatievergadering van de gemeenteraad in Voeren, omdat deze op onreglementaire wijze verlopen is. De Limburgse gouverneur geeft de Vlamingen gelijk, maar hij vindt het "niet opportuun" om op te treden. Volgens *De Standaard* lijkt deze houding erop te wijzen dat de gouverneur in de uitoefening van het toezicht op Voeren gefnuikt is.

De Vlaamse raadsleden van Voeren hadden deze zaak bestempeld als een test-case. Schepen Broers had vooraf al gezegd te vrezen dat de Limburgse gouverneur niet meer durft op te treden na het Voerenakkoord van januari jl. Volgens dat akkoord moet gouverneur Vandermeulen ook inzake taalaangelegenheden het advies inwinnen van het "kollege van gouverneurs", vooraleer hij onwettige beslissingen kan vernietigen.

BRANDWEER

Waar hij maar aanwezig is, komt staatssecretaris in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest Vic Anciaux als VU-er beginselvast op voor de verdediging van het belang van de Vlamingen in de hoofdstad. Op VU-kongressen werd hij al de waakhond van de Vlamingen in de hoofdstedelijke executieve genoemd. In het kader van zijn bevoegdheid voor de Brandweer in het gewest, wees Anciaux verleden week in een persmededeling de krant *La Lanterne* terecht. Die had geschreven dat een inwoner van Vorst al twee jaar op een benoeming bij de Brusselse Brandweer wacht "omdat hij Franstalig is".

Anciaux verbaast er zich over dat in het bewuste artikel de toepassing van de taalwetgeving bij de aanwerving van de brandweermannen wordt aangeklaagd. De Brusselse Brandweer is verplicht zich te organiseren in een Nederlands, een Frans en een strikt beperkt tweetalig taalkader.

Deze taalwetgeving is door bepaalde Franstalige politici gewild, schrijft Anciaux. „Zij hebben steeds de tweetaligheid van de dienst, maar de eentaligheid van de personeelsleden geprekeerd”, aldus de gewezen VU-voorzitter. Meer nog: „Daar er momenteel 416 Franstaligen en 191 Nederlandstaligen effectief in dienst zijn, zullen de eerstvolgende 18 aanwervingen ook Nederlandstaligen zijn. Dit is te wijten aan het feit dat het kollege van de vroegere Brusselse Agglomeratie, met de heer Lagasse als mentor, hoofdzakelijk Franstaligen had aangeworven.”

Het moet gezegd: bij de Brandweer gaat het er wat de toepassing van de taalwetgeving betreft anders aan toe dan in de OCMW-ziekenhuizen.

JOSPIN

De Franse kandidaat van de Parti Socialiste Lionel Jospin won zondag ietwat verrassend de eerste ronde van de Franse presidentsverkiezingen. Hij behaalde 23% van de stemmen. De gedoodverfde favoriet Jacques Chirac strandde op de tweede plaats met 20%, maar een beetje beter dan zijn neo-gaullistische partijgenoot Edouard Balladur (19%).

Extreem-rechts en -links deden het in de eerste rond vrij goed. Jean-Marie Le Pen van het Front National scoorde 15,5%, de ul-

trakonservatieve *Philippe de Villiers* sleepte nog eens 5% van de stemmen in de wacht. De kommunistische kandidaat behaalde 8,5%, de trotskistische een dikke 5%. De groenen bleven ondermaats met 3%.

Over veertien dagen vindt de tweede ronde plaats tussen Jospin en Chirac. Balladur zegde Chirac al zijn steun toe. Het wordt niet waarschijnlijk geacht dat Jospin ook dan het pleit zal winnen, en de burgemeester van Parijs uit het Elysée zal kunnen houden.

BLOEDBAD

De gruwel in Ruanda blijft een wansmakelijk toneelstuk waaraan geen einde komt, of dat althans niets of niemand lijkt te kunnen stoppen. Het vluchtelingenkamp Kibeho was de voorbije week de lokatie. In een poging om dit kamp te ontmantelen en te sluiten opende het regeringsleger het vuur op de verzamelde vluchtelingen, voornamelijk Hutu's. Er zouden tweeduizend tot achtduizend doden gevallen zijn.

De Ruandese minister van Heropbouw en Sociale Integratie vertelde in Brussel de leugen van het jaar: het was de schuld van de vluchtelingen. Het leger zou door de vluchtelingen aangevallen zijn, en daarop uit zelfverdediging gerিপостeed hebben, bvb. met mortiergeschut. De Belgische regering veroordeelde het bloedbad zondag. Minister van Buitenlandse Zaken Derycke vond het "een stap te ver". De SP-er meent dat de internationale gemeenschap haar houding tegenover het bewind in Ruanda zal moeten herzien. Nederland liet het niet bij woorden alleen. Onze noorderburen bevrieten een deel van hun ontwikkelingshulp aan de Ruandese regering. De Belgische regering zou gisteren dinsdag (maar te laat voor deze editie) haar reactie bekendmaken.

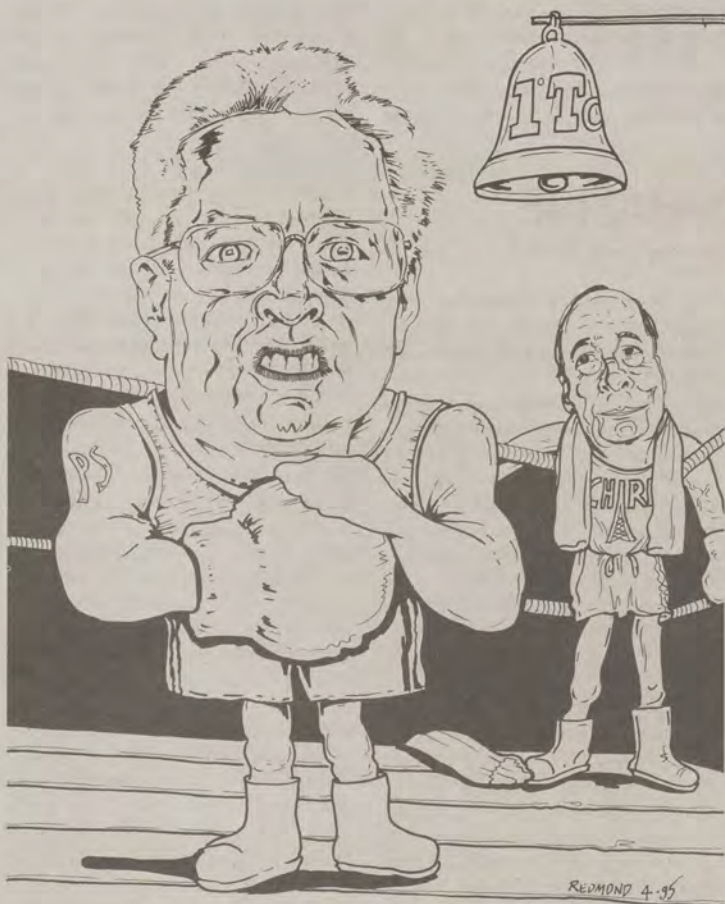
HOGESCHOOL

Wordt het straks duurder studeren aan de hogeschool dan aan de universiteit? Daar heeft het de schijn van weg, indien de katolieke hogescholen het advies van hun koepel volgen, die aanraadt 16.000 frank inschrijvingsgeld te vragen. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) adviseert de universiteiten een inschrijvingsgeld van 15.600. Dit advies werd door de universiteiten opgevolgd, op de VUB na, die minder vraagt.

Tegen deze plannen kwamen terecht de hogeschoolstudenten in het geweer. In sommige hogescholen bedraagt het inschrijvingsgeld nu minder dan 5.000 frank. Het is nog niet zeker of de meeste hogescholen dit advies van de Guimardstraat, waar het hoofdkwartier van het katoliek onderwijs gevestigd is, zullen opvolgen.

MET OPEN VIZIER

Het gebied Fridheim in het Maastrandse Opgrimbie mag zich voortaan rekenen tot de

Tot verrassing van velen won de socialistische kandidaat Lionel Jospin de eerste ronde van de Franse presidentsverkiezingen. Jospin, die zelfs in zijn eigen partij als een zelfmoordkandidaat was gebrandmerkt, zal het in de tweede ronde opnemen tegen de gedoodverfde nieuwe president Jacques Chirac.

beschermde landschappen. Die verdienste kan volledig op naam geschreven worden van *Joban Sauwens*, als Vlaams minister bevoegd voor Landschappen en Monumenten. Sauwens deed daarmee goed wat hij goed moet doen: zijn werk. Ongebonden en ondanks de zware druk om het niet te doen.

Minister Sauwens weerstaat druk en beschermt Fridheim titelde Het Nieuwsblad. Fridheim was nooit in het nieuws gekomen als men het gelaten had zoals het was: een prachtig stukje natuur dat de overgang vormt tussen de Maasvallei en het Kempisch

plateau. Wijlen koning Boudewijn zag het echter anders en wenste dat de streng katholieke nonnen van de orde van *Bethlehem en Maria Tenbemelopeneming* precies in dit waardevol gebied een nieuw, gesloten klooster zouden neerzetten. En dat terwijl er meerdere kloosters leeg staan.

Minister Kelchtermans, die instond voor het leveren van wel meer op zijn minst vreemde bouwvergunningen, fikste ook hier een vergunning die er nooit had mogen komen en stelde, als een echte despoot, de bevolking voor een voldongen feit. Daarenboven trachtte hij Sauwens

onder druk te zetten om af te zien van de bescherming van het landschap. Zodat er nog meer onnodige schade zou aangericht worden.

Het is één van de duidelijkste bewijzen dat ongebondenheid in de politiek noodzakelijk voorwaarde is om een rechtvaardige werking te waarborgen. Het waren in dit geval Sauwens en Olaerts die het lef hadden met open vizier te strijden. Het laat zich raden wat er in het andere geval gebeurd zou zijn...

DRUKTE

Van 1985 tot 1993 nam de verkeersdruk op de autosnelwegen in België toe met 62%, op de gewone wegen met 33%. Dat de drukte de jongste jaren niet meer zo snel zou stijgen als vijf jaar terug is daarbij een schrale troost.

Als al die auto's dan ook nog een parkeerplaatsje moeten bemachtigen, zal het ook niemand verwonderen dat er flink illegaal geparkeerd wordt. En waarom zou men dan nog de moeite nemen om op een legale parkeerplaats geld in de meter te stoppen? Zeker wanneer, zoals in Antwerpen, een boete krijgen voor verkeerd of gratis parkeren haast een onmogelijke opdracht geworden is.

Volgens een evaluatierapport zorgt een computerfout op de Antwerpse politierechtbank er immers voor dat overtredders geen aanmaningen tot betaling meer krijgen toegestuurd. En de hulpagenten die belast zijn met de controle van de parkeermeters worden steeds meer ingezet om het verkeer te regelen en te patrouilleren. Daardoor loopt Antwerpen jaarlijks zo'n 340 miljoen frank inkomsten uit parkeermeters en -boetes mis.

VERGEET DE 5-DAGENWEEK!

Voor één keer, voor één maand mag je onze kongresbesluiten over arbeidsherverdeling en arbeidsduurverkortung rustig vergeten. Geen sprake meer van een 5-dagenweek, laat staan een 4-dagenweek! Elke lezer van WIJ/De Toekomst, elk VU-lid moet de volgende 4 weken massaal overuren presteren. De boer op voor Vlaanderen! De straat op voor de partij!

Vrienden, we hebben een steengoed programma klaar-gestoomd. Onze 10 prioriteiten zijn verhelderend. We hebben de creativiteit in handen om een nieuw Vlaanderen op te starten. We kunnen met hart en ziel opkomen voor het algemeen Vlaams belang. Onze kandidaten staan borg voor kwaliteit in het Vlaams parlement, in de Kamer, de Senaat. De ideeën zijn er, klaar om in wetsvoorstellen gegoten te worden. De zin om er in te vliegen is groot.

Maar nu moeten we eerst samen vechten om de kans te krijgen Vlaanderen anders en beter te maken. Nu moeten we vrienden optrommelen, kennissen bellen, burens bezoeken, vreemden aanspreken, mensen overtuigen van de noodzaak om bewuste VU'ers te hebben in de Vlaamse Raad, in het federale parlement.

Nu moeten markten bezocht worden, nu moet elke manifestatie, elke fuif, elke bij-

eenkomst opvallen door een grote VU-kampagneploeg. Nu moet er gebust worden, moeten affiches geplakt worden.

Ieder kan zijn steentje bijdragen. Doe het gewoon. Het is altijd al de kracht van de Volksunie geweest: de onbaatzuchtige inzet van de duizenden militanten.

Vrienden, het is nu of nooit. Ik weet zeker dat we op elkaar kunnen rekenen. Voor ons volk!

Bert Anciaux

Bert Anciaux,
Algemeen voorzitter.

Na de walgelijke moordpartijen van een jaar geleden, waarbij Hutu's ongeremd Tutsi's vermoordden, is het nu de beurt aan de Tutsi's om Hutu's letterlijk een kopje kleiner te maken. En de wereld kijkt toe en laat begaan.

DE SCHOP VAN CLINTON

Begin deze week werden de eerste slachtoffers van de bomaanslag in Oklahoma City begraven. Zoals bekend kwamen bij die aanslag op een regeringsgebouw waarschijnlijk zo'n 230 mensen om het leven. De reddingsdiensten haalden al zo'n honderd lijken van onder het puin. Maar er zijn nog meer dan honderd mensen vermist. De slechte weersomstandigheden zorgden voor ernstige vertragingen bij het reddingswerk.

De eerste dagen na de aanslag dacht men te doen te hebben met een actie van buitenlandse terroristen, er werd wat te gretig naar de moslimfundamentalisten gekeken. Maar al gauw werd een Amerikaanse verdachte aangehouden. Er was sprake van banden met een geheimzinnige inlandse aktiegroep, de Michigan Militia. Twee getuigen, broers die eveneens in verband gebracht werden met die militia, bleven eveneens ter beschikking van het gerecht.

De leider van de militia, een dominee-wapenhandelaar, ontkende echter dat zijn vereniging uitstaans had met de

laffe aanslag in Oklahoma, of dat het trio lid was van zijn militia. Zij zouden wel geprobeerd hebben toe te treden, maar werden geweigerd omdat hun ideeën te radikaal waren. Daarna zouden ze dan maar lid geworden zijn van de Arizona Patriots, een nog radikalere vereniging van extremisten die wat beter bij hun gedachtengoed aansluit. Zondag werd een tweede verdachte aangehouden, een deserteur uit het Amerikaanse leger. Hij werd echter na verhoor weer vrijgelaten.

De eerste verdachte, een zekere *Timothy Mc Veigh*, had in een boodschap op het wereldwijde computernetwerk Internet opgeroepen om de macht van de regering over te nemen of te sterven tijdens een poging daartoe. Want hij is ervan overtuigd dat de Amerikanen hun land moeten terugwinnen van de regering Clinton, die de oorlog verklaard heeft aan het volk van de VS. De man noemt zichzelf *The Mad Bomber*, de "Gekke Bommenlegger". Hij lijkt inderdaad behoorlijk gestoord.

De bomaanslag wierp einde-

lijk een schijnwerper op de talrijke extremistische militias die in de VS actief zijn. Het gaat vaak om groeperingen van hyper-patriottische schietgrage Amerikanen van blanke bloede. Deze groeperingen zouden uit vele tienduizenden, sommigen beweren tot een kwart miljoen *rednecks* bestaan. Deze mensen hebben het zeer gemunt op de regering Clinton, die het zowaar aandurfde het bezit van vuurwapens aan banden te leggen.

In het kollektieve geheugen van de militieleden staat de schietpartij in Waco vetjes onderlijnd. Het FBI bestormde in 1993 het gebouw waar sekteleider *David Koresb* van de Branch Davidian sekte zich verschanst had. Bij deze overval kwamen 73 zwaarbewapende sekteleiden om het leven door een kollektieve zelfmoord. Heel wat Amerikanen vonden dat de overheid te ver gegaan was. *No more Waco* werd in de kringen van rechts-extremistische patriotten een strijdkreet.

Daarom is het geen toeval dat de bomaanslag in Oklahoma op 19 april uitgerekend plaats-

vond twee jaar na Waco. En nog een andere verjaardag tekent de inspiratie van de bommenleggers: op 19 april 1775 schoten Britse troepen in Lexington (Massachusetts) op Amerikaanse separatisten, waarmee de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog ontke-tend werd.

Het besef dat de aanslag in Oklahoma niet door buitenlandse terroristen, moslimfundis of drugverslaafden gepleegd werd, maar door *fellow-Americans* die zich dan nog beroepen op de Amerikaanse Grondwet, God en waarden, zorgde in *God's own country* voor een schok.

Wie in de VS op handige wijze van de Oklahoma-schok tracht te profiteren, is president Clinton zelf. Omringd door een multikulturele schare kinderen maakte hij samen met *first lady* Hillary de wereld diets dat het heel gewoon is als kinderen bang zijn. De president verzekerde de kinderen dat de slechte mensen die achter de aanslag zitten nooit meer een kind kwaad zullen doen.

Clinton deed er samen met

Hillary letterlijk nog een schepje bovenop door in zijn tuin een weelderig bloeiende boom te planten "als teken van rouw". De boom stond al in de grond, ernaast een keurig hoopje aarde van eerste kwaliteit. Twee nagelnieuwe schoppen werden waarschijnlijk speciaal voor de gelegenheid gekocht. We durven er om wedden dat ze van Amerikaanse makelij waren.

De president kondigde aan dat het gerecht snel en soepel zijn werk zal doen, en streng zal straffen. In het 60 minuten-interview op CBS verklaarde Bill Clinton dat hij zeker gelooft dat de daders geëxecuteerd zouden moeten worden. *Als dit geen misdaad is waarvoor de doodstraf gevraagd mag worden, dan weet ik niet voor welke misdaad dat wel mag.*

De president stelde nieuwe initiatieven om het binnen- en buitenlands terrorisme te bestrijden in het vooruitzicht. Hij denkt aan de oprichting van een anti-terrorisme-brigade onder de hoede van het FBI.

(pdj)

DE VU-FRAKTIES IN KAMER EN SENAAAT

In een vorige editie maakten wij een statistisch overzicht van wat de VU-fractie in de Vlaamse Raad tijdens de voorbije legislatuur (1991-1995) verwezenlijkte. De mandatarissen hadden tegelijkertijd echter ook een zitje in de federale Kamer of Senaat. Uit de hier besproken resultaten van de "federale" VU-frakties blijkt duchtige oppositie, maar ook steun en resultaat op wetgevend vlak.

OPPOSITIE

Als federale oppositie-partij, is de VU vooral waakhond van de federale regering. Telkens er zich een (politieke) ontwikkeling voordoet, kan het individuele parlementslid de betrokken minister of de voltallige regering tot de orde roepen.

Vooreerst, middels een interpellatie. De interpellant krijgt dan uitgebreid de gelegenheid om zijn betoog te houden. Vaak zijn er verschillende interpellanten tegelijkertijd, zodat een debat ontstaat. Na afloop kan het voltallige parlement in een motie zijn mening te kennen geven. Uitzonderlijk leidt dit tot het aftreden van de minister of de voltallige regering (motie van wantrouwen).

Tijdens de voorbije legislatuur hield de VU-Kamerfractie 151 interpellaties. Aan bod kwamen de verschillende beleidsdomei-

Gedurende de voorbije legislatuur stelde de VU-fractie maar liefst 1.558 schriftelijke vragen in de Senaat.

nen: institutionele politiek (toepassing taalwetten, de koning na de konfederale uitspraken Van den Brande, tussentijdse evaluatie van het beleid, federalisering Sociale Zekerheid, stemrecht EU-onderdanen, Augusta, Waalse bussen, dodengang, ekotaks, stemmen per komputer, Voeren, splitsing

kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde), sociaal-ekonomische politiek (begrotingen, globaal plan, BTW-bonnetjes, vaste boekenprijs), internationale politiek (wapenleveringen, de Europese Unie, Merkenbureau, ex-Joegoeslavië, Rwanda, neofascisme in Italië, top van Korfou, Zaïre), de werking van de

overheid (Sabena, NMBS, Nationale Loterij, privatiseringen), sociale onderwerpen (migranten, aids, hormonen, onveiligheid, slachtofferhulp, gevangenen, kinderen in de sportwereld, het stakingsrecht, groene reclame, drugs, rijbewijs, woonrechtdekreet Van Vaerenberg, amnestie, bovengrondse hoogspanningslijnen, verkeersveiligheid, armoede).

De VU sloot 41 interpellaties af met een motie en 7 VU-moties (St.-Michiel, rampenfonds, ontbossing regenwoud, inheemse volkeren, Somalië, Midden-Oosten, Koerden) leidden effectief tot een standpunt vanwege de (meerderheid van de) Kamer.

Een ander controlemiddel is het tweewekelijks vragenuurtje, wanneer de frakties mondelinge vragen aan ministers kunnen stellen. De VU maakte 114 maal van deze mogelijkheid tot bondige, actuele vraagstelling gebruik. Tenslotte waren er ook nog eens 619 schriftelijke vragen. Deze laatste betreffen vaak meer specifieke aangelegenheden of vragen om statistische informatie.

WETTEN MAKEN

Naast de controle van de regering, stemmen Kamer en Senaat de Wetten. Van 1770 in de Kamer ingediende stukken

(wetsontwerpen van de regering, wetsvoorstellen en voorstellen van resolutie van individuele parlementsliden), gingen er 131 uit van de Volksunie.

Ook hier was de Volksunie actief in alle mogelijke beleidsdomeinen. Er waren wetsvoorstellen op het vlak van de institutionele politiek (indeling provincies, propere politiek, grenzen Brussel en Antwerpen, splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde, democratisering lokale besturen, inlichtingen- en veiligheidsdiensten, strijdkrachten, wettelijke feestdagen, taalgebruik federale ministers, stemrecht, taalwetten, herziening grondwet), de sociaal-ekonomische politiek (keurmerk producten ontwikkelingslanden), sociale onderwerpen (echtscheiding, ontslagvergoeding, amnestie, alternatieve straffen, pensioenen, privacy verdachten, milieukriminaliteit, verkeersveiligheid, computerplagiat, misbruik vrijgevigheid bevolking, dierenwelzijn, feestdagen, rechtszekerheid burgers, onderzoekskommissie hormonen, naturalisatie, overkommercialisering).

Er waren ook verschillende VU-voorstellen van resolutie. Hierin werd de Kamer voorgesteld een standpunt in te nemen onder andere over voedselveiligheid, gerecycleerd papier, ex-Joegoeslavië, Cuba, nationaliteitskenteken op voertuigen, Soedan, Cyprus.

In een aantal gevallen was de Volksunie mede-initiatiefnemer van latere wetgeving: de wetten ter uitvoering van het St.-Michielsakkoord, regelgeving over strijd tegen de hormonen, Centrum voor gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, maaltijdcheque, handvest sociaal verzekerde, de verzekeringsbemiddeling, zwartwerk illegalen, onbemande camera's, Rekenhof.

Ook was de VU mede-inspirator van enkele, door de Kamer goedgekeurde, resoluties. Meer bepaald over betrekkingen met Roemenië, meerjarenplanning ontwikkelingssamenwerking, Westelijke Sahara, wetgeving huishuur, asielzoekers, parlementaire werkzaamheden, snelheidsbegrenzer, Koerden, mensenrechten, Tibet, Zaïre, Braziliaanse straatkinderen, taalgebruik Europese Unie, Overlevingsfonds derde wereld, Colombia. Tenslotte lag de VU ook mee aan de basis van de onderzoekskommissie mensenhandel.

SENAAT

Tijdens de afgelopen legislatuur, was er in België nog sprake van een Tweekamer-stelsel. Dit betekent dat de aangelegenheden die in één Hoge Vergadering afgehandeld zijn, door de andere nog eens worden overgedaan. Wij besparen u een gedetailleerd overzicht van de activiteiten van de VU-fractie in de Senaat. We volstaan met de vaststelling dat de behandelde onderwerpen en resultaten grotendeels gelijklopend zijn. Een opvallend cijfer toch: de VU-fractie Senaat stelde maar liefst 1.558 schriftelijke vragen!

Bart Weekers

OM VIJF UUR IN DE NAMIDDAG

Zaterdag werd herdacht dat voor het eerst in een oorlog gifgas werd gebruikt. Dat gebeurde op 22 april 1915 in Steenstrate, bij Ieper. Meteen kreeg deze Westvlaamse stad wereldbekendheid, want het oorlogsgas werd van dan af Yperiet geheten. In de klaproosvelden van Vlaanderen werd de drempel van chemisch oorlogsvoeren voor het eerst overschreden. Later zou Auschwitz volgen, en Dresden, en Nagasaki, en Hiroshima, Vietnam en Halabja. En de metro van Tokio! Onze eeuw gaf de gruwel van de oorlog een industriële dimensie.

„Om vijf uur in de namiddag” van een zachte lentedag werd Signaal 8888 gegeven en openden Duitse soldaten de kranen van zesduizend ingegraven gasgranaten, samen goed voor 180.000 kg chloorgas. De lentewind dreef de geel-groene wolk over de vallei van de Yperlee, de Franse soldaten aan de overzijde konden het gesis van het ontsnappende gas horen. Het waren Franse koloniale divisies, meestal Algerijnse soldaten, die als eersten de dikke, vuile smoor opsnoven. Hoestend en schreeuwend naar verse lucht kwamen zij moeizaam uit hun loopgraven gekropen. Ze hadden maar één doel: zich over de brug van het Ieperleekanaal slepen om de overoever te bereiken. Of een andere richting uit, als het maar weg is van die moordende wolk. Vluchten te paard had weinig zin want ook de beesten snakten naar adem, raakten verdoofd en stuikten in mekaar.

Vijfduizend mannen kreppeerden haast onmiddellijk, honderden bleven voor het leven „van de gas gepakt”.

De geallieerden waren nochtans op de hoogte dat het ooit ging gebeuren, deserteurs hadden ze verwittigd. Maar hooghartige officieren vonden het niet nodig rekening te houden met de dreiging, noch

om veiligheidsmaatregelen te nemen. Gasmaskers bestonden nog niet.

Voor de Duitsers was Steenstrate een proef, ze bleken zelfs verrast door de resultaten en wisten niet hoe zij de ravage konden verzilveren. Toen Canadese vrijwilligers werden ingezet om de bressen te dichten werden ook zij vergast. Het bleef niet bij die ene aanval, in de nacht van 23 op 24 april werden opnieuw gaskranen opengedraaid. Opnieuw kregen Canadese het zwaar te verduren.

Zaterdag te Ieper waren het dan ook vooral Canadese oud-strijders die de doden van de eerste gasaanval kwamen gedenken.

In West-Vlaanderen leeft men nog een beetje met de gasbommen, het is daarom dat men er niet goed goed begrijpt dat politici zo traag zijn om de verdragen te

ACH ZO!

tekenen die dat soort wapens verbieden. Jaarlijks wordt in de Frontstreek nog 15 ton oorlogstuig opgehaald, waarvan meer dan 10 procent giftig spul. Als je al deze vondsten vermenigvuldigt met het aantal jaren dat de oorlog voorbij is kun je wel raden hoe groot de massa bommen is geweest die ooit naar de Westhoek werden gebracht. De vondsten worden opgeslagen in Houthulst, een machtig reservoir van dood en vernieling.

Op de herdenking in Ieper waren tal van politici aanwezig. Allen spraken zij schone woorden, maar woorden kosten niets en waaien vlugger weg dan ze gesproken kunnen worden. Zeker in verkiezingstijd. De burgemeester van Ieper, ex-minister Paul Breyne, verklaarde dat „De Westhoekers radeloos het hoofd schudden als

in verre parlementen gesproken wordt over de aanmaak van chemische wapens.” Maar wat weerhoudt hem om in het „eigen parlement” tegen chemische wapens – alle wapens! – van leer te trekken?

Hetzelfde geldt Erik Derycke, de federale minister van Buitenlandse Zaken. Hij hoopt en belooft dat België het Verdrag van Parijs dat het opslagen van chemische wapens verbiedt, zal ondertekenen. Na de verkiezingen. De minister kondigde ook aan dat de ontmantelingsfabriek van chemische wapens in Houthulst in september wordt opgestart. Willen we mekaar in september nog eens praten?

Ja, we lijden nog altijd onder de gasbommen. Niet alleen omdat ze er nog liggen maar vooral omdat ze aangemaakt worden en nog gebruikt worden ook. En dat is de verantwoordelijkheid van politici, hier en elders. Ja, ze liggen er nog. Voor de Vlaamse kust, in zee op de zgn. Paardenmarkt, slaapt een gasdepot met 100.000 ton Duits gifgas. Tachtig jaar na Signaal 8888. Een tijdbom waarover de zee de hoede heeft én de sleutel! Worden, terwijl kransen voor de doden worden neergelegd, de levenden vergeten?

Wij, de nazaten van de Grote Oorlog, zouden nochtans de eersten moeten zijn om wereldwijd de oorlog te verfoeien, en alle wapens te bestrijden met het dodelijke wapen van de herinnering.

Zou het niet mooi zijn dat Vlaamse ministers op hun verre reizen het gedicht *In Flanders Fields*, dat zo scherp de afschuw voor de oorlog vertelt, zouden meedragen? Want dit kleine land aan de zee, waar soldaten uit alle 's Heren landen sneuvelden, moet blijven vertellen dat hier „om vijf uur in de namiddag” het smerigste aller wapens voor 't eerst werd gebruikt!

R.Asmus

REAKTIE OP DRASTISCHE VBO-PLANNEN

HUGO OLAERTS: „SOCIAAL STELSEL MET REDELIJKHEID REORGANISEREN”

Premier Debaene wou het zo graag: spoedige verkiezingen met de toekomst van de welvaartstaat als inzet. Het uitbreken van de Agusta-affaire besliste er tot op heden anders over. Maar de premier poogt het debat opnieuw te lanceren met de publikatie van zijn „Sleutels voor Morgen”. En twee weken terug wierp het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) met een memorandum voor de nieuwe regering reeds een heuse rotoblok in de sociaal-ekonomische kikkerpoel die vakbonden en sommige politici naar adem deed snakken, vooral in Wallonië. Zelfs de Waalse liberale voorzitter Jean Gol vond de voorstellen ongehoord.

Het is niet ongewoon dat vakbonden en patroons juist voor verkiezingen even de spierballen rollen. En het VBO voelt zich blijkbaar sterk. Want het eisen van de afschaffing van het automatische indexeringsmechanisme en het bepleiten van 200 miljard besparingen in de Sociale Zekerheid zijn niet bepaald zalvende voorstellen.

KOMPETITIVITEIT

Maar het is het VBO menens, zoals ondermeer bleek uit de voordracht van haar bestuurder Tony Vandeputte aan de Vlaamse Ekonomische Hogeschool te Brussel. De jongste evoluties tonen volgens Vandeputte aan dat de ekonomie in België wel degelijk een belang-

rijke competitiviteitshandicap heeft ten opzichte van onze belangrijkste handelspartners. De marktaandeelen van Belgische bedrijven in het buitenland houden geen gelijke tred met die van onze buurlanden. En de loonkosten stijgen sneller, ondanks de loonblokkering tot 1996 opgelegd door het globaal plan. Wat gevolgen heeft voor de tewerkstelling. De studiedienst van het VBO maakt zich sterk dat, indien België verhoudingsgewijs dezelfde marktaandeelen zou hebben als buurland Nederland, België in 1994 250 miljard frank meer zou uitgevoerd hebben, wat overeenkomt met 70.000 extra jobs.

Om aan die handicap te verhelpen legt het VBO de nadruk op de beheersing van de kosten.

Hugo Olaerts: „De invoering van een sociale BTW is een interessante denkpiste.”

Niet omdat dit het enige element is, want ook de rentevoeten, het muntbeleid en de energieprijzen spelen een rol in de internationale concurrentie. Wel omdat de loonkost het element is dat de Belgische federale regering het meest in eigen handen heeft. Het VBO vraagt dat de patronale bijdrage op hetzelfde niveau zou gebracht worden als het niveau van onze drie belangrijkste concurrenten. Wat meteen een lastenverlaging van 200 miljard frank zou betekenen! Waardoor het budget van de Sociale Zekerheid meteen met een zesde zou verminderen.

„Een jaar geleden sprak hetzelfde VBO nog van 100 miljard frank lastenvermindering”, merkten de vakbonden verontwaardigd op. En ze volgen helemaal niet meer wanneer het VBO stelt dat die 200 miljard moet gefinancierd worden door besparingen aan de uitgavenkant van de Sociale Zekerheid. „Dit debat, hoe delikaat ook, zal niet kunnen ontweken worden”, aldus Tony Vandeputte die de politieke partijen ervan beschuldigt aan de vooravond van de verkiezingen de echte problemen liever ongemoeid te laten.

KOOPKRACHT

Tevreden is Vandeputte wel over het bestaan van een wet op het concurrentievermogen. Deze wet maakt ingrijpen mogelijk wanneer de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven in haar halfjaarlijkse rapporten de competitiviteit bedreigd ziet. Maar de procedures voorzien in de wet zijn tijdrovend. Vandeputte wil sneller optreden. Middel daartoe is volgens de patroon der patroons de afschaffing van het automatisch en veralgemeend karakter van het indeksmechanisme.

T. Van de Putte: „We willen het indeksmechanisme niet volledig afschaffen, want ook wij zijn niet gebaat bij koopkrachtsverlies van de bevolking. Maar in Duitsland stegen de lonen van 1991 tot 1993, in een moeilijke ekonomische periode, met 1% minder dan de inflatie! In deze omstandigheden de lonen, zoals bij ons, boven de inflatie nog doen stijgen is eigenlijk waanzinnig. Wij wensen om de 2 jaar niet alleen loononderhandelingen met de vak-

bonden, maar ook beraadslagingen over de prijsontwikkeling.”

PUDDING

Ook Hugo Olaerts, Limburgs VU-lijsttrekker voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers, was verbaasd door zoveel patronale felheid. „De kost op arbeid moet inderdaad in elk geval verminderen”, stelt het kamerlid.

H. Olaerts: „Wanneer, zoals nu, slechts 34% van de bevolking actief is en praktisch het totale gewicht van de welvaartstaat moet dragen, dan is dit op termijn onhoudbaar. In dit opzicht moeten de loonkosten omhoog, maar zomaar 200 miljard knippen uit het stelsel van de Sociale Zekerheid is onredelijk. Dit stelsel mag niet als een pudding in elkaar stuiken. Besparingen kunnen wel degelijk, maar maatregelen van alternatieve financiering moeten genomen worden. Zo pleit de VU ervoor om de gezinsbijlagen en de gezondheidszorgen te betalen met belastinggeld. Ook de invoering van een sociale BTW is een interessante denkpiste.”

Olaerts verwijt het VBO ook een gebrek aan aandacht voor de tewerkstelling en wijst erop dat de heroplevende conjunctuur in 1993 slechts een uiterst miniem effect had op de werkloosheidscijfers.

H. Olaerts: „Een algemene lastenverlaging is uiteraard wenselijk

voor de ondernemers, maar kost enorm veel en doet dit wel wezenlijk iets aan het gigantische probleem van de tewerkstelling? Aan rechten moeten toch ook bepaalde plichten gekoppeld worden? Zo is een selectieve lastenverlichting voor bedrijven die arbeidsintensief zijn of voor sectoren die het meest aan de internationale concurrentie blootstaan best denkbaar.”

En dat voor het VBO de regionalisering van de Sociale Zekerheid taboe is en blijft kan voor het VU-kamerlid uiteraard ook niet.

H. Olaerts: „Het minste dat kan verwacht worden is dat, net zoals het voor de verschillende ziekenfondsen het geval is, ook de diverse regio's van het land wat men noemt geresponsabiliseerd moeten worden inzake de Sociale Zekerheid. Maar de Belgische werkgevers weigeren dit obstinaat. Waarom kan men niet, in functie van een aantal criteria aan elke inwoner van België een basispakket garanderen, betaald vanuit een federale pot. Het gewest dat met dit basispakket niet toekomt, moet de geldpot maar zelf zien aan te vullen. Het gewest dat minder geld besteedt, kan een soort korting bekomen.”

Maar niet de regionalisering van de Sociale Zekerheid maar eerder de privatisering interesseert het VBO. En dit is toch echt niet onze optie.”

Filip Delos

HUGO OLAERTS WIL OPWAARDERING POEZIE: GEEN OVERBODIGE LUXE

Enige tijd terug diende VU-kamerlid Hugo Olaerts een voorstel van dekreet in voor de opwaardering van de poëzie, een sektor die binnen het cultureel beleid sterk in de kou blijft staan. Onverdiend vindt Olaerts. Met zijn voorstel wil hij in Vlaanderen een poëzievriendelijker klimaat scheppen. Voor een evenwichtig en gelukkig leven hebben mensen immers poëzie nodig.

H. Olaerts: „Konkreet wil dit voorstel onder meer poëzieparagrafen in de bestaande regelgeving doen opnemen. Het beoogt onder meer de oprichting van een Vlaams poëziefonds met als hoofddoel het verlenen van financiële tegemoetkomingen voor de promotie, de ondersteuning en de bescherming van de poëzie en het onderzoek ernaar.”

Die premies en tegemoetkomingen in de kosten voor de uitgave van dichtkunst moeten worden bepaald door een onafhankelijke commissie. Het fonds zal de uitgeverijen voorts aansporen om nieuwe uitgaven, ook van debuterende dichters, een extra kans te geven.

Het dekreet moet eveneens waarborgen geven voor meer aandacht voor poëzie in het onderwijs.

H. Olaerts: „Wat de programma's betreft zou het onderwijs van de diverse talen, dus niet alleen van het Nederlands, een groter belang moeten hechten aan poëzie. Op dat vlak is er immers onbegrijpelijk een enorm verlies in vergelijking met vroeger. De namen van de meest vooraanstaande dichters zijn de jongeren volkomen onbekend.”

Daarnaast doet Olaerts een oproep naar de diverse media, ook de audio-visuele. Naast Coda, waar kijkers tot middernacht voor moeten opblijven, zijn er immers weinig programma's die de dichtkunst ook maar de minste aandacht schenken. Daar zou verandering in moeten komen. Aan bibliotheken wordt gevraagd om meer poëzie in hun verzameling op te nemen en haar daarenboven vaker te promoten. Kleinschalige en lokale initiatieven, zonder veel barnumreklame, kunnen ook uiterst nuttig zijn.

H. Olaerts: „Samengevat is dit voorstel een signaal en pleidooi voor een herwaardering van alle dag-, nacht- en zondagsdichters en liefhebbers van taal, tekens, gevoelens en kunst. Een warme oproep tot groeiend respect voor de poëzie van het weten, het denken en de verwondering.”

DE VU IS ONMISBAAR

(Vervolg van blz. 1)

Zowel in de Vlaamse CVP als in de Vlaamse SP werd echter al aangekondigd dat zelfs een gedeeltelijke federalisering van de Sociale Zekerheid bij de onderhandelingen over een regeerakkoord niet op de agenda geplaatst zal worden. En de Franstalige partijen waren al eerder eensgezind in hun afwijzing van een mogelijke gedeeltelijke splitsing van de SZ.

In het verkiezingsprogramma maakt de Volksunie er geen geheim van dat zij de nadruk legt op het Vlaamse beleidsniveau. Hiermee gaat de partij tegen de andere Vlaamse partijen in, die deelname aan de federale regering als het belangrijkste streefdoel naar voren schuiven. De VU ziet zichzelf dan ook liever in de Vlaamse regering stappen dan in de federale. Maar ook hier een voorwaarde: de democratische Vlaamsnationalisten moeten na 21 mei onmisbaar zijn. Onder „onmisbaar” moet, zo antwoordde Bert Anciaux op een vraag, niet noodzakelijk verstaan worden „rekenkundig onmisbaar om een meerderheid in de Vlaamse Raad te vormen.” Herman Lauwers lichtte toe dat ofschoon de VU in de huidige Vlaamse regering theoretisch ook kwantitatief niet onmisbaar was, de partij dat in de praktijk meestal wél was.

Volgens minister Sauwens zal de VU overwegen deel te nemen

aan de Vlaamse regering wanneer de anderen de VU nodig hebben, en de partij sluitende waarborgen krijgt op een aantal terreinen, zoals bv. het natuur- en milieubeleid met het mestakkoordplan en het Structuurplan Vlaanderen. „Maar we willen niet in een regering stappen die keer op keer op de rem gaat staan als de drukingsgroepen dat vragen”, zei Sauwens. Bert Anciaux besloot de discussie met een boutade: „Wij zijn eigenlijk onmisbaar omdat we als enige Vlaamse partij het algemeen Vlaams belang verdedigen.”

OPTIMISME TROEF

Zoals bekend mikt de VU in haar verkiezingskampagne op 300.000 stemmen voor de Vlaamse Raad. De campagne wordt deze week aan de pers voorgesteld. De partijenoren toonden zich in de Ultieme Hal-lucinatie optimistisch gestemd. Sauwens stelde dat de partij erin geslaagd is de leegloop een halt toe te roepen. De VU staat er volgens de minister beter voor dan bij de Europese verkiezingen. De partijtop wees ook op de doorbraak in de VU van beloftevolle jonge kandidaten op verkiesbare plaatsen. Al deze redenen zorgen ervoor dat er niet de minste twijfel over bestaat dat de VU haar 300.000-doel zal bereiken, zo besloten de VU-ers eensgezind.

(pdj)

VLAANDEREN ZONDER DE VOLKSUNIE? 300.000 MAAL NEE!

Wie gaat ervoor zorgen dat Vlamingen in en rond Brussel nog een betaalbare woning vinden, als de VU er niet meer is? Wie gaat de verfransingsdruk in Vlaams-Brabant tegenhouden? Verhinderen dat het Nederlands uit het Euro-parlement wordt geweerd? Wie gaat ervoor vechten dat de Vlaamse gezondheidszorg eindelijk in Vlaamse handen komt? Dat de miljarden niet

VU
VLAAMSE VRJEE
DEMOKRATEN

langer in de zakken van enkele grote Brusselse en Waalse labo's verdwijnen? Wie gaat de NMBS-top duidelijk maken dat de Vlaamse treinreizigers niet langer wensen op te draaien voor hun unitair beleid? Een eigen Parlement kan dit veranderen. Maar hoe Vlaams zal een Vlaams Parlement zonder de Volksunie zijn? Denk daar eens over na als u op 21 mei gaat stemmen.

MET HART EN ZIEL VOOR VLAANDEREN.

Voor ons programma, bel gratis **0800/127 20** (24/24 uur)

EXPRESS 300.000

Woensdag 26 april 1995

De VU-kampagnekrant

Nr. 3

JAAK VAN ASSCHE, 22STE PLAATS SENAATSLIJST:

"IK STA OP DE LIJST ALS BV, MAAR DAN IN DE BETEKENIS VAN BEWUSTE VLAMING"

Jaak Van Assche, Bekende Vlaming uit o.a. het televisiefeuilleton *De Kollega's* staat volop in de gemeentepolitiek. Reeds voor een tweede ambtstermijn. In Bonheiden is hij schepen van Leefmilieu en Cultuur. Dat wil wat zeggen.

Hij is de status van Bekende Vlaming in de politiek dan ook al voorbij. Anders haal je een tweede keer niet. Wij legden hem enkele vragen voor.

■ Wat vindt u van de campagne-aanpak?

Jaak Van Assche: „Goed, zeer goed. Een streefdoel vooropstellen is goed. De campagne stelt de zaken op scherp en dat spreekt de kiezer aan. Ik ondervind zelfs bij mensen die traditioneel niet-VU-kiezers zijn veel

sympatie. Die mensen zijn van mening dat de VU moet blijven bestaan en een rol moet blijven spelen."

■ En de campagnebeelden?

J. Van Assche: „Ze zijn wat een vervolg op de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen. Ik vind de lay-out heel goed."

■ Hoe belangrijk zijn deze verkiezingen voor de VU?

J. Van Assche: „Die zijn voor de VU natuurlijk van zeer groot belang. We moeten voldoende vertegenwoordigd blijven anders moeten de leden geraadpleegd worden. Maar we mogen niet opgeven. Als je ziet dat er een ernstige verjonging aan de gang is geeft dat toch hoop voor de toekomst. Ik vind het wel erg jammer dat de wat oudere kopstukken van de partij zich niet meer engageren nu het echt nodig is."

Jaak Van Assche: „Wat mezelf betreft, is Johan Sauwens het grote voorbeeld."

■ Wat vindt u van het VU-programma?

J. Van Assche: „Het is wat algemeen. Het ware beter thema's aan te snijden die echt vernieuwend zijn zoals de milieuproblematiek. Daar rond wordt te weinig gedaan."

■ Hoe ziet u de rol van de VU na de verkiezingen?

J. Van Assche: „We moeten de federalisering verder doortrekken en een progressief, sociaal beleid voeren waarin de milieuproblematiek voorop staat. Wat mezelf betreft is Johan Sauwens het grote voorbeeld. Ik heb aan de man veel steun gehad. Mijn stemmenwinst is voor een groot deel aan hem te danken. Ik ben in de gemeentepolitiek gestapt juist omwille van de milieuproblematiek, TGV, Expresweg enz. Ondertussen is de helft van de oppervlakte van Bonheiden beschermd gebied. Dat kan toch tellen!"

■ Hoe ervaart u de plaatselijke partijwerking?

J. Van Assche: „Ze is erg moeizaam geworden. Je krijgt de mensen nog amper uit hun zetel. Na de problemen van de jongste jaren hebben de oudere militanten een beetje een houding van „Repos de guerrier" aangenomen. Maar voor jonge mensen speelt, denk

■ En hoe voert u campagne?

J. Van Assche: „Het is een nogal persoonlijke campagne met kaartjes. Daarop staat mijn slagzin: Als BV (Bewuste Vlaming) kom ik op voor een sterke VU in een Vredig, Vrij en Verdraagzaam Vlaanderen."

■ Halen we de 300.000?

J. Van Assche: „Zeker! Zelfs veel meer. Ik denk dat we vooral voor de Vlaamse Raad goed zullen scoren."

BERT ANCIAUX EN EXPRESS 300.000

Bert Anciaux is volgende week met zijn "express 300.000" te vinden op:

Donderdag 27 april
Markt Aarschot, afspraak: bioscoop ciné-city, 9u.30.

Zondag 30 april
Dwars door Brakel, afspraak: Brakelhof, marktplein, 15u.30.

In de vooravond zullen zij te vinden zijn op het Rock-shot-festival in Aarschot.

Maandag 1 mei
Wevelgem, afspraak: 9u. café De Gouden Fazant, Grote Markt 18.

Visserijmuseum, afspraak: 11u., zeeliedenmuseum, afspraak 15u.

Dinsdag 2 mei
Markt Hasselt, afspraak: Theo Hoeven, Kolonel Dussaertplein 32, Hasselt, 9u.30.

Woensdag 3 mei
Akte aan het Centraal station te Antwerpen, afspraak: 7u.15.

Meir te Antwerpen, afspraak: 14u. aan de hoek van de Meir en Frankrijk, standbeeld van Teniers.

Om onze campagne nog beter te ondersteunen zijn alle sympathisanten welkom op de afgesproken plaatsen.

⇒ Voor meer informatie kunt u terecht bij de Express 300.000-foon op het nr. 02/219.49.30. Vragen naar Els Van Weert of Katrien Pauwels.

ANNEMIE ROPPE, 9DE PLAATS SENAATSLIJST:

"WE MOETEN IN DE VLAAMSE RAAD ONZE ONGEBONDEN ROL BENADRUKKEN"

Annemie Roppe heeft een familienaam die ook in een andere partij een zekere weerklank heeft. Wij vroegen haar of dit in de familie niet tot ruzies leidt.

Annemie Roppe: „Neen, hooguit voor wat deining, maar dan op een positieve manier. Ik ben al sedert 1972 lid van de Volksunie en heb al een paar keer op een lijst gestaan bij parlementsverkiezingen. In 1977 net voor Egmont en in 1978 net erna. Ik stond toen op een strijdplaats, maar was niet verkozen."

■ Hoe is het als vrouw in de politiek?

A. Roppe: „Moeilijk. Maar dat ligt zowel aan de mannen als aan de vrouwen en aan de maatschappij in zijn totaliteit. Maar de mentaliteit bij de mannen speelt nog altijd een grote rol. Er zijn te weinig vrouwen in de politiek ook bij de VU, hoewel bij de laatste lijstvorming ernstige inspanningen zijn gedaan. Maar politiek is een boeiend bedrijf en vrouwen kunnen eenvoudigweg niet aan de kant blijven staan toekijken, vind ik. Maar de combinatie politiek-werk is een hele opgave, ook voor mannen, laat staan voor vrouwen. En die hebben er dan dikwijls nog het huishouden bij."

■ Hoe staat u tegenover de campagne?

A. Roppe: „Ik sta er positief tegenover maar het is nog wat vroeg voor reacties van het grote publiek."

Annemie Roppe, al sedert 1972 lid van de VU.

Toch vind ik dat men wat meer klemtoon had mogen leggen op wat ons onderscheidt van andere partijen. Zo kon er voor mijn part wat meer nadruk gelegd worden op onze pro-pere handen. De campagnebeelden vind ik wel goed."

■ Zijn deze verkiezingen belangrijk?

A. Roppe: „Zeer belangrijk. Ze zijn min of meer verbonden aan de toekomst van de partij en dat maakt het spannend. Ik vind de koppeling aan de 300.000 een goede zaak."

■ Wat is de rol van de VU na de verkiezingen?

A. Roppe: „We hebben een zeer belangrijke rol te spelen! Als echte volksnationalisten willen we aandacht hebben voor alle bevolkingsgroepen met eerlijke en duidelijke principes, met een open kritische en consequente houding en met een grote sociale bewogenheid. En daarom zal de kiezer ook zijn vertrouwen aan ons geven."

■ Vindt de kiezer zich terug in het VU-programma?

A. Roppe: „Soms heb ik de indruk dat het programma moeilijk over te brengen is omwille van wat abstrakt. Maar de twee luiken „verzelfstandiging" en het „sociale luik" zijn wel belangrijk en

■ Is de indruk juist dat het sociale luik in Brabant en Brussel zwaarder is gaan doorwegen?

A. Roppe: „Ja, dat klopt. De taalstrijd en alles wat er mee samenhangt is weliswaar niet helemaal opgelost maar we leggen hier misschien meer het accent op het sociale omdat de mensen onze standpunten i.v.m. een zelfstandig Vlaanderen voldoende kennen. We worden

in Brabant en Brussel ook meer gekonfronteerd met de uitlopers van het sociale aspect."

■ Wat is de grootste prioriteit voor de VU na de verkiezingen?

A. Roppe: „De verdere invulling van een zelfstandig Vlaanderen. We moeten ons in de Vlaamse Raad, Kamer en Senaat duidelijk profileren als de enige, echt ongebonden partij die zonder compromissen tot beslissingen komt. Bij alle andere partijen is er die verlammeende verknechting aan allerlei zuilen waardoor je als resultaat een onevenwichtig beleid krijgt."

■ Halen we de 300.000?

A. Roppe: „Vanzelfsprekend!"

VU-SPOTS OP TV

De VU-verkiezingsspots komen op volgende dagen op televisie:

- woensdag 3 mei om 19u.25 op TV 1.

- vrijdag 12 mei om 19u.25 op TV 1.

Met z'n allen voor de buis, graag!

GEERT BOURGEOIS, LIJSTTREKKER KAMER
KORTRIJK-ROESELARE-TIELT

"DE VU HEEFT HAAR SLAGKRACHT HERWONNEN"

Geert Bourgeois, (43) is al bijna een ouwe rot in het vak. Hij startte in 1976 (tijdens zijn legerdienst) als kopman in de gemeentelijke politiek. Sindsdien zetelt hij onafgebroken in de Izegemse gemeenteraad, waarvan 12 jaar als eerste schepen. Hij nam deel aan alle verkiezingen voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers sinds 1977 en zag zowat alle plaatsen van een lijst: tweede, derde, duwer, eerste opvolger en nu lijsttrekker. Een gesprek met een gedreven Vlaams-nationalist.

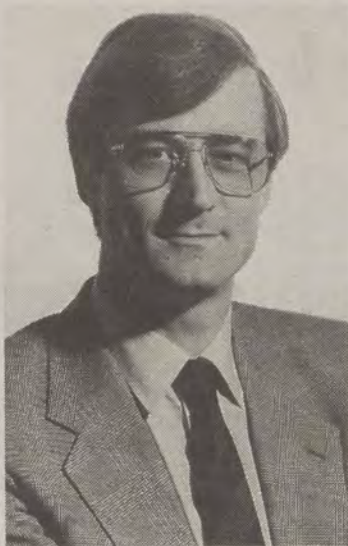
ZUILENVRIJ

■ Wat zijn de verwachtingen bij deze verkiezingen?

Geert Bourgeois: „Roeselare-Tielt had bij de vorige verkiezingen één van de beste scores: 11,2%, en toch grepen we naast de prijzen. Als je ziet met welke lage scores andere partijen in andere landsgedeelten met gemak mandaten binnenrijden, vond ik dat hoogst onrechtvaardig. Met de beschikking en de verlaging van het kworum maken we hier toch wel een goede kans.”

■ Wat vindt u van de kampanes?

G. Bourgeois: „Dat de kiezer een shocktherapie krijgt is een goede zaak. De VU moet blijven! Maar de tegenstelling 300.000 of niets vind ik van minder belang. Het maakt mij gelukkig te zien dat de VU zijn slagkracht aan het herwinnen is. Het ontbreken ervan bleek in het recente verleden onze grootste handicap. Het gebeurt een partij weliswaar niet elke dag dat haar voorzitter na verkiezingen opstapt, meer zelfs geloof ik dat dit een unicum in de geschiedenis is. En dan de dissidenten, de lage scores, kortom wat bleef er over? Een negatief beeld, een beeld van een partij zonder veerkracht. Dat was ooit anders: in de jaren zestig, zeventig en tachtig was de partij „nieuw”. We waren fris en

Vlaams-nationalisme zit de notie solidariteit: die twee zijn niet los te koppelen.”

■ Hoe belangrijk zijn deze verkiezingen?

G. Bourgeois: „Heel belangrijk! We staan op een keerpunt. Ofwel bestaat het democratisch Vlaams-nationalisme niet meer, ofwel gaan we weer groeien. Is het resultaat nu wat minder dan nog moeten we met herwonnen slagkracht doorgaan. De VU is een belangrijke partij. Wij geloven in een sociaal en ecologisch gekorrigeerde vrije markteconomie, het zogenaamde Rijnlandmodel. Willen wij Amerikaanse of Engelse toestanden? De VU gelooft in het bestel zoals het nu is. We zijn een industrieland en moeten als dusdanig kunnen blijven bestaan met een loonkost die betaalbaar blijft. De Sociale Zekerheid moeten we niet afbreken, wel anders gaan financieren.”

■ Wat onderscheidt de VU van pakweg de CVP dan?

G. Bourgeois: „De sociaal-economische standpunten zullen inderdaad niet ver uit mekaar liggen. Er zijn nu eenmaal voor dit land geen vijftig mogelijke beleidslijnen en voor de ziekten van dit land zijn er geen twee remedies. Maar de VU is in de eerste plaats een Vlaamse, ongebonden partij zonder zuilen die wegen op de besluitvorming binnen een partij. Wat is er overgebleven van de vernieuwingspoging van Van Hecke? Niets! De Boerenbond heeft even de band opgestoken en het ACW heeft even met de ogen geknipperd en Van Hecke was terug naar af.”

■ Slotvraag. Halen we de 300.000?

G. Bourgeois: „Daar kan geen twijfel over bestaan!”

G. Bourgeois: „In het Vlaams-nationalisme zit de notie solidariteit, die twee zijn niet los te koppelen!”

ongebonden en achter iedere nieuwe wending in de nationale politiek kon je een Volksunie-band zien of vermoeden.”

■ Waarom is de VU belangrijk en waarom blijft ze belangrijk?

G. Bourgeois: „De staatsvorming in België is niet afgelopen. De VU moet Vlaanderen ook een identiteit geven binnen Europa en Vlaanderen op internationaal niveau zelfstandigheid geven. Verder is de VU de rechtvaardigheidspartij bij uitstek. Wij kunnen met recht en reden verkondigen dat we de enige partij zijn die opkomt voor het algemeen belang. De andere partijen kunnen dat niet. Wij staan een maatschappij voor zonder zuilen waar de eigen verantwoordelijkheid van de mensen groot is maar waar het begrip solidariteit ingebouwd is. In het

KAMPAGNE-VOEREN VOLGENS VUJO-RECEPT

Met de naderende verkiezingen tracht iedere kandidaat zich op het voorplan te werken. Het meest beproefde recept is het uitdelen van persoonlijke folders en naamkaartjes op drukke plaatsen. Bij VUJO denken ze dat het ook anders kan.

Daarom stelde het dagelijks bestuur een mapje samen met enkele suggesties voor acties. Deze acties zijn bedoeld om als arrondissementale of lokale VUJO-groep de plaatselijke kandidaten naar voor te schuiven. De thema's van de voorgestelde acties gaan over: het openbaar vervoer, de horecamaffia, huisves-

ting, het VLD-referendum, drugs,... Het geheel is een verzameling van vroegere acties en nieuwe ideeën. Per mogelijke actie wordt aangestipt hoe VUJO-nationaal kan ondersteunen: inhoudelijke dossiertjes, in voorraad zijnde affiches, blanco petitielijsten, vlugschriften, span- doeken en ander aktiemateriaal...

Het lijkt VUJO beter om eens niet gewoonweg kaartjes en folders te staan uitdelen. Breek de sleur eens met een gewaagde actie. Je kan het mapje aanvragen op het VUJO-sekretariaat bij Kate of Arnold (02/219.49.30).

YVES BOULLET, KAMPAGNELEIDER OVD-IEPER: "IK HOOP DAT DE VU NODIG ZAL ZIJN IN DE VOLGENDE VLAAMSE REGERING

Yves Boulet wordt op het nationaal sekretariaat omschreven als een „doener”. Als je weet hoe hard ze in Brussel werken betekent dat wel wat. Hoe pakken ze in de Westhoek de campagne aan?

Yves Boulet: „We gaan er hard tegen aan. Alle materiaal staat al buiten, de borden zijn geplaatst, tegen het weekeinde van de 1ste mei kan de campagne hier definitief van start gaan. Onze strategie steunt vooral op aanwezigheid. In Oostende wordt vooral gewerkt via huisbezoeken. In Ieper proberen we zoveel mogelijk aanwezig te zijn op openbare gelegenheden zoals markten e.a. Er worden ook nogal wat debatavonden georganiseerd waar we telkens opnieuw proberen aanwezig te zijn om ons programma te verdedigen.”

■ Hoe is de campagne bij u onthaald?

Y. Boulet: „Zeer goed. Het is een campagne waar wel mee te werken valt. Op die plaatsen waar we sterk staan zoals Veurne, Koksijde en De Panne spelen we Jan Loones volledig uit. In Diksmuide, waar we wat minder sterk staan, werken we meer met de figuur van Bert Anciaux. En ondanks het feit dat we voor het eerst samen met Ieper één kiesomschrijving vormen behouden de plaatselijke afdelingen een grote onafhankelijkheid van werken.”

■ Hoe belangrijk zijn deze verkiezingen voor West-Vlaanderen?

Y. Boulet: „Heel belangrijk! Het kan toch nooit de bedoeling zijn dat de VU verdwijnt of een nog kleinere rol gaat spelen? In Roeselare is men alvast zeker van zijn stuk: men mikt er op twee verkozenen. Maar de sleutel ligt in Kortrijk.”

■ Wat vindt u van het programma?

Y. Boulet: „Het feit dat het programma op de luiken sociaal en federaal steunt is een goede zaak. Daar ligt de toekomst van de VU. Maar dat betekent niet dat men bij de pakken moet blijven zitten. Die programmaluiken moeten geregeld bijgesteld worden. Zij blijven geen tien jaar onveranderd aktueel.”

■ Welke rol zal de VU spelen na de verkiezingen?

Y. Boulet: „Ik hoop uit de grond van mijn hart dat men de VU zal nodig hebben in de volgende Vlaamse regering. We hebben toch fantastisch werk geleverd op beleidsniveau. Ik mag hier verwijzen naar het werk van Johan Sauwens.”

■ Halen we de 300.000?

Y. Boulet: „Wat denk je? Ik zou eens neen moeten zeggen. Grapje, natuurlijk halen we die 300.000!”

KADANS OP VU-VERKIEZINGSKONGRES

Gedurende ruim een decennium staat de Schotense groep „Kadans” symbool voor een gevarieerd repertoire gaande van Ierse tot Vlaamse en Zuid-europese volksmuziek. De groep ontstond uit een samenwerking van enkele leden met de volksdansgroep Gelmel, „Kadril” genoemd. Kadril

werd later Kadans. Kadans' streefdoel lag echter verder dan het tot dan toe bestaande repertoire, Ierse en Schotse muziek. Vooral Oost-Europa en de Balkan werkten inspirerend. Oude nummers werden herschreven in een moderne versie maar ook dit volstond niet. Kadans ging eigen

komposities schrijven. De zeven muzikanten zorgen voor een passende afwisseling tussen instrumentale nummers en vokale expressies. Dit zal ook het geval zijn op de VU-verkiezingskongres te Hasselt (7 mei, 10u.) waar Kadans het beste uit de kan zal halen.

(kap)

VU-verkiezingskongres

Zondag 7 mei 1995

Kleine Schouwburg

Cultureel Centrum - Hasselt

10u. - 12u.30

MET HART EN ZIEL VOOR VLAANDEREN

Vorige week maakte de VU het verkiezingsprogramma aan de pers bekend. Het werd een flinke bundel, bijeengeschreven door VU-mandatarissen, medewerkers van studiedienst, fracties en kabinetten. Uitgesmeerd over méér dan 70 bladzijden bevat dit werkstuk de voornaamste zaken die de partij de volgende jaren wil realiseren, de problemen die we willen aanpakken en de oplossingen die we daarbij voorstellen. Eén uitgangspunt kenmerkt dit geheel: het ontbreken van dogma's en absolute waarheden. Kenmerk is integendeel het pragmatisch zoeken naar de 'beste oplossing' voor iedereen in Vlaanderen, in respekt en solidariteit met volkeren rondom ons en in de hele wereld. Het hele programma hier op enkele bladzijden samenvatten zou ons te ver leiden.

Van enkele hoofdstukken geven we de belangrijkste krachtlijnen, van andere onderdelen lichten we een tip van de sluier.

De VU-ideeën zijn en blijven waardevol. Het komt er nu op aan voldoende sterk te zijn om onze voorstellen op de politieke agenda te plaatsen. Met 300.000 kiezers moet dat lukken.

Koen Van Caimere

Een beeld om in de verre herinnering op te slaan: Vlaanderen beschikt binnenkort over hét instrument om op eigen benen te staan. Door de VU, mét de VU!

EEN PROGRAMMA VOOR VLAAMSE STAATSVORMING

Op 21 mei zet Vlaanderen een uiterst belangrijke stap. Voor het eerst kiest Vlaanderen een eigen rechtstreeks verkozen Parlement. Dit is een zoveelste stap in de staatshervorming van België waarvan de evolutie al jaren aan de gang is. Eén zaak staat vast: de federalistische gedachtengang heeft het gehaald en werd onomkeerbaar omgezet in nieuwe structuren.

Het werk is niet af. Staatsvorming is immers een dynamisch en evolutief gegeven.

Het einddoel van de Vlaamse staatsvorming blijft voor de VU een zelfstandig Vlaanderen in een federaal Europa. Geen Vlaanderen dat zich isoleert of onverdraagzaam opsluit in een voorbijgestreefd staatsverband, maar een Vlaanderen dat in open samenwerkingsverbanden leeft met andere volkeren en regio's in Europa. Walen, Ieren, Catalanen... zijn onze partners.

De nieuwe Vlaamse Raad moet in die evolutie een stuwende rol spelen. Een Vlaamse grondwet opstellen, de grenzen van het federalisme uittesten, zelfbevestiging van elke federale rekrutatiepoging verhinderen en vernieuwend inspelen op de aanstormende maatschappelijke veranderingen en problemen. Dat zijn de uitdagingen waar de Vlaamse volksvertegenwoordiging voor staat.

Op tal van terreinen blijft de Belgische structuur, zoals ze er vandaag uitziet, een hinderpaal voor verdere Vlaamse ontplooiing. Daarom moet er dringend een nieuwe dialoog tussen Vlamingen en Walen op gang gebracht worden. Thema's daarvan: de federalisering van de sociale zekerheid, het respekt van elkaars territorialiteit, de splitsing van de kieskring

Brussel-Halle-Vilvoorde, de positie van de Vlamingen in Brussel, een eigen fiskale en financiële verantwoordelijkheid, het federaliseren van Justitie, spoorwegen, Ontwikkelingssamenwerking, resterende elementen van het gemeentelijke en OCMW-beleid, de problematiek van de staatsschuld.

Wanneer deze gesprekken geen resultaten opleveren betekent dit onvermijdelijk het mislukken van de federale samenwerking en beschikt Vlaanderen

met het eigen Parlement over een geschikt instrument om voortaan op eigen benen te staan.

Vandaag speelt Vlaanderen in de Europese besluitvorming geen enkele rol. Integendeel! De Vlaamse belangen worden door de Belgische federatie slecht verdedigd.

Daarom moet Vlaanderen rechtstreeks en zonder bevoogding een plaats krijgen op het Europese forum.

De volgende Vlaamse Regering draagt een zeer grote verantwoordelijkheid ten aanzien van Brussel en Vlaams-Brabant.

Brussel kan zijn sociale en grootstedelijke problemen niet alleen aan Vlaanderen zal massaal moeten investeren in het volledige welzijns-, sociaal en huisvestingsbeleid. Ook Europa mag zijn verantwoordelijkheid niet onlopen. Voor elke frank die de EU in Brussel investeert moet het een frank bijdragen aan de huisvesting en het sociaal beleid van zijn hoofdstad. Daarnaast moeten in Brussel de structuren aangepast worden: herziening gemeentegrenzen, overhevelen bevoegdheden naar het hoofdstedelijk niveau, een adjunct-burgemeester van de andere taalrol in elke gemeente, 1/3-vertegenwoordiging in alle raden en pariteit in de schepenkolleges.

Vlaams-Brabant heeft, als economische groeipool, fantastische troeven. Het kampt echter met enorme problemen op cultureel, ruimtelijk en sociaal vlak. De grondprijzen swingen er de pan uit. Eén zesde van de inwoners heeft het Nederlands niet als moedertaal en geeft weinig blijk van de wil tot integratie.

De volgende Vlaamse Regering moet de bestaande 'Vlaams-Brabantnota' versneld uitvoeren.

Daarnaast moeten federale overheidsdiensten zich verplicht in het Nederlands richten tot alle inwoners van Vlaams-Brabant. De kieskring en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moeten worden gesplitst. De faciliteiten moeten worden afgebouwd en het stemrecht van de EU-burgers aan voorwaarden onderworpen.

De Volksunie eist de dringende federalisering van de Sociale Zekerheid. (zie hoofdstuk 3)

50 jaar na het einde van een verschrikkelijke oorlog, met enkel verliezers en geen winnaars, moet nu definitief een bladzijde worden omgeslagen. De nieuwe Vlaamse staat mag niet gehypotekeerd worden door oude vetes en tegenstellingen, noch door de kanker van het absolute gelijk. Vlaanderen moet zelf het amnestie-probleem kunnen oplossen.

MEER WERK!

Vlaanderen groeide de voorbije decennia uit tot een economische topnatie. Het werd één van de meest welvarende regio's in de wereld. Dit is echter geen blijvend gegeven. Vooral de hoge werkloosheid baart ons zorgen.

Het tewerkstellingsbeleid zal één van de grote prioriteiten worden van de volgende legislatuur. Het beleid van Dehaene was weinig succesvol. In Vlaanderen steeg het aantal werklozen van 170.000 tot 230.000. Vooral de toename van het aantal structureel en langdurig werklozen is verontrustend.

Het Globaal Plan waarmee de regering-Dehaene uitpakte was slechts een flauw afkooksel van wat werd aangekondigd als een 'sociaal pakt'. Op terreinen zoals werktijdverkorting en alternatieve financiering van de Sociale Zekerheid werden slechts minieme aanzetten gegeven. De effecten op de tewerkstelling zijn bijna verwaarloosbaar.

Het is voor de Volksunie duidelijk dat ook economische groei niet zal leiden tot méér werk. De strijd om de werkgelegenheid zal dan ook op verschillende terreinen tegelijk moeten gevoerd worden.

Vlaanderen moet rechtstreeks en zonder bevoogding een plaats krijgen op het Europese forum.

NAAR EEN VLAAMSE SOCIALE ZEKERHEID

Slechts door creativiteit en inventiviteit, en wars van alle taboes, kunnen de noodzakelijke oplossingen aangebracht worden.

Een grondig **maatschappelijk debat** tussen het Parlement en alle sociale partners moet de krijtlijnen voor een werkgelegenheidsbeleid uittekenen en versterkte discussies doorbreken. Ook de gezins-, milieu-, senioren- en vierde wereldbeweging moeten aan de gesprekstafel worden uitgenodigd.

De eensgezindheid over de noodzaak om de **arbeidskosten** te verlagen is groot. Dit kan gebeuren door een **alternatieve financiering** van de Sociale Zekerheid. Zo moeten de sectoren gezondheidszorg en kinderbijslag (300 en 140 miljard) naar de algemene fiscale middelen worden overgeheveld. Het afwijzen hiervan omwille van het 'gevaar' van de federalisering aanvaarden wij niet. Ook vermogensbelasting en milieutaksen moeten hun steentje ruimschoots bijdragen.

De voorspellingen van het Planbureau wijzen uit dat de werkloosheid rond de eeuwwisseling niet gevoelig zal dalen. **Arbeids-herverdeling** dringt zich dan ook verder op. Voor de Volksunie kan dit o.m. door een meer flexibele invulling van de actieve beroepsloopbaan. Werknemers moeten zich d.m.v. een loopbaankrediet tijdelijk uit het arbeidsproces kunnen terugtrekken.

Verder zijn wij voorstander van **werktijdverkorting**, sektor per sektor op zijn haalbaarheid getoetst en individueel in te vullen. Wij stappen echter niet mee met diegenen die ongenueanceerd een drastische en lineair toepasbare arbeidsduurverkorting tot 30 of 32 uur voorstellen.

De Vlaamse Regering moet haar inspanningen ten gunste van de **sociale economie** onverminderd voortzetten.

Vlaanderen moet een eigen economische dynamiek ontwikkelen, met bijzondere aandacht voor de KMO's. Vlaanderen beschikt nu wel over eigen politieke structuren maar dreigt de zeggenschap over de economische beslissingen te verliezen.

De recente gebeurtenissen met Distigas, ASLK en de Post wijzen erop dat de **Belgische haute-finance** (Société-Générale en Groupe Bruxelles-Lambert), die in Frankrijk verankerd is (Suez, UAP...) de touwtjes stevig in handen houdt. Daarmee dreigen de beslissingsmogelijkheden in zowat alle openbare nutsvoorzieningen (gas, elektriciteit, water, kabeldistributie ...) aan de Vlaamse controle te ontsnappen en riskeren we dat het gros van de Vlaamse spaargelden wordt gedraineerd richting machtscentra onder Franse controle.

Verankering is noodzakelijk om democratische controle over strategische sectoren mogelijk te maken en trustvorming de pas af te snijden. Daarvoor moeten pensioenfondsen van de Vlaamse ambtenaren en winst-deelname van de werknemers in hun bedrijven als doeltreffende instrumenten worden aangewend.

In het debat rond de hervorming van de Sociale Zekerheid neemt de VU een bijzondere positie in. Wij laten ons niet meeslepen in de polarisatie tussen SP en VLD. Evenmin willen wij ons lenen om heilige Caritas-huisjes zomaar in stand te houden. Het behouden van sociale zekerheid voor iedereen is ons uitgangspunt. Daarvoor zijn maatregelen nodig die te vatten zijn onder de noemers: federaliseren, herstrukturieren en inhoudelijk hervormen.

Federaliseren

Het unitaire sociale zekerheidssysteem is niet aangepast aan de recente staatkundige ontwikkelingen. Vlaanderen is bv. bevoegd voor het gezinsbeleid maar heeft geen zeggingskracht over de kinderbijlagen. De raakpunten tussen de Sociale Zekerheid en de huidige gemeenschapsbevoegdheden zijn veel groter dan de raakpunten met de nog resterende federale bevoegdheden (Defensie, Justitie, Buitenlandse Zaken...). Vlaanderen moet een eigen sociaal beleid kunnen voeren, gericht op de noden en behoeften van de Vlamingen.

Daarbij komt het gegeven van de transfers. Zowel de onderzoeken van de 'Vlaamse onderzoeksgroep' als de rapporten van de commissie-Jadot m.b.t. de gezondheidszorg wijzen op blijvende uitgavenverschillen tussen Vlaanderen en Wallonië. Deze verschillen kunnen niet verklaard worden door 'objectieve factoren'. Hoe kan men bv. verklaren dat een jonge Waalse arts vier maal meer bloedanalyses voorschrijft dan een jonge Vlaamse arts?

De VU wil dat op **korte termijn** een aantal structurele ingrepen worden doorgevoerd:

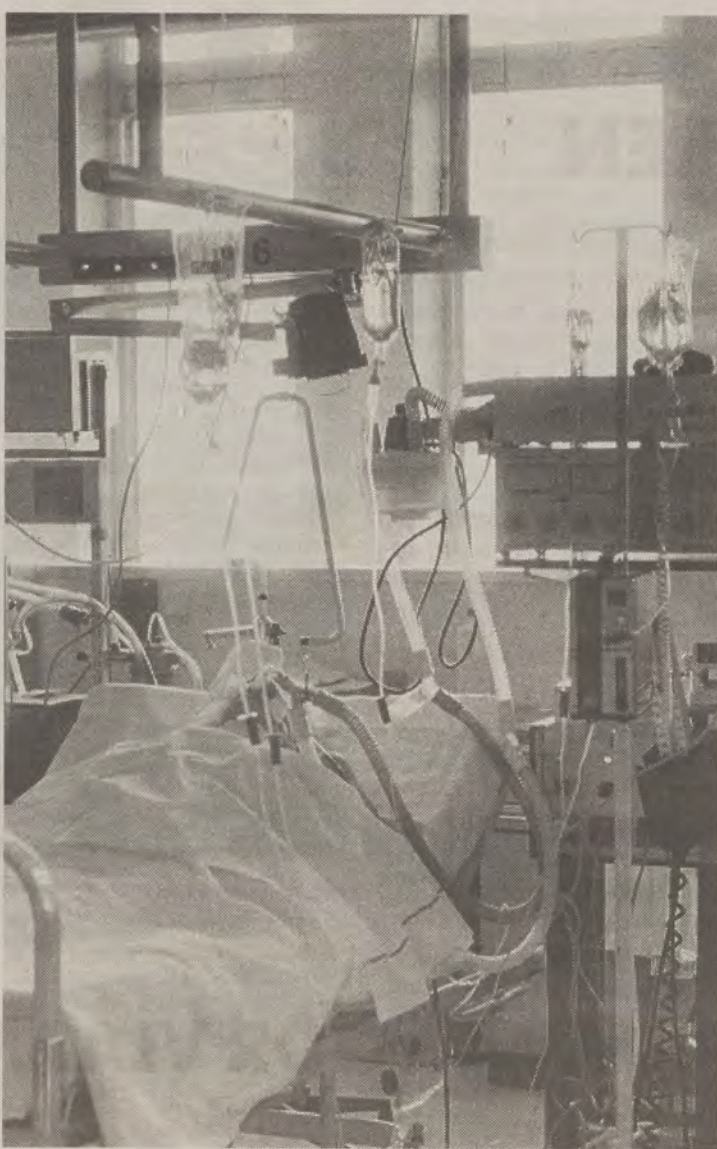
- de regionale uitsplitsing van alle SZ-gegevens om te komen tot een doorzichtige solidariteit;
- het invoeren van federale controle-mechanismen i.v.m. de toepassing van de wetgeving;
- de overdracht van de **kostencompenserende regelingen** naar de gemeenschappen: gezondheidszorgen, gezinsbijlagen, integratietegemoetkoming gehandicapten, tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden;
- financiële verantwoordelijkheid van de deelstaten voor de **inkomensvervangende SZ-regelingen**: werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, pensioenen.

Herstructuren

De sociale dienst, ingebed in de lokale OCMW's moet de sleutelfunctie krijgen in de organisatie van de sociale zekerheid. Iedereen moet er terecht kunnen voor al zijn SZ-dossiers.

Inhoudelijke hervormingen

In de eerste plaats pleiten wij voor een **alternatieve financiering**. Kinderbijlagen en gezondheidszorgen worden beter gefinancierd vanuit de algemene belastingmiddelen. Dit betekent een verschuiving van zo'n 430 miljard. Voor de overblijvende sectoren zijn wij voorstander van de invoering van een sociale BTW en een vermogensbelasting.

De dictatuur van de artsensyndikaten en mutualiteiten moet een halt toegeroepen worden. De betaling van de gezondheidszorg moet gebeuren door echelonering en responsabilisering.

Een **basisinkomen** wordt uitgekeerd aan iedereen die wil werken, maar het om één of andere reden niet (meer) kan. Daarnaast wordt via het sociale zekerheidssysteem een **inkomensvervangende uitkering** voorzien. Het bestaansminimum wordt toegekend aan wie onvoldoende bestaansmiddelen heeft.

Zeër veel belang hecht de VU aan het **gezinsbeleid** en aan het gebruik van kinderbijlagen daarin.

De **geboorteproblematiek** wordt te vaak onderschat. Nochtans heeft zij een enorme invloed op het maatschappelijk leven, het functioneren van de Sociale Zekerheid, de betaalbaarheid van onze pensioenen enz...

De huidige kinderbijlagen zijn te laag om de werkelijke opvoedingskost te dekken. Dit zorgt vaak voor problemen. Voort gezinnen met een laag inkomen en voor éénuoudergezinnen zijn de gevolgen vaak katastrofaal. Daarom stelt de VU voor het stelsel van de kinderbijlagen grondig te hervormen door:

- loskoppelen van arbeid en het beroep van de ouders;
- gevoelig verhogen en aanrekenen bij een inkomstenbelasting. Richtcijfers ontleent de VU daarbij aan studies gemaakt door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen;
- het OCMW als spil i.p.v. het onoverzichtelijke systeem van

de talloze compensatiekassen;

- een gezinstoeslag voor de opvoeding van kleine kinderen;
- federalisering.

Ook inzake de **gezondheidszorg** wil de VU naast een federalisering grondige hervormingen doorvoeren. Vandaag zijn het de artsensyndikaten en mutualiteiten die vandaag het reilen en zeilen bepalen.

Dit moet veranderen. Het Vlaams parlement moet bepalen welk soort gezondheidszorgen Vlaanderen wenst: welk soort ziekenhuizen, en hoeveel? Wat is de plaats van de eerste lijn, hoe besteden we meer aandacht voor thuiszorg en kwaliteitsbewaking?

De betaalbaarheid van het systeem moet in stand gehouden worden door de echelonering en een grotere responsabilisering. Met echelonering bedoelen we dat de zorgen moeten verstrekt worden op het laagst mogelijke niveau, in de eerste plaats de huisarts. Wie zich rechtstreeks tot een hoger niveau wendt betaalt meer remgeld. Met responsabilisering bedoelen we dat iedere partner in het systeem (artsen, patiënten, ziekenfondsen...) mee verantwoordelijk wordt gesteld. Uiteraard staat daar een gegarandeerde inspraak tegenover.

Elke patiënt moet een centraal medisch dossier hebben dat zijn eigendom is en beheerd wordt door een huisarts naar keuze. Het raadplegen van andere artsen wordt niet terugbetaald.

Overconsumptie moet worden tegengegaan.

Het invoeren van een **basispensioen** voor alle bejaarden deed ten tijde van het VU-kongres te Leuven in '93 heel wat stof opwaaien. Sindsdien worden de VU-ideeën door anderen gevolgd. Onder meer het rapport van de Wereldbank i.v.m. het ouderenbeleid deelt groten-deels dezelfde filosofie als het VU-voorstel. Hoogontwikkelde landen als Nederland en de Scandinavische landen zijn er, door het invoeren van een basispensioen, in geslaagd de armoede onder de bejaarden vrijwel volledig te doen verdwijnen.

Samengevat komen de VU-pensioenvoorstellen neer op het volgende:

- De bestrijding van de armoede onder de bejaarden als belangrijke beleidsprioriteit;
- vervanging van de huidige uiteenlopende pensioenregelingen door een universeel basispensioen (naar Scandinavisch model), waarvan het bedrag 10 % hoger ligt dan het huidige "gewaarborgd inkomen voor bejaarden";
- aanvulling van het basispensioen met een loopbaansupplement, in verhouding tot het aantal arbeidsjaren;
- financiering van het basispensioen met algemene middelen, financiering van het loopbaansupplement met bijdragen op het loon.
- geleidelijke doorvoering van deze hervorming, maar wel nu reeds solidariteit tussen de ontvangers van hoge en lage pensioenen.
- meer belang hechten aan de welvaartsvastheid van de pensioenen, gezien de verlenging van de levensduur.

PROPERE POLITIEK

Het thema van de propere politiek krijgt omwille van Augusta, het obussendossier, de Mirages en andere schandalen dezer dagen een bijzondere aandacht. De VU wil ten alle prijze vermijden dat mensen zich van de politiek afkeren. De opdracht van de politiek is daarvoor veel te belangrijk.

Het is verkeerd de hele politieke klasse tegen de schandpaal te zetten. Politiek is immers een bij uitstek sociale opdracht. Daarom moeten we ervoor zorgen dat politiek terug echt aantrekkelijk wordt, dat er een nieuw vertrouwen groeit tussen bevolking en politici.

Reeds in 1980 formuleerde de VU voorstellen om **korruptie en politiek gesjoemel** onmogelijk te maken. Beperking van en controle op verkiezingsuitgaven, de bevordering van de onafhankelijkheid en integriteit van de politici en openbaarheid van bestuur werden toen door de andere partijen van de hand gewezen.

De huidige wet op de **partijfinanciering** is een stap in de goede richting, maar gaat lang niet ver genoeg. De **wet op de verkiezingsuitgaven** is een maat voor niets. De **open boekhouding** van partijen - hét mid-

del om misbruiken makkelijk te kunnen opsporen – is nog steeds niet gerealiseerd!

Mensen verliezen ook hun vertrouwen in de politiek wanneer deze er niet in slaagt de **hormonenmafia** aan te pakken. Op Europees vlak moet het totaalverbod op het gebruik van hormonen gehandhaafd blijven.

Jarenlang heeft de Belgische overheid de waarschuwingen van Jaak Vandemeulebroucke en Jan Caudron in de wind geslagen. Er was een trieste moord nodig vooraleer men eindelijk en schoorvoetend ging optreden.

Nieuwe maatregelen dringen zich echter op. Zo moet de organisatie van de kontrolediensten worden herbekeken. Naast het Instituut voor Veterinaire Keuring (IVK) is er nood aan een Algemene Inspektiedienst naar Nederlands model voor alle produkten die in de voedselketen terecht komen. Een centrale cel, onder leiding van één magistraat, moet het opsporingsbeleid grotere slagkracht geven. Aan de koehandel

in diergeneesmiddelen moet dringend een einde worden gesteld. Binnen de vleesindustrie moet, via de organisatie van een rondetafel een diepgaande mentaliteitswijziging op gang worden gebracht.

Propere politiek is ook zorgen voor een doorzichtige en korrekte **administratie**, voor het opheffen van elke vorm van diskriminatie en voor het doorbreken van de taboes in de drugproblematiek.

EEN TIP VAN DE SLUIER

Uit de andere hoofdstukken onthouden we o.m. volgende aandachtspunten.

■ Het **Armoedeverslag** zou door elke beleidsvoerder moeten gelezen worden vooraleer hij beleidsdaden stelt. Het werken van (kans)armoede moet als een prioritair totaalproject worden gezien en in alle beleidsdomeinen medebepalend zijn. Ook armen hebben recht op recht, op onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en cultuur.

■ Een **kultuurbeleid** moet veel aandacht schenken aan de po-

sitie van het Nederlands. Het Engels rukt altijd maar verder op. Als we niet uitkijken mogen we morgen een nieuwe 'taalstrijd' beginnen. De BRTN moet voldoende gewapend zijn om zijn opdrachten inzake informatie, ontspanning en cultuur te kunnen waarmaken. We moeten terugkeren naar een zuivere toestand: financiering van de openbare zender door overheidsgeld (Kijk- en Luistergeld) en van de commerciële zenders door inkomsten uit reclame. De ontzuiling moet worden voortgezet.

■ Het is ons recht om van **migranten** respect te eisen voor onze wetten en waarden, voor ons staatsbestel en onze taal. Het is anderzijds onze plicht gelijke kansen te creëren die het hen mogelijk maakt zich in Vlaanderen te integreren: arbeid, onderwijs, inkomen en huisvesting.

■ Wegen zijn er genoeg. We moeten het **mobiliteitsprobleem** aanpakken door beter openbaar vervoer. De Hogesnelheids-Trein heeft al genoeg gekost. De absolute voorrang

moet nu naar het binnenlands treinverkeer gaan. De NMBS is een onwerkzaam Belgisch bastion dat een Vlaams-onvriendelijk beleid voert. Federaliseren kan de oplossing bieden. De HST kan beter door een Europese maatschappij aangelegd en uitgebaat worden. In Vlaanderen moet één vervoermaatschappij instaan voor het lokaal en interstedelijk vervoer.

■ Aan de **ruimtelijke wanorde** moet in Vlaanderen nu eens eindelijk paal en perk gesteld worden. De achterpoortjes moeten dicht. Daarvoor moet het 'struikplan Vlaanderen' een wettelijke basis krijgen. Het Mest-Aktie-Plan moet worden uitgevoerd binnen de door het wetenschappelijk team vastgestelde normen.

■ De interne **Europese markt** moet **kultureel** gekorrigeerd worden. Vlaanderen zal bijzonder attent moeten zijn: op het vlak van produkt-etiketering, mediabeleid, hetgebruik van de officiële talen, de nieuwe informatietechnologieën. Nederland en Vlaanderen moeten hiervoor samen werken.

■ Inzake **begroting** past geen laks beleid. We moeten zo vlug mogelijk komen tot een situatie waarbij weer in de toekomst kan geïnvesteerd worden. Eén van de meest noodzakelijk maatregelen zal er daarvoor in bestaan de deelstaten meer eigen financiële en fiskale verantwoordelijkheid te geven.

Koen Van Caimere

AAN TE VRAGEN!

Het volledige VU-beleidsprogramma "Met hart en ziel voor Vlaanderen" kan u gratis aanvragen op het VU-sekretariaat (tel.: 02/219.49.30).

Er werd ditmaal ook gedacht aan mensen die het wat moeilijker hebben met het politieke vakjargon. Er bestaat daarom een folder waarin de hoofdpunten van het VU-programma kort en in gemakkelijk te begrijpen taal worden uiteengezet. Tenslotte is ook een geluidscassette verkrijgbaar.

VLAANDEREN ZONDER DE VOLKSUNIE ? 300.000 MAAL NEE !

Op 21 mei beslist Vlaanderen wie er in het Vlaamse Parlement gaat zitten. Wie de toekomst van Vlaanderen gaat bepalen. En of de Volksunie daar nog een rol in gaat spelen. De Volksunie heeft de lat hoog gelegd, zeer hoog. Omdat we overtuigd zijn dat enkel indien 300.000 Vlamingen zich achter onze partij scharen wij een rol van betekenis kunnen spelen. Wij zijn er echter rotsvast van overtuigd dat we zullen winnen. Als aanzet hiertoe verwachten wij u massaal op ons verkiezingskongres van 7 mei e.k. in het Hasseltse Kultureel Centrum. U bent van harte welkom!

MET HART EN ZIEL VOOR VLAANDEREN.

VERKIEZINGSKONGRES

Kleine Schouwburg
Kultureel Centrum, Hasselt
Zondag 7 mei '95
van 10 tot 13 uur
(deuren vanaf 9u30 – we beginnen stipt!)

HET PARTIJBESTUUR DEELT MEE

Na afloop van het VU-partijbestuur van maandag jl. verspreidde VU-voorzitter Bert Anciaux onderstaande persmededeling:

CVP

Met stijgende verbazing stellen we vast dat de verdeeldheid binnen de CVP almaar toeneemt. Met een zelden geziene tweeslachtigheid probeert de CVP zand in de ogen van de Vlaamse kiezer te strooien.

Enerzijds is er de Vlaamse Minister-President Van den Brande die zijn Vlaamse nummertjes opvoert en pleidooien houdt voor een nieuwe ronde in de staatsvorming, voor de federalisering van de gezondheidszorgen en kinderbijslag, voor verankering van de Vlaamse economie...

We kunnen alleen maar nuchter vaststellen dat Van den Brande daarin door zijn partijgenoten niet wordt gevolgd.

Premier Jean-Luc Dehaene heeft er geen twijfel over laten bestaan dat hij opnieuw federaal premier wil worden en daarvoor trouw de ordewoorden van Busquin en Deprez zal opvolgen. De verdieping van de staatsvorming of de federalisering van gezondheidszorgen of kinderbijslag zijn voor Dehaene niet aan de

orde. De jurist Senelle merkte terecht op: "In het verkiezingsprogramma van de Vlaamse kristen-demokraten ontbreekt evenwel elke visie in verband met de staatsvorming."

VLD

De VLD beweert dezelfde taart te kunnen bakken met minder bloem, minder eieren en minder boter: culinaire nonsens!

Het partijbestuur van de Volksunie vraagt zich af over welke toverkunsten de VLD wel mag beschikken om in staat te zijn de bijdragen aan de sociale zekerheid met 10 % te verminderen (volgens ons toch zo'n 120 à 130 miljard bfr.) zonder daarbij te voorzien in alternatieve inkomsten. Tegelijk spiegelt de VLD de zieken, werklozen, gehandicapten en (zgn. 'echte') werklozen voor dat zij geen frank minder zullen ontvangen.

De VLD biedt zekerheid aan diegenen die het goed hebben. De rest mag in de kou blijven staan. De krampachtige poging om zich plots als een 'sociale' partij te profileren, en het Thatcheriaanse imago af te gooien is al even geloofwaardig als de plotse 'Vlaamsgezindheid' die zich van de liberalen heeft meester gemaakt.

VU-OOSTENDE OVER LUCHTHAVEN: EVENWICHT TUSSEN VOOR- EN NADELEN

In verband met de Wiloo-betoging van zaterdag 22 april wenst VU-Oostende nogmaals haar standpunt te verduidelijken.

Ze verwijst hierbij naar haar perskonferentie van 3 juli 1992. Voor haar blijft een leefbare luchthaven prioritair. De luchthaven biedt Oostende troeven (tewerkstelling, toerisme) die men niet zomaar in een handomdraai kan en mag vervangen.

Een leefbare luchthaven verenigt de belangen van een rendabele luchthaven met woonbare omgeving.

Konkreet betekent dit dat er terzelfdertijd maatregelen dienen getroffen om:

1. het luchthavengebied zo uit te bouwen dat op een realistische

manier de rentabiliteit verzekerd wordt;

2. de woonruimte te beschermen door milieuhinder, die hoe dan ook aanwezig zal zijn, tot onder het wettelijk bepaald minimum te beperken.

De aanleg van een kruispiste past ideaal in het VU-denkpatroon, de partij vraagt zich echter af of deze oplossing gezien het prijskaartje wel realistisch is.

De VU pleit dan ook voor een samenwerking van alle belanghebbenden. Reeds in het verleden heeft ze bewezen door herhaalde bezoeken bij de bevoegde minister Sauwens (o.a. met Wiloo) de Oostendse belangen te verdedigen. Ze zal dit niet nalaten ook in de toekomst verder te zetten.

JAAK VANDEMEULEBROUCKE TERUG

Euro-parlementslid Jaak Vandemeulebroucke laat de lezers weten dat hij wel en gezond terug is. Na zijn zware val en herstelperiode is Jaak terug aan de slag in Brussel en in Straatsburg.

Ook als kandidaat bij de komende verkiezingen (lijstduwer Vlaamse Raad in de kieskring Roeselare-Tielt-Kortrijk en opvolgerlijstduwer op de Senaatslijst) is Jaak van de partij!

VU-GENT-EEKLO BEZOEKT MARKTEN

De Volksunie van het arrondissement Gent-Eeklo zal aanwezig zijn op volgende markten: 1/5 Zelzate; 3/5 Aalter; 5/5 Gent: 7u.30 Sint-Pietersstation met Bert Anciaux, 10u. Vrijdagmarkt met Bert Anciaux; 6/5 Sint-Amandsberg; 8/5 Gavere; 14/5 Gent-Van Beverenplein, Ledeborg; 17/5 Deinze; 18/5 Eeklo.

Het arrondissement legt ook een bus in naar het nationaal verkiezingskongres op 7 mei a.s. Deelname: 250 fr. Vertrek om 8u. op het Sint-Pietersplein. Inschrijven op het VU-sekretariaat, Bennesteeg 2 te 9000 Gent.

Op woensdag 10 mei organiseert VU-Gent-Eeklo een arrondissementeel verkiezingskongres waarop de kandidaten voorgesteld worden. Sprekers zijn Elke Sleurs, Karel Van Hoorebeke en Paul Van Grembergen. Dit kongres gaat door in Cultureel Centrum De Stroming, Weststraat 31 te Sleiding.

Info: Arrondissementeel sekretariaat, Bennesteeg 2, 9000 Gent. Tel. 09/223.70.98. Fax: 09/223.71.87. Vragen naar Jean-Pierre Roozen of Hildegard Callewaert.

BERT ANCIAUX OP KAMPAGNE TE LEDEGEM!

Op vrijdag 5 mei komt algemeen voorzitter Bert Anciaux met zijn kampagneteam langs in café Germinal (plaatselijk VU-lokaal), Gullegemstraat 108 te Sint-Eloois-Winkel.

Omstreeks 23u. zal hij daar aankomen nadat hij een debat gevoerd heeft te Ieper. Vanzelfsprekend verwachten de plaatselijke VU-kandidaten hier heel wat volk. Lijsttrekker-Kamer (Geert Bourgeois) en de lijsttrekker Vlaamse Raad (Chris

Vandenbroeke) en heel wat kandidaten op de verschillende VU-lijsten zullen daar vanaf 20u. ook aanwezig zijn om tussen pot en pint een gezellige babbel te voeren om de eind-sprint in te zetten naar de 300.000 op 21 mei.

Voor meer info: Germinal (056/50.37.55), Geert Dessein (056/50.49.33) Bart Clique (50.12.07) en Katelijne Vermaut-Van Isacker (056/50.09.29).

OOST-VLAANDEREN

APRIL

Za. 29 ERPE-MERE: Ontbijtwandeling. Vertrek aan Hof ten Dale om 6u.30. Terug rond 9u.30 en 10u. waar een stevig ontbijt (spek-eieren, brood, koffie) wordt opgediend. Zich voorzien van stevig schoeisel, ev. regenkleding. Deelname: 150 fr.p.p. Vooraf inschrijven bij André Everaert, 053/83.42.55. Org.: VU-Erpe-Mere.

Zo. 30 AALST: VU-Lentefeest met uitgebreid Koud Buffet. Doorlopend van 11u.30 tot 15u.30 in het Sociaal Centrum, Rerum Novarumstraat (Immerzeeldreef). Deelname: 500 fr.p.p., kind 300 fr. Inschrijven en info: 053/70.21.49 (A. Van der Heyden) of 053/70.34.66 (Emi Feusels).

Zo. 30 LAARNE-KALKEN: Jaarlijkse gezinsuitstap: met de VU over de Schreve. Bezoek aan Poperinge en Frans-Vlaanderen. Inschrijven (600 fr.p.p.) en info: Frank Van Imschoot, Bochtenstraat 44 te 9270 Laarne (09/369.50.45). Inschrijven t/m 28/4.

MEI

Vr. 5 DESTELBERGEN: Senator Jan Loones over "Vlaamse staatsvorming in een federaal Europa: u wordt er beter van". Om 20u. in Gemeenteschool, Dendermondseweg 462 te Destelbergen. J.-P. Roosen luistert de avond op met zijn kleinkunstprogramma. Toegang is gratis. Org.: Goossenaertskring Destelbergen-Heusden.

Zo. 7 SINT-AMANDSBERG: Met de Vlaamse Vrouwengroep naar Teater Taptoe: "Een Gentenaar genaamd Baekeland" en "Lieven Bauwens, volksheld met volksgeld". Afspraak om 14u.15 aan ingang NTG2, Minnemeers Gent. Deelname: 300 fr., -12j. 150 fr. Inschrijven en info: 231.49.07 (Lieve) of 228.21.38 (Lucie).

Wo. 10 AALST: Politiek debat rond "Vlaanderen, progressief of niet?". M.m.v. Bert Anciaux, Gracienne Van Nieuwenborgh (SP), Luc Barbé (Agalev), Luc Willems (CVP), Serge Gryssouille (VLD). Moderator Miguel Stas. Om 20u. in Kontaktcentrum Nikis, Nieuwbeekstraat 35. Org.: A. Vermeylenfonds i.s.m. IMAVO.

WEST-VLAANDEREN

APRIL

Wo. 26 IZEGEM: Art Déco. 4de les. Om 20u. Plantijnzaal, Stadsbibliotheek. Org.: VSVK.

Wo. 26 IZEGEM: V-Club voor volwassenen: Pergamano. Om 29u.30 in de Ommegangstraat 5. Deelname: op de avond zelf te bepalen. Info: Ingrid Werbrouck, 20.83.45 (voormiddag) of 31.30.81 (thuis). Org.: Jeugddienst Vlanajo.

Wo. 26 BRUGGE: Spreekbeurt over Brugge rond 1500, door Martin Formesyn. Om 15u. in par. centrum H. Magdalena, Violiersstraat 7 te Brugge. Org.: VVVG-Brugge.

Vr. 28 MEULEBEKE: Frank Seberchts over "Het verzet, de kollelaboratie en de repressie". Om 20u. in zaal De Beer. Gratis inkom. Org.: Vlaamse Vriendenkring.

Vr. 28 OOSTKAMP: Streekbierenkaarting. Om 20u. in zaal Zuidleie, Oedelemstraat, Moerbrugge. Inleg 60 fr., winnen is 2 streekbieren. Org.: VUJO-Oostkamp. Info: Z. Collier (050/82.38.87).

Za. 29 IZEGEM: Daguitstap naar Brussel (Art Déco). Vertrek om 8u.30 aan goederenstation. Rondrit en bezoek aan o.a. basiliek Koekeberg, museum Van Buuren te Ukkel, Residence Palace, o.l.v. Machteld De Schrijver. Info: Josée Bogaert 5051/30.10.39 of Erik Vandewalle (051/30.26.70). Org.: VSVK-Izegem.

MEI

Di. 2 KORTRIJK: Aromaterapie in de huisapotheek, door Michel Vanhove. Om 20u. in Trefcentrum West-Flandria, Gr. Gwijde van Namenstraat 7. Deelname: 50 fr. Org.: FVV-Kortrijk.

Wo. 3 IZEGEM: V-Club voor kinderen: begeleid bezoek aan bibliotheek. Samenkomst om 13u.30 aan de Ommegangstraat 5. Inkom 50 fr. Org.: Jeugddienst Vlanajo.

Vr. 5 OOSTENDE: Optreden van Double Entry en Jigsaw. In Maria-Hendrikapark, zaal Bosjonk te Oostende. Deuren 21u., aanvang 22u. Inkom 150 fr., vvk. 100 fr. Org.: VUJO-OVDI. Info en kaarten: 059/27.75.35.

Vr. 5 IEPEL: Politiek debat tussen VU (Bert Anciaux), VLD (Aimé Desimpel), CVP (Paul Breyne), SP (Johan Vandelandotte) en Agalev (Franz Lozie). Om 20u. in de Kamper van Koophandel te Ieper. Deuren sluiten reeds om 19u.30. Inkom: 150 fr. Kaarten: Marc Meersseman (057/20.67.65). Org.: Jaycees Ieper-Poperinge-Wervik.

Di. 9 BLANKENBERGE: VVVG-samenkomst in de Reisduij. Met bowling, bingo, koffietafel. Inleg 120 fr. Spreker over moderne beleggingsvormen voor senioren.

Di. 16 IZEGEM: De Drie Gezellen, 15u.: diavoordracht over Tibet en Nepal door Christiaan De Forche. Org.: VVVG-Izegem.

Di. 16 IZEGEM: geleid bezoek aan Nationaal Schoeismuseum. Org.: FVV-Izegem.

Do. 18 BLANKENBERGE: Met VVVG-Blankenberge naar Goudag-West-Vlaanderen in Oostende in Thermen Palace. Inschrijven door storting op rek. 748-1212640-49 met vermelding Goudag Oostende en keuzenummer.

Zo. 21 IZEGEM: Vlaams Huis, 13u.30: verzamelen voor wandeling te Sleihage o.l.v. kernjeugd Sleihage. Org.: Wandelklub Vlaams Huis.

Di. 30 KORTRIJK: "Bruine eieren zijn beter dan witte" en andere medische misvattingen, door Walter Deconinck. Om 20u. in Trefcentrum West-Flandria, Gr. Gwijde van Namenstraat 7. Gratis toegang. Org.: FVV-Kortrijk.

VU-verkiezingskongres

Zondag 7 mei 1995

Kleine Schouwburg
Cultureel Centrum
Hasselt

10u. - 12u.30

ANTWERPEN

APRIL

Za. 29 HEIST O/D BERG: Wie gaat mee affiches plakken? Vertrek bij Roger Van Dijk, Neerweg 21, om 9u. stipt. Einde voorzien: 12u. Info: 015/24.80.86.

MEI

Vr. 5 TURNHOUT: Lijsttrekker Kamer, Walter Luyten spreekt over het belang van de VU en de onmisbaarheid van deze partij in Vlaanderen. Om 20u. in KC de Warande. Nadien gezellig samenzijn. Org.: VU-Turnhout. Info: 014/41.45.79.

Za. 6 HEIST O/D BERG: Wie gaat mee affiches plakken? Vertrek bij Roger Van Dijk, Neerweg 21, om 9u. stipt. Einde voorzien: 12u. Info: 015/24.80.86.

Ma. 8 KALMTHOUT: Dhr. Vervoort over „Familiekunde en stamboom”. Om 20u. in De Raaf, Wit-hoeflei 1. Org.: FVV-Kalmthout.

Di. 9 BERCHEM: Daguistap FVV naar Priorij Corsendonck en Hoogstraten. Vertrek Berchem-station om 8u.30. Bezoek priorij (gids), daarna naar Hoogstraten (bezoek Catharinakerk, begijnhof, stadswandeling met gids). Deelname 1.000 fr. (bus, chauffeur, gids, midagmaal, koffie/gebak). Terug rond 19u. Inschrijven vóór 18/4 bij FVV-Berchem.

Vr. 10 RANST: Uiteenzetting met discussie over de Sociale Zekerheid. Spreker: Jurgens Constand. Om 20u.30 in het Gildenhuis. Org.: VU-Ranst.

Vr. 10 HERENTHOUT: Drugproblematiek door Jan Rayemakers. Van 20 tot 23u. in het Rusthuis, Itegemsesteenweg 3. Org.: Vorming & Gemeenschap vzw.

Vr. 12 LINT: Volksunie-ledenfeest 1995. Om 20u.30 in KC De Witte Merel, Congreszaal. Met aperitief en paëllafeest (500 fr.) Inschrijven vóór 5 mei bij F. Vercauteren, Pastoor Eykenslaan 32, 2547 Lint (03/455.71.56). Gastspreker is Herman Lauwers.

Za. 13 HEIST O/D BERG: Wie gaat mee affiches plakken? Vertrek bij Roger Van Dijk, Neerweg 21, om 9u. stipt. Einde voorzien: 12u. Info: 015/24.80.86.

Ma. 15 TURNHOUT: Debat „Naar een beter sociaal-economisch klimaat voor de Kempen”, tussen politici van verschillende partijen. Voor VU: Kris Van Dijk, lijststaande Vlaamse Raad. Om 20u. in Patespand, Paterstraat. Org.: VKW.

Za. 27 LIER: Cultureel-toeristische tweedaagse busreis naar Siegen en Dillenburg (D). Org.: DF. Info: reisleader Walter Luyten (03/482.11.93).

Di. 30 TURNHOUT: Herdenkingsmis n.a.v. 50ste verjaardag gerechtelijke moord op Irma Laplasse. In de hoofdkerk van Turnhout (Grote Markt). De viering staat volledig in het teken van verzoening, verdraagzaamheid en vrede. Wordt opgeluisterd door „De Vedel”, o.l.v. M. Duyck. Org.: Vlaamse Verenigingen Kempen.

NR. 435-0271521-01...

... is het rekeningnummer van de VZW Volksunie. Daarop kunnen financiële bijdragen, groot en klein, gestort worden om het verkiezingsfonds van de Volksunie te spijzen.

Er toch nog even aan herinneren dat enkel giften van partikulieren toegelaten zijn en dat er geen fiscaal attest wordt afgeleverd.

De binnengekomen bedragen zullen in ons weekblad vermeld worden, naamloos, onder initialen of voluit; de milde schenker beslist daar zelf over!

Dank bij voorbaat!

LIMBURG

APRIL

Wo. 26 BREE: Gespreksavond. Minister Johan Sauwens en kamerlid Hugo Olaerts over Vlaanderen zonder de VU. 300.000 x nee. Om 20u. in zaal café Cambrinus, Markt. Org.: VU-kanton Bree.

Vr. 28 LANDEN: Praatavond met Bert Anciaux. Wat heeft de VU in

uw regio te bieden. Jongeren en politiek engagement. Om 20u. in zaal Populierenhof, Slachthuisplein 1 (tegenover brandweer). Gratis toegang.

Zo. 30 BILZEN: Bal van minister Johan Sauwens. Om 20u. in CC De Kimpel. Orkest: MGM Band Michel Minten. Inkom 150 fr., vvk. 100 fr.

MEI

Ma. 1 TESSENDERLO: Busuitstap met FVV naar de Voerstreek. Deelname: 800 fr., alles inbegrepen (uitg. dranken). Info en inschrijving: Irene Camps (31.20.79) of Nicole De Bruijn (66.34.12), vóór 25/4.

Vr. 5 HERK-DE-STAD: Debat-avond „Vlaanderen na de verkiezingen van het rechtstreeks verkozen parlement”. M.m.v. Johan Sauwens, Leo Delcroix (CVP), Ludo Fannen (Agalev), Marino Keulen (VLD), Jos Van Namen (Vl. Blok). SP: verontschuldigd. Moderator: Bruno Huygebaert. Om 20u. in KC van Herk-de-Stad. Org.: VVB-Hasselt.

Vr. 12 BREE: Kantonaal Lentebal in de Parochiezaal, Dorpsstraat, Tongerlo-Bree. Aanvang: 20u. Inkom 100 fr. Org. VU-kanton Bree.

ZOEKERTJES

– **BETREKKING** – 23-jarige Industrieel Ingenieur Chemie. 4-talig, zoekt passende betrekking. Komt in aanmerking voor VDAB-stage. Aanbiedingen bij Oswald Van Ooteghem, 09/230.72.87.

– **BETREKKING** – 19-jarige juffrouw, diploma A6/A2 handel, vlot drietalig, zoekt passende betrekking, bij voorkeur te Gent of omgeving. Aanbiedingen bij Oswald Van Ooteghem, 09/230.72.87.

TE HUUR (DWORP)

In beschermd natuurgebied, landel. woning, 30 are. Hall, living, ap. eetkamer, voll. ing. keuken, bureau, WC, garage; verdieping: 3 slaapkamers + badkamer + zolder, kelder; C.V. Vrij eind april. Tel. 02/381.06.62 na 14u.

VLAAMS-BRABANT

APRIL

Do. 27 ZICHEM: Voorzitter Bert Anciaux op wekelijkse zaterdagmarkt. Vanaf 13u.30 tot 17u. VU-kandidaten en simpatizanten komen samen in café Heren van Zichem, Marktplaats. Info: Robert Janssens (013/78.19.21).

Zo. 30 ZAVENTEM: Kippenfeest in de Refter Gemeenteschool, Mechelsesteenweg 197, te Sterrebeek. Van 11u.30 tot 15u. en van

17u.30 tot 22u. Org.: VU-Zavente.

MEI

Wo. 5 LONDERZEEL: De splitsing van het kiesarrondissement B-H-V en de splitsing van het gerechtelijk arrondissement, door Etienne Van Vaerenbergh. Van 20 tot 22u. in zaal Stoffel, Kerkhofstraat 1. Org.: Vorming & Gemeenschap vzw.

Wo. 10 HERENT: Vlaams-Brabant Vlaams? Guy Desolre tegenover Willy Kuijpers en Herman Van Autgaerden. Moderator Wim Janssens. Om 20u. in Parochiezaal, Van Bladelstraat 14. Inkom Gratis. Org.: Dosselkring Herent.

Za. 13 SCHERPENHEUVEL: Voorzitter Bert Anciaux op wekelijkse zaterdagmarkt. Vanaf 13u.30 tot 17u. VU-kandidaten en simpatizanten komen samen in café 't Molenhuis, Molenstraat. Info: Robert Janssens (013/78.19.21).

INFO-AVOND OVER IJZERBEDEVAART TE DEURNE DE WERELD DIE WIJ WILLEN

De IJzerbedevaartwerkgroep Antwerpen organiseert op zaterdag 13 mei om 19u.30 een Open Info-avond „De wereld die wij willen” in het Cultureel Centrum Rix, De Gryspeerstraat 86, 2100 Deurne-Antwerpen.

Het is de bedoeling er een leerrijke, maar gezellige avond van te maken voor het ganse gezin, met informatie over de IJzerbedevaarten en de politieke actualiteit. Met o.a. videoprojekties, panelgesprek met voorzitter Lionel Vandenbergh, en ter afronding een receptie met muzikale omlisting.

Voor de kinderen (vanaf ± 6 jaar) is er een speciaal randprogramma, met de prachtige Zweedse tekenfilm „Reis naar Melonia”. Dit is een animatiefilm van de realisator die o.a. de bekende kinderfilm Dunderklumpen leverde. „Reis naar Melonia” is een aktueel sprookje, over de strijd tussen idyllisch natuurschoon en geïndustrialiseerd winstbejag. De film wordt professioneel ingeleid en besproken door een verantwoordelijke van Jekino-films.

Kostprijs: 100 fr./persoon, 250 fr./gezin.

Vlug inschrijven kan o.m. door storting op reknr. 474-3100521-50 in Diksmuide met vermelding Info-avond Deurne.

⇒ Voor meer info: Arnold Peeters, 03/322.20.14 of het IJzerbedevaartsekretariaat, 051/50.02.86.

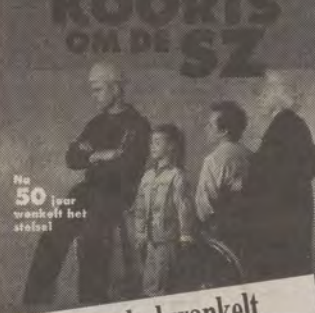
**EEN ADVERTENTIE
IN WIJ EN
DE TOEKOMST
RENDEERT
02/219.49.30**

Deze week in

Een GL in de oorlog: foto's van de bevrijding

Knack

Kan de sociale zekerheid worden gered?

Het stelsel wankelt
België besteedt 1.300 miljard frank aan sociale zekerheid. Hoe en waarom erop besparen? Vijftig jaar na de oprichting van het systeem is de sociale zekerheid een centraal verkiezingstema. Een analyse, deze week in Knack.

Verkiezingsmaand

De campagne voor de verkiezingen van 21 mei komt op toeren. Wie zegt wat in de strijd? Hoe liggen de partij-kaarten, federaal en regionaal? Het politieke bad en de kleed-kamers, vanaf deze week in Knack.

Swingend afzien

Misschien is sliding iets voor u, of steps, of local tonic of cardio-funk? Swingende namen, swingende muziek of swingend afzien. Het nieuwste aanbod in de fitness-centra, deze week in Weekend Knack.

En verder...

• De Tweede Wereldoorlog van GI-fotograaf Tony Vaccaro • De Russische jaren van Marc Chagall • Boeken: gesprek met Peter Ghysaert • Oorlog in de Afrikaanse natuurparken

Knack

+ WEEKEND KNACK
+ TELE KNACK + TALENT
ELKE WOENSDAG TE KOOP

AFRIKAANSE TAAL BEVRIJDT ZICH VAN APARTHEIDSJUK

OUTDSHOORN – „God, seën Afrika“, weerklonk het twee weken geleden door de grote Banketsaal in het Oudthoornse Burgersentrum. De Afrikaanse vertaling van *Nkosi, nikel i Afrika* door de zanger Johannes Kerkorrel vatte perfect de bedoeling samen van het eerste Klein Karoo Nasionale Kunstfees: de bevrijding van de Afrikaner-kultuur van het Apartheidsetiket. Muzikanten, zangers, acteurs en dichters hebben in Oudtshoorn gedurende een week (van vrijdag 7 tot vrijdag 14 april) getimmerd aan een nieuw, onbesproken uithangbord voor het Afrikaans.

Oudtshoorn ligt in de vruchtbare vallei tussen de Swartberge en de Outeniqua-bergketen. Het dorp is ontstaan als een nederzetting aan de Grobelaarsrivier. Het commerciële succes van de struisvogelveren op het einde van de 19e eeuw droeg bij tot de ontwikkeling van Oudtshoorn. De volstruispaleis zijn stille getuigen van deze roemrijke periode. Toeristen kunnen nog steeds een kijkje nemen bij struisvogelkwekerijen in de omgeving van het dorp. Ook de verblijfplaats van de Afrikaanse schrijver C.J. Langenhoven is een bezoekje waard. In de Kango-grotten werden na het Klein Karoo Nasionale Kunstfees enkele indrukwekkende passiespelen opgevoerd.

Het festival is volgens de organisatoren Pieter Fouries en Karen Meiring gegroeid uit de noodzaak Afrikaanstaligen – ongeacht hun politieke of religieuze overtuiging – te verenigen rond kulturele activiteiten. Om de toegankelijkheid van moderne Afrikaanse muziek, beeld en dans te vergroten werd tijdens het Voorbrandfees tijd gemaakt voor optredens in afgelegen arbeidersgemeenschappen. *Kakdus op die Vlakte*

Welke toekomst voor het Afrikaans in het Zuid-Afrika van na de apartheid?

was de zaterdagse maratonsessie van oude en nieuwe sterren op het openluchtpodium in Oudtshoorn: Johannes Kerkorrel, Mimi Coertse en Ntaniel, Cutt Glass... Kraampjes, koffietuinen en wapperende vlaggen gaven het geheel een feestelijk tintje.

SARIE MARAIS

Johannes Kerkorrel is een mooi voorbeeld van een eigenwijze, kritische zanger die zich probleemloos thuisvoelt binnen de Afrikaanstalige gemeenschap. Hij gebruikt het Afrikaans omdat hij er zich het best in kan uitdrukken. Z'n solo-optredens straalden rust en eenvoud uit. Hij bracht trouwens enkele nummers die popminnend Vlaanderen bekend in de oren zullen klinken: *Sit dit af, Ossewa, Hillbrow* en het gevoelige liefdeslied *Hoe ek voel*. Bij z'n vertolking van

de klassieker *Sarie Marais* vertelde Kerkorrel het publiek over de eerste-minister van België en de politieke situatie in Vlaanderen.

Afrikaners grijpen het succes van het Klein Karoo Kunstfees aan om de intrinsieke waarde van hun cultuur te benadrukken. Ze willen op hun manier een onderdeel zijn van de Zuid-Afrikaanse regenboognatie zoals president Nelson Mandela die voor ogen heeft. „Die Afrikaanse volk is, in al sy kleurrijkheid, 'n belangrike en onmisbare sektor van daardie reënboog“, schrijft Barrie Hough in *Rapport* van zondag 16 april j.l. Met de afschaffing van Apartheid zijn ze tot het inzicht gekomen dat de Afrikaner-gemeenschap niet één homogeen blok is. In haar rangen vertoeven mensen met sterk uiteenlopende politieke en religieuze opvattingen. Een ver-

scheidenheid die gekoesterd moet worden als een onschatbare rijkdom.

Het dagblad *Die Burger* meent dat er reeds lang behoefte was aan zo'n feest. Een noodzaak die met de moeilijke positie van het Afrikaans binnen het nieuwe Zuid-Afrika niet zal wegdeem-

steren. „Daarom behoort dit uitgebou tot 'n jaarlijkse instelling waar mense van oor die ganse politieke en kulturele spektrum heen kan byeenkom om bande te vat, hul verskille te vergeet en hul verbondenheid met Afrikaans te vier.“

Filip Vandenbroeke

11 Charmante & Gezellige hotels in de mooiste Hoekjes van West Vlaanderen bieden U:

Midweek, Weekend & Surprise arrangementen. Bij boeking midweek – fles champagne. (niet juli & aug.)

INFO ☎ 057/22.87.15

Advertentie uitknippen

AANBEVOLEN-HUIZEN

Brugge bezoeken is ook kennis maken met het

Vlaams Ontmoetingscentrum

* De Gulden Spoor

rechtover uitgang parking

't Zand 22 Brugge
tel. 050-34.30.82

* dranken * restaurant
* snacks * zaal voor 50 pers.

baron ruzettelaan 78
8310 brugge 4
baan brugge-oostkamp
050 35 74 04

WOONIDEE
Cecile Moonen
Interieur Decoratrice

Wij hebben hart en tijd voor U
Gordijnen en Overgordijnen
De beste merken, maken en plaatsen
Overtrekken van zetels en stoelen
20 jaar ervaring
Advies voor uw interieur
Woonidee, Stationstraat 16,
9280 LEBBEKE
Tel. 052/41.15.73

Misschien het mooiste hotel in Vlaanderen!!!

Luxe kamers, de stilte gratis, 3 nacht. Gastronom. HP 2.170 ppn WE of midweek, vele extra's. Spec. arrangementen met dubb. Whirlpool in de kamer. 10 km Brugge/Oostende.

Bel voor folder:
059/26.82.97 – 26.83.80
fax 26.89.35
Knip me uit – fles champagne.

Brood- en banketbakkerij

R. DE BEULE
Heirbaan 53
2070 BURCHT
Tel.: 03/252.70.98

SPECIALITEIT
VAN ALLE
GELEGENHEIDSGEBAK

Kostuums naar maat

U bent van harte welkom bij
Karel Van Den Berghe
B.V.B.A.
VLOER en MUURTEGELS

— Steeds ruime kortingen
— Kwaliteitsprodukten
— Uitstekende service
— Keuze uit meer dan 600 soorten
GENTSESTEENWEG 377
9300 AALST
(200 m voor de Vijfhuizen)
Tel. 053/70.06.64

Het Palinghuis

Sedert 1910
JAN PAUWELS-DE BRAUWER
Oude Brugstraat 16, 9200 Schoonaarde
Tel. 052-42.32.46

Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur
Jaarlijks verlof december De familiezaak met traditie

DE SEPARATISTISCHE OPTIE VAN HET ANZ:

EEN ZELFBEWUSTE EN ZELFSTANDIGE VLAAMSE NATIE

„Vlamingen, de Vlaamse beweging is niet dood, oubollig of bekrompen. Wat is er levendiger, aktueller en ruimer dan thema's zoals respect voor taal en cultuur, een eigen sociaal beleid, een Vlaamse grondwet, economische verankering, amnestie, samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen, in één woord: een zelfbewuste en zelfstandige Vlaamse natie.” Dat waren de slotwoorden van de rede door Hugo Portier, voorzitter van het ANZ. Deze radikale boodschap werd door de 12.000 aanwezigen, waaronder Bert Anciaux, Herman Lauwers, Walter Luyten en Jan Caudron, op een luid applaus onthaald.

Het 58ste Vlaams-nationaal Zangfeest verschildte voor het overige weinig van de voorgaande versie: een vlekkeloze regie van Herman Slagmulder en duizenden stemmen die het thema *Vlaanderen: een stem die zingt, een stem die klinkt* alle eer aandeden. Net zoals vorig jaar deed de polemiek die voorafging aan het Zangfeest meer stof opwaaien dan het zingen op zich.

10 PUNTEN

Dit jaar heetten de afwezigen Mieke Bouve (zich bedacht), Kluster (gesplit) en Lionel Vandenberghe (niet akkoord met het tiende punt en ervoor bedankend uitgejouwd te worden). In een persbijeenkomst die aan het zingen voorafging, benadrukte Portier dat de voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee was uitgenodigd en dat het geenszins in de bedoeling was om Vandenberghe massaal uit te jouwen. „Het is de eerste keer dat Vandenberghe niet op het zangfeest is. Ik betreur zijn afwezigheid en benadruk dat wij hier in de eerste plaats komen om te zingen.”

De heisa onstond rond het laatste van de tien punten die het ANZ als dwingend in haar programma heeft opgenomen: Vlaanderen als volwaardige Europese lidstaat. Vrijwel alle andere Vlaamse strijdverenigingen ondertekenden het programma, niet het IJzerbedevaartkomitee, niet de VTB-VAB. Het plan werd uiteengezet tijdens de openingsrede van Portier en dient als een oproep aan het komende Vlaams parlement.

ORDE OP ZAKEN

„Met het zangfeest-motto klinkt hier uw en onze stem om zonder zwaarden en kannonnen, maar met koele zakelijkheid en koppigheid het uiteindelijke doel van de Vlaamse beweging te verwezenlijken: een eigen grondgebied dat door Vlaanderen wordt bestuurd en dit kan enkel en alleen door volledige afbouw van alle voorbijgestreefde Belgische afhankelijkheidsstructuren.” Portier was niet mals voor onze direkte zuiderburen die volgens hem slechts in de Belgische boot blijven zitten om te kunnen profiteren van Vlaamse financiële draagkracht.

Het is onnodig te wachten op een kommunautaire pacifikatie die er slechts zal komen als de Vlamingen blijven toegeven.

Binnen een aantal politieke en maatschappelijke vraagstukken

12.000 zanglustigen op het 58ste Vlaams-nationaal zangfeest. Voorzitter Portier sloeg de weg in van het separatisme.

moet dringend orde op zaken worden gesteld. Het valt af te wachten of en wanneer dat kan gebeuren; sommige dossiers slepen immers al een halve eeuw aan, bv. de amnestie.

Portier: „Het volledige dossier vanuit de Staat der haat en lafheid moet worden overgenomen door het Vlaamse parlement dat alle maatregelen moet uitwerken die leiden tot de volledige opheffing van alle gevolgen van de repressie voor allen die

werden veroordeeld om louter politieke redenen.”

MET AANDRANG VERZOCHT

Voorts sprak Portier zijn afkeer uit over de 'betonnering' van de faciliteiten en over de niet-splitting van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Samen met het ANZ eist hij tevens een doorgedreven Vlaamse aanwezigheid in Brussel en een defi-

nitieve oplossing voor het probleem Voeren.

Portier: „Voeren mag nooit meer als pasmunt gebruikt worden in een of ander Belgisch compromis dat als een mes snijdt in de eenaligheid van Voeren en de deur wagenwijd openzet in Vlaams-Brabant voor verdere verfransing en miljoenensteun voor anti-Vlaamse akties.”

Als Portier over de Vlaamse grenzen kijkt, gaat zijn belang-

stelling vooral uit naar de Europese Unie en naar Nederland in wie hij een bondgenoot ziet: „Nederland en Vlaanderen hebben een gezamenlijke opdracht: het verzekeren van de toekomst van het Nederlands in de E.U., in een Europa der kulturen”

Ook op economisch vlak is Vlaanderen in een staat van wettige zelfverdediging en moet het volgens de ANZ-voorzitter niet alleen instaan voor een verankeringspolitiek, maar ook voor een Vlaamse bedrijfskultuur. Daarvoor moet Vlaanderen wel de middelen krijgen die het toekomt en dat kan enkel door een halt toe te roepen aan de transferten van Vlaanderen naar Wallonië. Een splitsing van de SZ werd dan ook met kracht gevraagd.

Voor het overige kabbelde het Zangfeest, zoals gezegd, rustig voort. De liederen die werden aangeheven door de podium- en aanzingkorren klonken de meesten bekend in de oren en zorgden voor de gezellige samenhang, toch eigen aan deze namiddag. De mooie bindteksten van Wouter De Bruyne en de knappe optredens van Alkuone en Kunstgroep Nele droegen daar zeker toe bij.

Vernieuwingen vinden echter toch iets te moeilijk doorgang, zoals onder meer bleek uit het awoert-geroep tijdens een jazzy vertolking van *Het lied van de regen* door Peter Hens. Jammer, waarom moeten nieuwe dingen steeds op misprijzen onthaald worden? Wil het ANZ zijn talrijk publiek behouden dan zal het ervoor moeten zorgen dat het openingen maakt naar nieuwe mensen.

(gv)

NEKKA '95:

DE AVOND VAN DE GEMISTE KANS

Nekka '95 was een nacht met weinig echte hoogtepunten en met – wat Raymond van het Groenewoud betreft – één zeker dieptepunt. Het programma oogde nochtans goed en ook de organisatie zelf verliep bijna vlekkeloos. Dat het Antwerpse Sportpaleis geen ware muziektempel is, nemen we er dan nog graag bij. Nekka bijwonen doet men immers in de eerste plaats voor de sfeer, de muziek moet daartoe bijdragen. Maar dat gebeurde te weinig om het beleefde publiek echt waar voor zijn geld te geven.

Van opener Philippe Robrecht onthouden we dat we hem alles mogen vragen. De enige vraag die rees bij het publiek was: „Waarom?”. Niemand die vroeg om ermee door te gaan. Gelukkig.

MONUMENT

Kris De Bruyne is een monument in het Vlaamse lied en is die stempel waard. De man kent zijn vak en maakt mooie liedjes die ook na 10 jaar nog het

Raymond van het Groenewoud had er duidelijk geen zin in op Nekka. De hoog gespannen verwachtingen werden geenszins ingeloot. Volgende keer noodzakelijk beter!

beluisteren waard zijn. Hij zong over Amsterdam en over datgene waar hij voor leeft. Precies datgene waarvoor ongeveer

8.000 mensen waren samengekomen.

Daarna was het de beurt aan de Nederlandse band Tröckener

Keks met een zanger die op plaat al moeilijk te verstaan is, laat staan onder het geweld van de decibels in het Sportpaleis. Zanger Rik De Leeuw had het over *Het feest van de gemiste kans*, typerend voor wat volgen zou. De toeschouwers liepen niet echt warm voor hun set die naast een rockversie van *De eenzame fietser* ook hun in Vlaanderen bekendste hit – dankzij de Kreuners-versie – *Nu of nooit* ten gehore bracht. De drank- en worststandjes buiten de koncertzaal deden goede zaken.

SOCIAAL KORREKT

Bij de eerste tonen van de volgende akt namen de dure maatpakken en eksklusieve handtassen hun plaatsen opnieuw in. Stef Bos is immers een sociaal en politiek korrekte jongen die dromerige liedjes zingt voor iedereen, terwijl zijn grote blauwe ogen laten uitschijnen hoe zwaar het valt het wereldleed te moeten torsen.

AFRIKAANSE TAAL BEVRIJDT ZICH VAN APARTHEIDSJUK

OUTDSHOORN - „God, seën Afrika”, weerklonk het twee weken geleden door de grote Banketsaal in het Oudthoornse Burgersentrum. De Afrikaanse vertaling van *Nkosi, sikelel' iAfrika* door de zanger Johannes Kerkorrel vatte perfect de bedoeling samen van het eerste Klein Karoo Nasionale Kunstfees: de bevrijding van de Afrikaner-kultuur van het Apartheidsetiket. Muzikanten, zangers, acteurs en dichters hebben in Oudtshoorn gedurende een week (van vrijdag 7 tot vrijdag 14 april) getimmerd aan een nieuw, onbesproken uitgangspunt voor het Afrikaans.

Oudtshoorn ligt in de vruchtbare vallei tussen de Swartberge en de Outeniqua-bergketen. Het dorp is ontstaan als een nederzetting aan de Grobelaarsrivier. Het commerciële succes van de struisvogelveren op het einde van de 19e eeuw droeg bij tot de ontwikkeling van Oudtshoorn. De *volstruis-paleis* zijn stille getuigen van deze roemrijke periode. Toeristen kunnen nog steeds een kijkje nemen bij struisvogelkwekerijen in de omgeving van het dorp. Ook de verblijfplaats van de Afrikaanse schrijver C.J. Langenhoven is een bezoekje waard. In de Kango-grotten werden na het Klein Karoo Nasionale Kunstfees enkele indrukwekkende passiespelen opgevoerd.

Het festival is volgens de organisatoren Pieter Fouries en Karen Meiring gegroeid uit de noodzaak Afrikaanstaligen - ongeacht hun politieke of religieuze overtuiging - te verenigen rond kulturele activiteiten. Om de toegankelijkheid van moderne Afrikaanse muziek, beeld en dans te vergroten werd tijdens het *Voorbrandfees* tijd gemaakt voor optredens in afgelegen arbeidersgemeenschappen. *Kakus op die Vlakte*

Welke toekomst voor het Afrikaans in het Zuid-Afrika van na de apartheid?

was de zaterdagse marathonsessie van oude en nieuwe sterren op het openluchtpodium in Oudtshoorn: Johannes Kerkorrel, Mimi Coertse en Nataníel, Cutt Glass... Kraampjes, koffietuinen en wapperende vlaggen gaven het geheel een feestelijk tintje.

SARIE MARAIS

Johannes Kerkorrel is een mooi voorbeeld van een eigenwijze, kritische zanger die zich probleemloos thuisvoelt binnen de Afrikaanstalige gemeenschap. Hij gebruikt het Afrikaans omdat hij er zich het best in kan uitdrukken. Z'n solo-optreden straalde rust en eenvoud uit. Hij bracht trouwens enkele nummers die popminnend Vlaanderen bekend in de oren zullen klinken: *Sit dit af, Oosewa, Hillbrow* en het gevoelige liefdeslied *Hoe ek voel*. Bij z'n vertolking van

de klassieker *Sarie Marais* vertelde Kerkorrel het publiek over de eerste-minister van België en de politieke situatie in Vlaanderen.

Afrikaners grijpen het succes van het Klein Karoo Kunstfees aan om de intrinsieke waarde van hun cultuur te benadrukken. Ze willen op hun manier een onderdeel zijn van de Zuid-Afrikaanse regenboognatie zoals president Nelson Mandela die voor ogen heeft. „Die Afrikaanse volk is, in al sy kleurrijkheid, 'n belangrike en onmisbare sektor van daardie reënboog”, schrijft Barrie Hough in *Rapport* van zondag 16 april j.l. Met de afschaffing van Apartheid zijn ze tot het inzicht gekomen dat de Afrikaner-gemeenschap niet één homogeen blok is. In haar rangen vertoeven mensen met sterk uiteenlopende politieke en religieuze opvattingen. Een ver-

scheidenheid die gekoesterd moet worden als een onschatbare rijkdom.

Het dagblad *Die Burger* meent dat er reeds lang behoefte was aan zo'n feest. Een noodzaak die met de moeilijke positie van het Afrikaans binnen het nieuwe Zuid-Afrika niet zal wegdeem-

steren. „Daarom behoort dit uitgebou tot 'n jaarlijkse instelling waarmee van oor die ganse politieke en kulturele spektrum heen kan byeenkom om bande te vat, hul verskille te vergeet en hul verbondenheid met Afrikaans te vier.”

Filip Vandenbroeke

11 Charmante & Gezellige hotels in de mooiste Hoekjes van West Vlaanderen bieden U:

Midweek, Weekend & Surprise arrangementen. Bij boeking midweek - fles champagne. (niet juli & aug.)

INFO ☎ 057/22.87.15

Advertentie uitknippen

AANBEVOLEN-HUIZEN

Brugge bezoeken is ook kennis maken met het

Vlaams Ontmoetingscentrum

* De Gulden Spoor

rechtover uitgang parking

't Zand 22 Brugge
tel. 050-34.30.82

* dranken * restaurant
* snacks * zaal voor 50 pers.

baron ruzettelaan 78
8310 brugge 4
baan brugge-oostkamp
050 35 74 04

WOONIDEE
Cecile Moonen
Interieur Decoratrice

Wij hebben hart en tijd voor U
Gordijnen en Overgordijnen
De beste merken, maken en plaatsen
Overtrekken van zetels en stoelen
20 jaar ervaring
Advies voor uw Interieur
Woonidee, Stationstraat 16,
9280 LEBBEKE
Tel. 052/41.15.73

Misschien het mooiste hotel in Vlaanderen!!!

Luxe kamers, de stilte gratis, 3 nacht. Gastronom. HP
2.170 ppn WE of midweek, vele extra's.
Spec. arrangementen met dubb. Whirlpool in de kamer.
10 km Brugge/Oostende.

Bel voor folder:
059/26.82.97 - 26.83.80
fax 26.89.35
Knip me uit - fles champagne.

Brood- en
banketbakkerij

R. DE BEULE
Heirbaan 53
2070 BURCHT
Tel.: 03/252.70.98

SPECIALITEIT
VAN ALLE
GELEGENHEIDSGEBAK

Kostuums naar
maat

HERENKLEDING

Vermees
Steenhouwersvest, 52
ANTWERPEN

U bent van harte welkom bij

Karel Van Den Berghe
B.V.B.A.

VLOER en MUURTEGELS

— Steeds ruime kortingen
— Kwaliteitsprodukten
— Uitstekende service
— Keuze uit meer dan 600 soorten
GENTSESTEENWEG 377
9300 AALST
(200 m voor de Vijfhuizen)
Tel. 053/70.06.64

Het Palinghuis

Sedert 1910
JAN PAUWELS-DE BRAUWER
Oude Brugstraat 16, 9200 Schoonaarde
Tel. 052-42.32.46

Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur
Jaarlijks verlof december De familiezaak met traditie

DE SEPARATISTISCHE OPTIE VAN HET ANZ:

EEN ZELFBEWUSTE EN ZELFSTANDIGE VLAAMSE NATIE

„Vlamingen, de Vlaamse beweging is niet dood, oubollig of bekrompen. Wat is er levendiger, aktueller en ruimer dan thema's zoals respect voor taal en cultuur, een eigen sociaal beleid, een Vlaamse grondwet, economische verankering, amnestie, samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen, in één woord: een zelfbewuste en zelfstandige Vlaamse natie.” Dat waren de slotwoorden van de rede door Hugo Portier, voorzitter van het ANZ. Deze radikale boodschap werd door de 12.000 aanwezigen, waaronder Bert Anciaux, Herman Lauwers, Walter Luyten en Jan Caudron, op een luid applaus ontvaard.

Het 58ste Vlaams-nationaal Zangfeest verschildte voor het overige weinig van de voorgaande versie: een vlekkeloze regie van Herman Slagmulder en duizenden stemmen die het thema Vlaanderen: een stem die zingt, een stem die klinkt alle eer aandeden. Net zoals vorig jaar deed de polemiek die voorafging aan het Zangfeest meer stof opwaaien dan het zingen op zich.

10 PUNTEN

Dit jaar heetten de afwezigen Mieke Bouve (zich bedacht), Kluster (gesplit) en Lionel Vandenberghe (niet akkoord met het tiende punt en ervoor bedankend uitgejouwd te worden). In een persbijeenkomst die aan het zingen voorafging, benadrukte Portier dat de voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee was uitgenodigd en dat het geenszins in de bedoeling was om Vandenberghes massaal uit te jowen. „Het is de eerste keer dat Vandenberghes niet op het zangfeest is. Ik betreurt zijn afwezigheid en benadrukt dat wij hier in de eerste plaats komen om te zingen.”

De heisa onstond rond het laatste van de tien punten die het ANZ als dwingend in haar programma heeft opgenomen: Vlaanderen als volwaardige Europese lidstaat. Vrijwel alle andere Vlaamse strijdverenigingen ondertekenden het programma, niet het IJzerbedevaartkomitee, niet de VTB-VAB. Het plan werd uiteengezet tijdens de openingsrede van Portier en dient als een oproep aan het komende Vlaams parlement.

ORDE OP ZAKEN

„Met het zangfeest-motto klinkt hier uw en onze stem om zonder zwaarden en kannonnen, maar met koele zakelijkheid en koppigheid het uiteindelijk doel van de Vlaamse beweging te verwezenlijken: een eigen grondgebied dat door Vlaanderen wordt bestuurd en dit kan enkel en alleen door volledige afbouw van alle voorbijgestreefde Belgische afbankelheidsstructuren.” Portier was niet mals voor onze direkte zuiderburen die volgens hem slechts in de Belgische boot blijven zitten om te kunnen profiteren van Vlaamse financiële draagkracht.

Het is onnodig te wachten op een kommunautaire pacifikatie die er slechts zal komen als de Vlamingen blijven toegeven.

Binnen een aantal politieke en maatschappelijke vraagstukken

12.000 zanglustigen op het 58ste Vlaams-nationaal zangfeest. Voorzitter Portier sloeg de weg in van het separatisme.

moet dringend orde op zaken worden gesteld. Het valt af te wachten of en wanneer dat kan gebeuren; sommige dossiers slepen immers al een halve eeuw aan, bv. de amnestie.

Portier: „Het volledige dossier van uit de Staat der baat en lafheid moet worden overgenomen door het Vlaamse parlement dat alle maatregelen moet uitwerken die leiden tot de volledige opheffing van alle gevolgen van de repressie voor allen die

werden veroordeeld om louter politieke redenen.”

MET AANDRANG VERZOCHT

Voorts sprak Portier zijn afkeer uit over de 'betonning' van de faciliteiten en over de niet-splitting van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Samen met het ANZ eist hij tevens een doorgedreven Vlaamse aanwezigheid in Brussel en een defi-

nitieve oplossing voor het probleem Voeren.

Portier: „Voeren mag nooit meer als pasmunt gebruikt worden in een of ander Belgisch kompromis dat als een mes snijdt in de eenaligheid van Voeren en de deur wagenwijd openzet in Vlaams-Brabant voor verdere verfransing en miljoenensteun voor anti-Vlaamse acties.”

Als Portier over de Vlaamse grenzen kijkt, gaat zijn belang-

stelling vooral uit naar de Europese Unie en naar Nederland in wie hij een bondgenoot ziet: „Nederland en Vlaanderen hebben een gezamenlijke opdracht: het verzekeren van de toekomst van het Nederlands in de E.U., in een Europa der culturen”

Ook op economisch vlak is Vlaanderen in een staat van wettige zelfverdediging en moet het volgens de ANZ-voorzitter niet alleen instaan voor een verankeringspolitiek, maar ook voor een Vlaamse bedrijfskultuur. Daarvoor moet Vlaanderen wel de middelen krijgen die het toekomst en dat kan enkel door een halt toe te roepen aan de transferten van Vlaanderen naar Wallonië. Een splitsing van de SZ werd dan ook met kracht gevraagd.

Voor het overige kabbelde het Zangfeest, zoals gezegd, rustig voort. De liederen die werden aangeheven door de podium- en aanzingoren klonken de meesten bekend in de oren en zorgden voor de gezellige samenzang, toch eigen aan deze namiddag. De mooie bindteksten van Wouter De Bruyne en de knappe optredens van Alkuone en Kunstgroep Nele droegen daar zeker toe bij.

Vernieuwingen vinden echter toch iets te moeilijk doorgang, zoals onder meer bleek uit het awoert-geroep tijdens een jazzy vertolking van Het lied van de regen door Peter Hens. Jammer, waarom moeten nieuwe dingen steeds op misprijzen onthaald worden? Wil het ANZ zijn talrijk publiek behouden dan zal het ervoor moeten zorgen dat het openingen maakt naar nieuwe mensen.

(gv)

NEKKA '95:

DE AVOND VAN DE GEMISTE KANS

Nekka '95 was een nacht met weinig echte hoogtenpunten en met – wat Raymond van het Groenewoud betreft – één zeker dieptepunt. Het programma oogde nochtans goed en ook de organisatie zelf verliep bijna vlekkeloos. Dat het Antwerpse Sportpaleis geen ware muziektempel is, nemen we er dan nog graag bij. Nekka bijwonen doet men immers in de eerste plaats voor de sfeer, de muziek moet daartoe bijdragen. Maar dat gebeurde te weinig om het beleefde publiek echt waar voor zijn geld te geven.

Van opener Philippe Robrecht ont houden we dat we hem alles mogen vragen. De enige vraag die rees bij het publiek was: „Waarom?”. Niemand die vroeg om ermee door te gaan. Gelukkig.

MONUMENT

Kris De Bruyne is een monument in het Vlaamse lied en is die stempel waard. De man kent zijn vak en maakt mooie liedjes die ook na 10 jaar nog het

Raymond van het Groenewoud had er duidelijk geen zin in op Nekka. De hoog gespannen verwachtingen werden geenszins ingelost. Volgende keer noodzakelijk beter!

beluisteren waard zijn. Hij zong over Amsterdam en over datgene waar hij voor leeft. Precies datgene waarvoor ongeveer

8.000 mensen waren samengekomen.

Daarna was het de beurt aan de Nederlandse band Tröckener

Keks met een zanger die op plaat al moeilijk te verstaan is, laat staan onder het geweld van de decibels in het Sportpaleis. Zanger Rik De Leeuw had het over Het feest van de gemiste kans, typerend voor wat volgen zou. De toeschouwers liepen niet echt warm voor hun set die naast een rockversie van De eenzame fietser ook hun in Vlaanderen bekendste hit – dankzij de Kreuners-versie – Nu of nooit ten gehore bracht. De drank- en worststandjes buiten de koncertzaal deden goede zaken.

SOCIAAL KORREKT

Bij de eerste tonen van de volgende akt namen de dure maatpakken en eksklusieve handtassen hun plaatsen opnieuw in. Stef Bos is immers een sociaal en politiek korrekte jongen die dromerige liedjes zingt voor iedereen, terwijl zijn grote blauwe ogen laten uitschijnen hoe zwaar het valt het wereldleed te moeten torsen.

Feit is dat deze moraalridder voor een van de weinige hoogtepunten van de avond heeft gezorgd. *Is dit nu later?*, *Dansen* (samen met de Zuid-Afrikaan Johannes Kerkorrel), *Papa, Wodka* en *Pepermint* werden door veel kelen meegezongen. Dat Bos niet hoog oploopt met het *Vlaams Blok* is geweten en het verwonderde dan ook niet dat hij daarmee op de proppen kwam in één van zijn nummers: „Ik ben geen volk, ik hoef niet eerst.” Klare taal. Aan het eind van de avond kwam hij nog terug voor een gesmaakt duet met Frank Boeyen.

NIET MOGEN ZIJN

Clouseau mag dan zijn beste tijd gehad hebben als lieveling van de Vlaamse meisjes, entertainen kunnen ze nog steeds. De 4 nummers uit de nieuwe CD *Oker*, met daarin het aandeel van *Joban Verminnen* sloegen misschien niet zo sterk aan, de bom barstte evenwel bij de aanzet van *Louise*, uit een vorige CD. Het was de enige keer die avond dat alle aanwezigen de handen op elkaar sloegen en luidkeels meezongen. Het verplichte *Daar gaat ze*, dit keer a kapella, sloot de professionele set af.

Het is niet omdat *Noordkaap* al eens met een nummer op *Radio 1* te horen is dat de groep gerekend kan worden tot klein-kunst. *Het zou niet mogen zijn* en *Een heel klein beetje oorlog* rechtvaardigden zeker haar aanwezigheid op Nekka, het andere rockgeweld dat zij brachten misschien iets minder. Zanger *Stijn* – ik boer alleen van echte kola – *Muris*, zoals gewoonlijk geplaagd door tientallen onzichtbare mannetjes die hem langs alle kanten belaagden, gaf zich helemaal.

Noordkaap bracht wat van Noordkaap verwacht mocht worden: een half uur Vlaamse muziek met ballen, vooral gesmaakt door de harde kern van fans. Nuja, *Wat is (klein)kunst?*

OLE, OLA?

Over *Raymond van het Groenewoud* zijn we kort. Hij en zijn *Straffe Mannen* kwamen van een optreden in Wilrijk en hadden daar hun beste kruit al vershoten. Raymond veinsde *In the groove* te zijn, gaf een ongevraagd en ongeïnspireerd *Meisjes* ten bis en verliet met de allure van een halfgod het podium nog voor het zijn orkest de laatste toon gespeeld had. Ja, de betalende toeschouwer had zeker meer verdiend, *olé, ola!*

Het inmiddels sterk uitgedunde publiek zat niet echt meer te wachten op Frank Boeyen. De hooggespannen verwachtingen waren niet uitgekomen en na het beschamend optreden van Van het Groenewoud was voor velen de maat vol. Boeyen had de ondankbare taak om dit festival af te sluiten. Het was *Koud in zijn hart* en dat was het ook voor de mensen die geen tram meer hadden richting Centraal station. Nekka moet volgende keer wel heel goed worden, wil het een jaarlijkse nacht blijven. Het initiatief op zich verdient immers meer dan wat er dit jaar van gebakken werd.

Geert Vranken

14 JAAR MITTERAND

FRANS SOCIALISME WERD LIBERAAL

Mei 1981: Frankrijk zou er vanaf dan anders gaan uitzien. De socialist François Mitterand veroverde het Elysée. Parijs wist geen blijf met zijn optimisme: geen doodstraf meer, geen werkloosheid meer, de werkweek zou gereduceerd worden tot 35 uren, de kloof tussen arm en rijk zou worden weggewerkt en er zou een ruimer kultuurbudget komen.

Peter Vandermeersch, joernalist bij *De Standaard*, woont sinds 1992 in Parijs en noemt de lichtstad zijn *maitresse*. Hij brengt een gedetailleerd beeld van veertien jaar Mitterandisme in de *Davidfondsuitgave: Het Frankrijk van Mitterand*.

Na twee opeenvolgende presidentsiële mandaten verlaat Mitterand in mei 1995 na 14 jaar het Elysée.

Doordrongen van de kleinburgerlijke en katholieke cultuur trok hij als jongeman naar Parijs om er „*Sciences Po*” te studeren. Na een kollaboratieperiode onder het Vichy-regime, waaraan hij trouwens goede kontakten overhield, ging hij toch in het verzet. Mitterand huwde de verzetsaktiviste Danielle Gouze en kwam in Parijs terecht als joernalist en lid van de UDSR, een kleine politieke beweging. Vanaf 1947 bekleedde hij verschillende ministerposten, zat verward in enkele schandalen maar bond met de slogan „*Un président jeune pour une France moderne*” toch de strijd aan voor het presidentschap die hij in 1981 zou winnen.

Dit presidentschap drukte zijn stempel op het Franse politieke landschap.

Samengevat bevat deze periode de bloei, de groei maar tevens de ondergang van het socialisme. Na 14 jaar Mitterandisme lijkt de socialistische partij terug vervallen in de zorgwekkende toestand waarin Mitterand ze aantrof. Deze ontwikkeling ging gepaard met het gezichtsverlies van de kommunistische partij en dan vooral van haar leider, Georges Marchais. Mitterand streefde ernaar van de socialistische partij de grootste te maken binnen het linkse blok. Zijn strategie bestond erin de communisten te omarmen om ze daarna beter te kunnen verstikken. Zo stelde hij samen met de communisten een gemeenschappelijk programma op. Beide partijen gingen dit bondgenootschap aan met de bedoeling de andere te domineren. Uiteindelijk waren het de socialisten die hun slag thuis haalden.

Eén van de opmerkelijkste evoluties gedurende het Mitterandisme is de opgang van extreem-rechtse FN o.l.v. J-M Le Pen waarbij velen Mitterand ervan verdenken dat hij deze groei niet zonder genoeg vaststelde. Doordat het succes van het FN de traditionele rechtse partijen temperde was het FN immers een objectieve bondgenoot van Mitterand.

Gedurende het Mitterandtijdperk braken eveneens de groenen door. Maar de doorbraak werd gevolgd door zware ne-

Het *Front National* was voor Mitterand een objectieve bondgenoot.

derlagen. Nog steeds krijgen de Franse groenen geen voet aan wal en naar de presidentsverkiezingen van 1995 toe wordt dit evenmin verwacht.

Naast de evolutie van andere partijen belicht Vandermeersch de kentering binnen het socialistische beleid. Hiervoor maakt hij een vergelijking tus-

sen het beleid van de eerste socialistische premier, *Pierre Mauroy*, en de laatste, *Pierre Bérégovoy*. Mauroy voerde een economische politiek gekenmerkt door sociale generositeit, nationalisaties en devaluaties. De laatste premier streefde naar een economische en monetaire unie, voorzichtige privatiseringen en beheersing van het begrotingstekort, waardoor hij een liberale weg inslaat. Het tegengaan van de duale maatschappij was één van de belangrijkste programmapunten van 1981. Hierin slaagde de socialistische partij niet, wat Mitterand zelf ook toegeeft. Integendeel, er werd een groeiende ongelijkheid vastgesteld.

De rode draad doorheen het boek zijn de verdiensten en mislukkingen van het socialisme gedurende het anderhalve decennium. Gevoed door een gezonde persoonlijke visie beschrijft Vandermeersch dit op een kritische wijze. „*Het Frankrijk van Mitterand*” geeft een evaluatie van een opmerkelijk tijdperk binnen de Franse geschiedenis, dat eindigt met de presidentsverkiezingen van 1995.

Katrien Pauwels

☞ *Het Frankrijk van Mitterand*. Peter Vandermeersch. Uitg. Davidfonds, Leuven, 395 fr., 136 blz.

WO II in "STORY"-STIJL

VELE KLEINTJES MAKEN NIET ALTIJD EEN GROOT

„De geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog kan niet indringender beschreven worden. Het boek *De getuigen. De geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog in egodocumenten* presenteert zich nogal bombastisch op de achterflap. Niet minder indrukwekkend is de kافت vooraan. Want de getuigen die ons daar, via foto, beloofd worden zijn ondermeer Winston Churchill, Simone de Beauvoir, Albert Speer, George Orwell, John F. Kennedy, Graham Greene en Peter Ustinov.

Allemaal oogverblindend. Het is een flutboek. Van Simone de Beauvoir krijgen we welgeteld 17 regeltjes te lezen over schietende Duitse soldaten die ze vanuit haar Parijs' appartement waarnaemt. En Albert Speer mag zich een half blaadje lang op de borst kloppen dat hij tekort schoot toen hij vanaf de zomer 1944 weet zou hebben gekregen van de jodenuitroeiing. En zo mogen meer dan 170 zo beroemd mogelijke personen een minuskuul verhaaltje doen omtrent een of andere episode of voorvalletje uit de jongste wereldbrand. Het begint trouwens reeds met de Franse eerste-minister Georges Clemenceau die in één pagina zijn ontleding van het Vredesverdrag van Versailles (1919) ten beste mag geven. „Een schat aan

Winston Churchill.

prachtig materiaal”, lezen we op de achterflap...

Dit pretentieuze boek is een boek in *Story*-stijl. Korte stukjes privé-geschriften, met veel aandacht voor de smakelijke „petite histoire”, de verhouding van Hitler met Eva Braun bijvoorbeeld. De opgenomen fragmenten zijn vaak zeer slecht

vertaald. En de bindteksten van een zekere Boudewijn van Houten zijn uiterst kort, lullig eigenlijk, en situeren de fragmenten geenszins in een gepaste samenhang.

Een voetnotenapparaat, een kronologie of een personenregister die de lektuur van de „ego-documenten” zou kunnen ondersteunen? Vergeet het maar. Het boek werd blijkbaar vlug-vlug in elkaar geflansd. En als dit niet het geval was, dan is het zonde van de tijd.

Wie geïnteresseerd is in de Vlaamse of de Belgische situatie hoeft ook al geen moeite te doen. Niemand van bij ons mocht van de Nederlandse uitgever zijn zegje komen doen. We zullen er echt niet om rouwen. Geschiedenis? Indringend? Een boek om wat lusteloos in te bladeren, zoals in *Story*. Maar liefst volgende week geen ander.

Filip Delos

☞ *De getuigen. De geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog in egodocumenten*. Samengesteld, vertaald en van begeleidende teksten voorzien door Boudewijn van Houten. Uitg. Anthos, Baarn/Hadewijch, Antwerpen. 341 blz., 595 fr.

EURO-BRUSSEL ALS TROEF VOOR VLAANDEREN

Het is verheugend vast te stellen dat de plaats van Vlaanderen in Europa, en de problemen die de integratie van onze regio daarbij ondervindt, het voorwerp begint uit te maken van wetenschappelijke publikaties. Totnogtoe bleef het thema teveel steken in polemische, niet zelden demagogische stellingnamen door drukingsgroepen en politieke partijen, waarbij zowel voor- als tegenstanders elkaar met slogans om de oren sloegen. Het valt te hopen dat de recente publikatie van Herman Wuyts, Els Baeten en Christian Kesteloot "Vlaanderen in Europa, problemen bij de integratie van een regio" (Acco, Leuven) gretige aftrek vindt bij wie zich voor de Vlaamse identiteit, de positie van Vlaanderen en het Nederlands als taal en cultuur in Europa, en de problematiek van Vlaams-Brabant interesseert.

De Vlamingen vormen in Europa een klein volk. De 5,6 miljoen Vlamingen zijn weinig meer dan een peul-schil in de klub van 370 miljoen EU-inwoners. Ware het niet dat er zoveel kleine volkjes en kulturen bestaan in dat grote Europa. En samen met de Nederlanders telt de Nederlandstalige kultuurgemeenschap zo'n 20 miljoen zielen, wat na de Duitsers, de Italianen, Britten, Fransen en Spanjaarden toch de zesde viool is in het Europese volkerenkoor.

In Vlaanderen, dat wat ervaring heeft met kulturele en politieke verdrukking, maakt men zich hier en daar grote zorgen over de overlevingskansen in de Europese Unie. Er wordt dan verwezen naar Vlaams-Brabant, dat zich op het vlak van taal, milieu, verkeer, ruimtelijke ordening, grond- en huurprijzen in de wurggreep heet te bevinden van de hoofstad van Europa; naar het Merkenbureau, waar zelfs de Belgische premier en Vlaming Dehaene het Nederlands prijs gaf; naar de (intussen aangepaste) Etikettenrichtlijn, die toeliet dat etenswaren zonder Nederlandstalige produktinformatie in Vlaanderen verkocht worden, etc. Telkens wanneer iemand "Stop Euro-Brussel" roept, is er echter wel een andere die, desnoods met cijfers en tabellen in de hand, de weldaden van Europa voor onze regio aanprijst.

TAALPARAGRAAF

Het is goed eens het politieke gekrakeel te laten voor wat het is, en er de wetenschappelijke inzichten en voorstellen, verzameld in een boeiend boek van professor Politieke Wetenschappen Herman Wuyts (Erasmushogeschool Brussel), sociologe Els Baeten (Vlaams Theater Instituut) en sociaal-ekonomische geograaf Christian Kesteloot (KU Leuven) op na te lezen. Deze inzichten geven nu eens de voorstanders van "Euro-Brussel" gelijk, en dan weer steunen ze standpunten van de tegenstanders.

Het boek is ingedeeld in twee delen. In een eerste deel, Vlaanderen en Europa, onderzoeken de auteurs hoe Vlaanderen en Europa op zoek gaan naar hun identiteit. Ze roepen de Vlaamse regering op het initiatief te nemen tot een internationaal vergelijkend onderzoek naar de kulturele identiteit van de volkeren in de Europese Unie.

Het tweede deel gaat in op enkele problemen die de integratie van Vlaanderen in Europa oplevert: de inschakeling van de regio's in de structuur van de Europese Unie; de positie van de Nederlandse taal en cultuur in de EU; en de invloed van Europa op Brussel en Vlaams-Brabant.

Om de positie van de Nederlandse taal in Europa te behouden en verbeteren doet Baeten enkele suggesties. Het Nederlands is weliswaar een officiële én een werktal in de Unie, maar er moet bvb. een einde komen aan de onduidelijkheid die over het statuut van de talen bij de Europese instellingen blijft bestaan. Vlaanderen streeft dit natuurlijk best in samenspraak met Nederland na. Het is volgens Baeten zeker ook nodig aan de kultuurparagraaf een taalparagraaf toe te voegen.

VERDRINGING

De invloed van Europa op Brussel en Vlaams-Brabant beschouwt Kesteloot als de lokale uiting van een globale internationale ekonomische herstructurering, die zelfs zonder

de Europese eenmaking zou plaatsvinden. Deze herstructurering wordt gekenmerkt door tendenzen tot globalisering, flexibiliteit en geografische konkurrentie tussen steden en regio's. Kesteloot geeft wel toe dat het Europese eenmakingsproces deze herstructurering nog versterkt.

Niettemin wijst hij er op dat het aandeel van de Eurokraten in de Vlaamsbrabantse bevolking zeer beperkt blijft. Enkele gemeenten kampen wel met een Euro-koncentratie die de 20% benadert. En er werden onmiskenbaar zware prijsstijgingen op de woningmarkt vastgesteld. Anderzijds mag niet vergeten worden dat het arrondissement Halle-Vilvoorde het rijkste arrondissement is van het land, met een gemiddeld inkomen dat in '92 47% boven dat van het armste arrondissement lag, Diksmuide. Bovendien ondervindt in de eerste plaats een aantal Brusselse gemeenten negatieve gevolgen van deze globale ontwikkeling waarbij enerzijds de grote inkomens de stad ontvluchten, en anderzijds armoezaaiers en marginalen allerhande de stad opzoeken.

Kesteloot pleit voor overleg tussen de gemeenten rond Brussel om de sociale verdringing tegen te gaan, en voor compensatie vanuit het welvarende Vlaams-Brabant aan het noodlijdende Brussel. Dit kan echter pas, zo merkt Wuyts in het algemeen besluit op, wanneer de Vlaming zijn hoofdstad niet langer ziet als een bedreiging voor z'n kulturele eigenheid, maar als de motor van ekonomische én kulturele ontwikkeling.

De groeiende internationale uitstraling van Brussel is volgens de auteurs immers een troef omdat de Nederlandse kultuur er een spreekbuis vindt die veel

verder reikt dan de andere Vlaamse steden, en omdat de Nederlandse kultuur er veel intenser kan groeien en bloeien door de interactie met een kosmopolitische, multikulturele omgeving. Brussel is bovendien overdag een zeer Vlaamse stad met haar pendelaars, studenten, scholieren en andere bezoekers. De stad is potentieel het belangrijkste centrum van de Nederlandse kultuur. Wie in zo'n omgeving schrik heeft voor identiteitsverlies, heeft eigenlijk alleen maar schrik van zichzelf, schrijft Kesteloot. En wanneer Brussel daadwerkelijk het belangrijkste centrum van de Nederlandse kultuur zou worden, valt er niet veel meer te vrezen voor een verfransing of verengelsing van Vlaams-Brabant.

VLAAMSE STAAT?

In het Algemeen Besluit maakt Wuyts tenslotte een boeiende vergelijking tussen de twee alternatieven die Vlaanderen heeft om in Europa zichzelf te blijven: *het grote alternatief* (een zelfstandige staat), of *het regionale alternatief* (via een uitbreiding van de macht en bevoegdheden van de regio's tot een Tweede Kamer naast een volwaardig Europees Parlement en een echte Europese Regering).

Wuyts is ervan overtuigd dat indien Vlaanderen in Europa zijn stem wil laten horen, het aan de tafel der ministers moet kunnen zitten om er zijn eigen standpunt te vertolken, zonder tussenkomst van België. *In het huidige Europa dat enkel staten erkent, zou Vlaanderen dus een eigen staat moeten zijn.*

De auteur vindt niet dat Vlaanderen daarvoor te klein is. Mogelijk buitenlands verzet tegen een onafhankelijk Vlaanderen vindt hij evenmin een argument. *Het Belgisch probleem oplossen verplicht niet tot het oplossen van het*

regionale probleem in de andere lidstaten, zo er al een regionaal probleem bestaat.

In zijn analyse van de hypothese van Vlaamse onafhankelijkheid glijdt Wuyts o.i. nogal makkelijk heen over het probleem Brussel, dat volgens hem de hoofdstad van Vlaanderen kan zijn met een speciaal statuut dat tegemoet komt aan de multikulturele samenstelling van zijn bevolking.

En over de twee andere moeilijkheden, die bvb. prof. Suy in een gesprek met ons weekblad (26 okt. '94) i.v.m. de Vlaamse onafhankelijkheid aanhaalde, rept hij met geen woord: het probleem van de Belgische schuldverdeling; en de moeilijke ekonomische leefbaarheid van Wallonië, dat indien Vlaanderen een zelfstandige staat wordt waarschijnlijk geneigd zal zijn aansluiting te zoeken bij Frankrijk, waardoor de taalgrens pas werkelijk een staatsgrens wordt.

Indien de regio's met effectieve macht bekleed zouden worden op het Europese niveau, wil Wuyts echter best het regionale alternatief overwegen. Dan moet het Komitee van de Regio's beslissingsbevoegdheid (niet louter adviesbevoegdheid) verkrijgen, of minstens de noodzaak van instemming op domeinen waarvoor de regio's bevoegd zijn. Dan moet er een tweeledige parlementaire structuur op Europees niveau komen, met een volwaardig Parlement, een Tweede Kamer van de Regio's en een echte Europese Regering.

Peter Dejaegher

☞ *Vlaanderen in Europa. Problemen bij de integratie van een regio. H. Wuyts, E. Baeten en C. Kesteloot. Uitg. Acco, Leuven, 1995, 191 blz, 685 fr.*

Volgens Herman Wuyts moet Vlaanderen in het huidige Europa, dat enkel staten erkent, een onafhankelijke staat zijn.

STENEN BELANGRIJKER DAN BENEN?

TOPKLUBS MET EN ZONDER VISIE

Een mens moet geduld hebben maar uiteindelijk begint het vroeg of laat toch te dagen. De man die nu de duisternis open brak heet Marc Degryse. „Die kleine” van trainer Boskamp stelde onomwonden dat de ambities van Anderlecht niet meer met de zijne overeenstemmen. Dat de Brusselse club hooguit nog de ambitie voedt de beste van het land te zijn en daarmee houdt het op. Het restant van de bekommernissen wordt uitgedrukt in cijfers.

Wij zijn zelf altijd voorstander geweest van clubs met sluitende rekeningen. Schulden zijn voor niets goed en richten uiteindelijk de sterksten ten gronde. Maar Anderlecht poeneert redeneringen die niet meer kloppen met eerdere uitspraken.

WIEROOKPOTTEN

Toen de club zo'n tien jaar geleden met de herbouw van zijn stadion begon werd gesteld dat daardoor de doorstoot naar de internationale top zou mogelijk worden. Daarom moest er eerst in stenen geïnvesteerd worden. Nadien zouden de voetballersbenen volgen. En precies daar wringt het voetbalschoentje. Anderlecht plukt nu de rijke vruchten van zijn geïnspireerd beleid. De loges zijn verhuurd, de business seats zitten vol. Er wordt trots verteld dat er zelfs wachtlijsten werden aangelegd. Het prestigieuze restaurant van de club zit geregeld vol. Er worden seminars georganiseerd in het Vanden Stockstadion. Het financiële geluk kan niet op. Maar sportief blijft daar niets van over. Het team van de voorzitter en de manager voetbalt bescheidener dan ooit. Anderlecht heeft wanneer het uit tegen een middenmoter moet spelen en het verliest in de eigen tempel soepel punten tegen Sint-Truiden, KV Mechelen en Cercle Brugge. Marc Degryse moet maar vertrekken als het hem niet zint.

Ach, ze zullen in het park wel een uitleg verzinnen die gretig wordt doorgeslikt maar waarom is het allemaal nodig geweest? In geen jaren bracht de club een schraler elftal tussen de lijnen dan dit seizoen. Jaar na jaar werden toppers verkocht. Nils

en Albert waren de laatsten die de weg naar het buitenland mochten (of moesten) gaan. Ze werden vervangen door zeer middelmatige voetballers wiens gaven en gebreken door en door gekend waren op het moment dat ze naar het Astridpark verhuisden. Volgend jaar zal Karagiannis wonderen verrichten voor paars-wit. Een stevige breker die al jaren in de hoogste afdeling voetbalt en zich nu zo waar heeft opgedrongen aan de aandacht van de scouts (?) van Anderlecht. Albert Roosens, de laatste Belgische dirigent met een sportieve en geen financiële visie, moet zich omdraaien in zijn graf. Het sportieve beleid van Anderlecht is wel erg ondoorzichtig geworden. Men kan vaststellen en de schouders ophalen. Wat de Brusselaars op Mambour lieten zien was ronduit beschamend. Ze werden één helft lang weggespeeld door een middenmoter die maandenlang met degradatiezorgen zat opgescheept. Ach, in de wandelgangen zal men Boskamp wel als de schuldige aanwijzen en kwetsuren als verzachtende omstandigheden aanvoeren. Maar de voetballiefhebbers mogen daar natuurlijk het hunne van denken en het zou goed zijn indien de wierookpotten uit het Astridpark zich eens wilden realiseren dat zij dat ook doen! Het respect voor de club daalt met de dag. Ondanks de rekeningen waarschijnlijk beter kloppen of batiger saldi ver-tonen dan ooit. Voetbal zonder geld kan niet meer maar het is nog altijd méér dan geld.

AUXERRE ALS MODEL

Inmiddels blijft de afloop van het kampioenschap onzekender dan ooit. Club Brugge kan zelfs nog eerste eindigen. Indien de Westvlamingen geen punt meer

Marc Degryse laat de bal vooralsnog rollen voor Paars-Wit. Als het aan Anderlechts laatste topper ligt, zal dat niet lang meer duren. Meer ambitie heet het.

prijsgeven zullen zij er trouwens dicht bij zijn. Dat zou dan wel een toppunt heten. De ploeg van Broos gooide immers nog meer punten te grabbel dan die van Boskamp. Voorlopig maakt de ploeg van Robert Waseige de beste kansen. Standard is zeker nog geen topploeg maar het kan er misschien opnieuw een worden. Sclessin voetbalt met een visie, met een systeem, met een organisatie. Waseige, vermoedelijk al jaren de beste trainer in dit land, weet waar hij naar toe werkt, waar hij naar toe wil. Hij ziet nog ruime groeimogelijkheden voor zijn ploeg en waar-schuwt voor de gevaren die het topvoetbal in deze tijden bedreigen. Waseige predikt zijn geloof in „natuurlijke” clubs. Auxerre is zijn model. Een gezond kijkerspotentieel, een gedegen jeugd- en scoutingsbeleid, een ontwikkeld clubgevoel, beroepsplicht als ondersteuning van gezonde ambities. Hij verkettert de denkmodellen van de Uefa die de topclubs op alle mogelijke manieren wil bevoordelen, die bepaalde „groten” gegarandeerd toegangsrecht tot de Champions League wil waarborgen en die de kleineren weg houdt van de geldpotten van de grote televisielanden. Als er één enkele trainer is die we de landstitel gunnen is het wel deze van „serieux” doordrongen Luikenaar.

DROOMFINALE

We moeten inmiddels wel toegeven dat de Champions League opnieuw een droomfinale krijgt. Milan-Ajax. Een affiche die niets van doen heeft met de deugdelijkheid van de competitieformule maar alles met de kwaliteit van de twee ploegen.

Ajax is een absoluut begrip in het Europese voetbal. De lef van de Amsterdammers is onbegrensd. Hun opleidingsinstituut geniet wereldfaam en blijkt tot nog toe „onnavolgbaar”. Het schijnt gesneden op het karakter en de mentaliteit van de club

en de stad. Goed twintig jaar nadat Ajax triomfen vierde onder Rinus Michels en mét Johan Cruyff staat de club opnieuw op het hoogste platform. Nog één hindernis moet genomen worden. AC Milan. Vermoedelijk de beste geoliede voetbalmachine ter wereld. De club van Berlusconi staat voor de derde keer na elkaar in de eindstrijd. Er moet dus nog wel wat meer zijn dan oneindig veel geld. Het Italiaanse calcio is anders nog altijd de goudmijn van het internationale voetbal. Twee Italiaanse clubs, Juventus en Parma, spelen de finale van de Uefacup.

De beker met de sterkste bezetting in de breedte. In de beker voor bekerhouders moe-

ten Saragossa en het stroeve maar onbuigzame Arsenal om de hoogste onderscheiding knokken. Zet de zes Europese finalisten naast elkaar, bekijk hun nationaliteit en je weet waar de bloem van het internationale voetbal in deze tijden groeit. Italië, Spanje, Nederland en Engeland. Het valt op dat Duitsland ontbreekt en dat mag ons niet verwonderen. De Bundesliga is niet meer wat ze was. Natuurlijk wordt er nog hard en veel gelopen, er wordt nog fel en geestdriftig om elke bal gestreden maar het grote talent is zeldzamer geworden. Een tijdelijk verschijnsel wellicht waar wij ook kunnen over meepraten.

Flandrien

STERK MAAR NIET ONKLOPBAAR

Laurent Jalabert is ongetwijfeld de sterkste renner van het voorseizoen. Hij won Parijs-Nice, Milaan-San Remo en de Waalse Pijl. Hij schitterde in Luik-Bastenaken-Luik en liet de kasseiklassiekers links liggen. Die zijn naar zijn zeggen voor later. Het is inderdaad kwaad kersen eten met de Fransman wanneer hij zijn zinnen op een wedstrijd heeft gezet. Maar in de „Doyenne” is gebleken dat hij ondanks alles niet onklopbaar is. Dat ene Mauro Gianetti een topklassieker kan winnen dankt de Zwitser natuurlijk aan een zeer gunstige samenloop van omstandigheden maar het bewijst natuurlijk wel dat in ééndagskoersen alles mogelijk blijft. Alhoewel. Toen de nobele onbekende, want dat was hij toch voor het grote publiek, plots opnieuw vernietigend toesloeg in de Gold Race stelden velen zich vragen. Hoe was zo iets nu mo-

gelijk? 31 en plots doorbreken. Een kwestie van zelfvertrouwen of van begeleiding? Wie zal het zeggen. Maar de man klom in één week tijd uit de anonimiteit naar de leidersplaats in de wereldbeker. Begrijp wie kan.

In de Waalse klassiekers zijn de onzen anders weer op een angstaanjagende manier onderuit gegaan. In Luik-Bastenaken-Luik eindigde Museeuw dertiende en Axel Merckx vierendertigste en daarmee was het ganse verhaal verteld.

Geef toe dat het te weinig is om normaal genoemd te worden. Ontmoedigend, onthutsend en eigenlijk ook beschamend. Meer kunnen we daar niet over schrijven. Zelfs de Nederlanders en de Duitsers deden beter en dan zouden we niet mogen wanhopen.

TERUG VAN WEGGEWEEST?

Voor het eerst in zeven jaar zal Racing Mechelen geen nationaal basketkampioen worden. Coach Lieven Van Kerschaeve betreunde het omdat hij ervan overtuigd blijft dat zijn ploeg nog altijd het meeste talent bezit. Dat kan zijn, maar de honger van de meeste spelers zal na de vele nationale successen wel gestild zijn en internationaal schijnt de maag van het Belgisch basketbal niet groot genoeg. Met die realiteit zal vermoedelijk ook de nieuwe landskampioen, Sunair Oostende of Charleroi, binnen de kortste keren worden gekonfronteerd. Na de magere jaren schijnen voor de kustploeg opnieuw betere tijden aan te

breken. Het is de grote verdienste van Rudolf Vanmoerkerke dat hij zich door de tegenvallende resultaten nooit heeft laten ontmoedigen, dat hij zijn handen van de club niet heeft afgetrokken. Hij heeft zijn sportief kind niet aan zijn lot overgelaten. Hij is het blijven bemoeiden of bevaderen, naargelang men verkiest, en hij wordt daar nu misschien voor beloond. Verhuist de titel naar Wallonië, waar men ook al jarenlang zware inspanningen levert en onverdroten blijft proberen, dan zal daar voor Oostende vermoedelijk nog geen been aan gebroken zijn en dat schijnt ons een wel zeer gezonde uitgangsbasis.

EEN EIGENZINNIGE SELEKTIE

ZATERDAG 29 APRIL

DANGEROUS LIAISONS

In het Frankrijk van de 18de eeuw manipuleert een immorele vrouw met de hulp van een gelijkgezinde graaf het leven van de mensen in haar omgeving, en dat alleen maar omdat zij dat leuk vindt. Een uitstekende bewerking van de roman van Choderlos de Laclos, met prima vertolkingen van Glenn Close en John Malkovich. (Ka 2, om 21u.30)

ZONDAG 30 APRIL

MON PERE CE HEROS

Een gescheiden vader (Gérard Depardieu) gaat met zijn tienerdochter (Marie Gillain) op vakantie naar het eiland Mauritius. Zij scharrelt er een vriendje op en om hem te imponeren doet ze alsof haar vader haar minnaar is. (TV 1, om 20u.20)

MAANDAG 1 MEI

THE OSTERMAN WEEKEND

Amerik. thriller (1983) naar de gelijknamige spionageroman van Robert Ludlum. Rutger Hauer speelt de rol van controversiële televisiejournalist John Tanner die door de CIA wordt benaderd om een aantal medewerkers te ontmaskeren. (VT4, om 20u.30)

DINSDAG 2 MEI

CHINATOWN

In 1937 krijgt een privé-detektive van een bedrogen echtgenote de opdracht haar rivale op te sporen. Zijn onderzoek leidt hem naar een web van korrupte politici en zakenlui. Deze film van Roman Polanski (1974) blinkt uit door de prachtige dialogen, de grote uitstraling van de acteurs (Faye Dunaway en Jack Nicholson). (VT4, om 20u.30)

WOENSDAG 3 MEI

WHEN HARRY MET SALLY

Leuke komedie (1989) met Billy Cristal, Meg Ryan en Carrie Fisher. Een man en een vrouw ontmoeten elkaar eerder toevallig en doen er twaalf jaar over om tot de konklusie te komen dat zij eigenlijk echt van elkaar houden. Wat de puriteinse Amerikanen vooral bijbleef was het geveinsde orgasme van Meg Ryan in een overvol restaurant. (TV 2, om 20u.)

DONDERDAG 4 MEI

HET BITTERE KRUID

Regisseur Kees van Oostrum geeft in deze prangende film (1985) een aangrijpend beeld van angst en verwarring die heerste onder de joodse bevolking tijdens de Tweede Wereldoorlog. Met Ester Spitz, Gerard Thoolen en Kitty Courbois. (Ned. 2, om 19u.15)

Ester Spitz en Gerard Thoolen in *Het bittere kruid*, een omstreden film naar het boek van Marga Minco. Donderdag 4 mei op Ned. 2, om 19u.15.

EAT THE PEACH

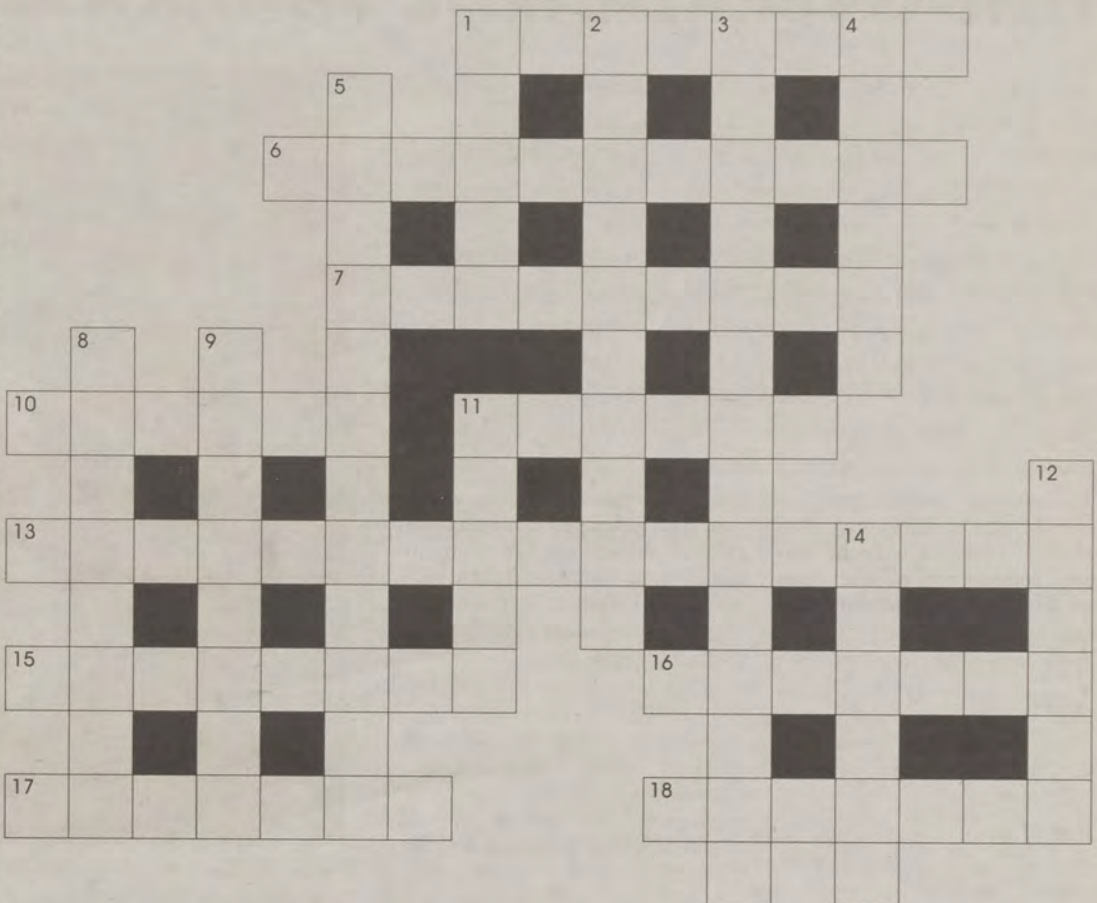
Twee werkloze vrienden willen naar het voorbeeld van Elvis Presley uit de film *Roustabout* met hun motoren cirkusstunts gaan uithalen tegen een steile, ronde wand. Ierse actiefilm (1986) met Stephen Brennan en Eamon Morrissey. (VT4, om 20u.30)

VRIJDAG 5 MEI

ABOVE THE LAW

Steven Seagal maakte in deze Amerikaanse actiefilm (1988) zijn debuut als acteur, co-producent en co-scenarist. Een erg gewelddadige film waarin hij de rol speelt van een harde smeris uit Chicago, een meester in oosterse vechtkunsten. (VTM, om 21u.25)

HERSENBREKER

OPGAVE 39

HORIZONTAAL

- Voorzien van een pluimendek (8)
- Kuierochten als gevolg van verkeerde berekeningen (11)
- De Ronde van Vlaanderen? (1, 1, 7)
- Koffer van pa en z'n dochter (6)
- Bezig met te verslappen (6)
- Deze stamp is erger dan alle andere schoppen (13, 4)
- Klankrijke driehoek (8)
- Je kunt ze ook dwazen noemen (7)
- Laat een kwekkend dieren-geluid horen (7)
- Spoed u! (5, 2)

VERTIKAAL

- Goed gegroeid (5)
- Die maken dat het werk niet zwaar is (4, 6)
- Deze omgekeerde volgorde ontstaat ingevolge de bekende zegswijze over „eerst gedaan en dan gedacht (6, 2, 2, 4)
- Aktiviteit waar de neus aan te pas komt (6)
- Die koopt zeker te kleine kostuums! (12)
- Wie dit doet, houdt twee gelijke stukken over (8)
- Het is onmogelijk hier een cirkel van te maken (8)
- Waar je tijdens het eten kunt leren vermenigvuldigen (5)
- Bed voor mooischrijvers (6)
- Toevlucht die je kunt vinden bij een Hollands bakje koffie (6)

OPLOSSING OPGAVE 38

Horizontaal: 4. nagelbijter; 7. stoelendans; 8. uittrektafel; 10. tolde; 11. afloeren; 13. geroest;

15. fietsen; 16. verjongingskuur; 18. sportschool.

Vertikaal: 1. laatste loodjes; 2. regeerders; 3. stadia; 5. bierkaai; 6. rendement; 8. uit de weg; 9. zegezuil; 12. lei; 14. tijgers; 15. fonds; 17. Koos.

Bij Hersenbreker 38 was een fout geslopen. De opgave Horizontaal 7 (Plezierige afvalkoers, 11 letters) was per abuis weggevalen. Enkele van onze „Hersenbrekers" gaven hierbij zelf een beschrijving, zoals vb. „Regering Dehaene in aktie?", „Ritmische bewegende zittingen" of nog „Gezelschapspel

voor ministers en politici". Bij vertikaal 2 vonden wij bij enkele van onze spelers „beheerders" i.p.v. regeerders, wat wij ook juist telden.

De winnaar van deze week is André September, Aalstersesteenweg 271 te 1745 Opwijk. Hij krijgt binnenkort zijn prijs toegestuurd.

De opgave van Hersenbreker 39 dient in ons bezit te zijn, ten laatste op maandag 8 mei a.s., en dit op ons adres: Barrikadenplein 12 te 1000 Brussel.

SATERDAG

AHASVERUS

„Debaene wil een vaste buisarts", las Ahasverus Een voor elke kibbelende kip?

Zetduivel:

De paus een eetmaal in België

Bommelding op SP-feest Bom geld?

Fransen stemden Jospinnijdig

Nationale Bank: goudstaven verkopen of verplaatsen?

„Celie, waar is mijn rugzak?"

EN OOK DIT NOG...

MAANDAG 1 MEI

HITLER DOOD, NIET BEGRAVEN

Op zowat alle zenders wordt deze week uitvoerig aandacht besteed aan de dood van Hitler en over de verschillende theorieën rond de (eventuele) begraafplaats. In deze documentaire komt een 74-jarige Russische vrouw aan het woord, de enige overlevende van SMERSH, een speciaal onderzoeksteam dat het lijk van Hitler moest opsporen. Op BBC 1 werd gisteren een gelijkaardige reportage uitgezonden om 22u.05. (TV 2, om 21u.30)

HET ECHTPAAR TORFS-VANDAMME:

HEILIGVERKLAARDE VU-STRAATLOPERS

Jan Emiel Torfs en Margriet Vandamme woonden tot aan hun pensioengerechtigde leeftijd in Schaarbeek, toen verhuisden zij naar Oostende. Veertig jaar geleden leerden ze in de Waltra, het teater-café van Stan Philips aan de Brusselse KVS, enkele VU-militanten kennen. Op het VU-sekretariaat aan de Kartuizersstraat ontmoetten zij Frans Van der Elst, zij hadden er zich aangeboden om „gratis en vrijwillig” voor de VU te werken. Margriet „mocht” in Jette drukwerk gaan bedelen en Emiel deed 's avonds administratief werk op het sekretariaat, elke week hielp hij mee de pakken Volksunie-kranten naar het postkantoor van Brussel X brengen. Daarbovenop werd hen Vilvoorde toevertrouwd, om ook daar pamfletten te bussen en affiches te plakken. Of het verhaal van een merkwaardig straatlopers-duo.

De magere VU-uitslag bij de verkiezingen van 1958 betekende voor de militanten een grote teleurstelling maar toch hielden ze moed. De doorbraak van 1965 bekroonde hun werk.

J.E. Torfs: „Na die verkiezingen bleek dat de VU-kamerfractie uit „twaalf apostelen” bestond, een baas evangelische voorspelling want nog geen 30 jaar later zou de eerste opdracht van de VU, de federalisering van België, bereikt worden.”

Maar eer het zover was diende een lange en vaak moeilijke weg afgelegd, Emiel en Margriet liepen die afstand mee. Zo behoorde het echtpaar Torfs-Vandamme ook tot de Brusselse kolportageploeg. Margriet vertelt hoe dat in z'n werk is gegaan.

„SMERIGE EXTREMIST”

Margriet Vandamme: „Mijn man en ik denken met een gevoel van fierheid en een dosis humor dikwijls terug aan onze plaktijd en onze kolportageploeg van de jaren 1958-1965. Bij de verkiezingen van 1958 gingen wij affiches plakken in de streek van Grimbergen. Een goede vriend van ons, meer Waal dan Vlaming, maar met bewondering voor onze inzet, leende ons zijn kamionette. Hij speelde chauffeur maar bleef zelf in de wagen zitten. Ploteling kwam het tot schermutselingen met CVP-plakkers. Eén van hen gooide een steen tegen de ruit van de kamionette. Onze vriend kwam kwaad uit de wagen en begon in perfect Nederlands, maar met Frans aksent, te schelden. Waarop hijzelf het verwijt van „smerige extremist” kreeg.

De gebroeders Saudemont waren ook bij ons. Eén van ons werd een mouw uit zijn vest gerukt en de schuldige kreeg van een Saudemont een emmer pap over het hoofd gekieperd. Dat waren mannen, die Saudemonts, lenig, dapper, op alles voorbereid, enz.”

In het Brusselse had men gehoord over kolportage-tochten en die wou men er ook organiseren. Bob Maes, Jan De Berlangere, Miel Van Wymeersch en Emiel Torfs staken de koppen bijeen. Er werd zeer goedkoop een VW-kamionette gekocht.

LE JOURNAL DU DIMANCHE

M. Vandamme: „Onze vriend de „smerige extremist” zorgde gratis voor banken zodat een hele ploeg in

de wagen kon zitten. Waarschijnlijk was het Bob Maes die ergens een micro gekregen had en een familielid van Hendrik Elias uit Vilvoorde zorgde voor batterijen. Zo raakten we op zeer korte tijd volledig uitgerust voor onze tochten op zaterdag en zondag. Ieder had zijn taak. Mijn man legde de data vast en riep de ploeg bijeen. Een ander ging de tijdschriften op het sekretariaat afhalen. Het was ook een zeer pluralistische ploeg. Gelovigen die de mis moesten bijwonen werden naar een dichtbij kerk gebracht en de chauffeur wachtte tot na het *Ite missa est*.”

Margriet heeft maar één negatieve herinnering: een man, die zogauw hij het woord „Volksunie” hoorde, heftig verklaarde: „Ik hou aan mijn geloof” en prompt de deur voor haar neus dichtklapte.

M. Vandamme: „Ieder van ons had zo zijn eigen manier om mensen te overtuigen. Als ik aan 't einde van mijn latijn was, probeerde ik moe-

De Brusselse kolportageploeg in de zomer van 1963. Van links naar rechts: mevr. Pleetincks, Gustaaf Vansteenkiste, Piet Pleetincks, Jan De Berlangere, Margriet Torfs-Vandamme, Mr. Beenders, Bob Maes. Achteraan: Eugene Franco, Jos Steegen, Raymond Arckens, Jan Emiel Torfs, Vandevoort. Helemaal achteraan de goedkope VW-combi...

ders te ontmoeten door hun baby's „schoon te verklaren” of te zeggen hoe knap hun jongens wel waren. Meestal verkocht ik dan toch een blad.

Tot slot nog een zeer komische anekdote. In Wemmel belde ik aan een zeer prachtige villa aan. Toen de deur openging vroeg ik meteen: „Mevrouw mag ik u de „Volksunie” aanbieden?” Waarop mevrouw naar iemand boven aan de trap riep: „Céline,

c'est pour le journal du dimanche, est-ce-qu'on le prend?”. Antwoord: „Ah oui, puisqu'ils sont encore à la messe”. Ik vroeg 5 fr. en dankte in het Nederlands...”

In 1991 schreef Frans Van der Elst aan Miel Torfs: „Ik denk dikwijls met weemoed terug aan de tijd toen wij zij aan zij de toen moeilijke strijd voerden, maar ook beloond werden met grote verkiezingsoverwinningen. Gij

zijt getuige geweest hoe moeilijk de eerste periode van de Volksunie is geweest en hoe wij als utopisten beschouwd werden omdat wij stredden voor federalisme. Dat wordt, nu iedereen zgz. voor federalisme gewonnen is, wel eens vergeten.

J.E. Torfs: „Ik bewaar deze waardevolle brief als een soort „heilighverklaring” die geldt voor alle VU-straatlopers van toen!”

ERESENATOR OSWALD VAN OOTEGHEM:

AARDBEVING IN GENTBRUGGE?

Op 17 januari j.l. beefde de aarde in de Japanse provincie Hyogo, 7,2 op de schaal van Richter. Plots kon iedereen de stad Kobe, waar de meeste doden vielen, op de wereldkaart aanwijzen. Thuis in Gentbrugge keek Oswald Van Ootegem naar de eerste TV-beelden en bedacht dat Vlaanderen toch een gelukkig landje is. Maar wie schetst zijn verbazing wanneer op hetzelfde ogenblik stukjes pleister van het plafond naar beneden kwamen en hij op de eerste verdieping barstjes in de muur ontdekte? De eresenator spoedde zich een trapje hoger waar hij de boesdoener snapte: zijn archief!

Oswald Van Ooteghem: „Een kwart eeuw politiek mandaat had zo'n berg papier gebaard dat de balken begonnen door te buigen. Of-schoon het voor een politikus ongetwijfeld een eervolle dood is onder het eigen archief te worden begraven, reikten mijn ambities niet zo ver!”

Dit verhaal beschrijft het roemloos einde van het archief van een VU-mandataris maar eindigt met een ode aan de naamloze VU-militant.

DENKEND AAN STEFAAN

Met de aardbeving van Kobe in

het achterhoofd en met pijn in het hart heb ik van mijn dienstbetoon afscheid genomen. Zesduizend dossiers, met gemiddeld een tiental brieven per käft, samen ongeveer zestigduizend documenten gingen naar de brandstapel van de Gentse verbrandingsoven. De hitte die ontstaat door verbranding wordt gerekupereerd en naar het Universitair Ziekenhuis gestuurd. Die dag genoten al de patiënten van het UZ van de warmte van mijn dienstbetoon.

Terwijl ik mijn dossiers naar mijn wagen sjouwde viel mijn blik op een naam: **Stefaan De Zitter**. Wie in de Volksunie zal er ooit beseffen wat die eenvoudige Westvlaamse schrijnwerker (*Etikhove, 15 mei 1905 - *Gent, 12 dec. 1984) voor Vlaanderen en de partij heeft geofferd? Voor de oorlog was hij een militant van Joris Van Severen. De moord op „zijn leider” in Abbeville had hem diep geschokt. Dat kon hij België nooit vergeven.

Als 36-jarige meldde Stefaan zich, samen met twee vrienden, voor het Vlaams Legioen. De opleiding en de inzet waren voor hem op die leeftijd ontzettend

hard. Maar hij beet door. Hij werd gekwetst aan het front. Zijn goede vriend Pieter Hulpiet, de zoon van een Kortrijks apotheker, werd dodelijk getroffen tijdens de stormloop van het Legioen op een Russische bunkerstelling. Zijn beste vriend Jef Salens sneuvelde toen hij tijdens een bombardement met fosforbommen op Berlijn een vrouw uit een brandend huis wou redden. Stefaan bleef zijn eed tot de laatste dag van de oorlog gestand en hij kon met fierheid getuigen dat niet één strijdmakker naar de vijand was overgelopen. Samen met zijn overlevende kameraden kwam Stefaan in de gevangenis terecht. Na zijn vrijlating kreeg hij verbod naar Bissegem terug te keren en hij vestigde zich te Gent. Hij sloot als een van de eersten aan bij de Vlaamse Concentratie en de Volksunie.

DE VELDSTRAAT

De Zitter spendeerde elke vrije dag, elk vrij uur aan het Vlaamsnationalisme. Hij werd lid van de VMO. Hij nam deel aan elke plaktocht, aan elke autokaravaan, aan elke betoging, aan elk Zangfeest, aan elke IJzerbedevaart. Hij was een voorbeeldig

echtgenoot en vader maar toch had hij nog een andere grote liefde: **ons weekblad!**

Hoeveel abonnementen zou Stefaan gemaakt hebben voor *De Volksunie*? Aan hoeveel kolportages zou hij hebben deelgenomen? Ik weet het niet! Maar wat ik zeker weet is dat hij elke zaterdagmiddag, helemaal alleen of met anderen, te Gent in de Veldstraat, stond om ons weekblad te verkopen.

Jaar in, jaar uit, zomer en winter, lente en herfst, bij zonneschijn en regen, bij hitte en vorst. Onverstoorbaar, als levende getuige van het volksnationalisme, als voorbeeld van onbaatzuchtigheid en onwankelbare trouw.

Stefaan is voor mij het symbool van de naamloze Volksuniemilitant. Ik ben hem en al die naamlozen in Vlaanderen ontzettend dankbaar. Zonder hen zou de VU vandaag geen 40 jaar jong zijn, zonder hen zou het federalisme er nooit gekomen zijn, zonder hen zouden mijn kollega's en ik zelf nooit de eer hebben genoten mandataris van onze partij te mogen zijn.

Oswald Van Ooteghem